

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

«Κανονισμός Ασφάλισης ΙΚΑ και λοιπές διατάξεις»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

ΡΥΘΜΙΣΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΙΚΑ-ΕΤΑΜ

Άρθρο 1

Υπαγωγή στους κλάδους και λογαριασμούς του ΟΑΕΔ

1. Με το άρθρο τέταρτο παρ.1 ν. 1305/1982 (ΦΕΚ 146 Α'), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 παρ.3 του ν. 1759/1988 (ΦΕΚ 50 Α'), με το οποίο συμπληρώθηκε η παράγραφος 3 του άρθρου 2 α.ν.1846/51, υπήχθησαν στην ασφάλιση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ τα πρόσωπα που απασχολούνται με σύμβαση μίσθωσης έργου εφόσον εργάζονται με συνθήκες που απαντώνται στις μισθώσεις εργασίας. Οι προϋποθέσεις ασφάλισης, ο τρόπος υπολογισμού των ημερών των προσώπων αυτών κατά κατηγορία, η μισθολογική περίοδος, ο τρόπος υπολογισμού και καταβολής των εισφορών και ο υπόχρεος για την καταβολή τους καθορίστηκαν με τον Κανονισμό "για τον τρόπο ασφάλισης στο ΙΚΑ των απασχολουμένων με σύμβαση μίσθωσης έργου" που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση της ανωτέρω διάταξης.

Τα παραπάνω πρόσωπα ασφαλίζονται στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ για τους κλάδους σύνταξης και ασθένειας, αλλά δεν καλύπτονται για τους κλάδους και λογαριασμούς του ΟΑΕΔ, ΟΕΕ και ΟΕΚ, επειδή δεν παρέχουν εξαρτημένη εργασία.

Ο λόγος της υπαγωγής τους στην ασφάλιση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, όπως προκύπτει από την ίδια τη διάταξη της υπαγωγής τους, είναι η απασχόλησή τους με συνθήκες που απαντώνται στις μισθώσεις εργασίας, δηλαδή με συνθήκες που προσομοιάζουν με αυτές της εξαρτημένης εργασίας. Η εξαίρεση επομένως από τους κλάδους και λογαριασμούς του ΟΑΕΔ, ΟΕΕ και ΟΕΚ δεν φαίνεται δικαιολογημένη αφού και για την υπαγωγή στην ασφάλιση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ θεωρείται ότι υπάρχουν συνθήκες εξαρτημένης εργασίας.

Με την προτεινόμενη διάταξη προβλέπεται ρητά η υπαγωγή των παραπάνω προσώπων στην ασφάλιση όλων των κλάδων και λογαριασμών του Ο.Α.Ε.Δ., του

Ο.Ε.Κ. και της Εργατικής Εστίας, ώστε να μην υπάρχει διαφοροποίηση στην ασφάλισή τους από τους λοιπούς ασφαλισμένους που εργάζονται με παρόμοιες συνθήκες.

2. Με το άρθρο 1 παρ.1 του ν. 1759/1988 (ΦΕΚ 50 Α') που προστέθηκε στο τέλος του άρθρου 2 του α.ν.1846/1951 υπήχθησαν στην υποχρεωτική (και όχι αυτοδίκαιη) ασφάλιση του νόμου αυτού τα πρόσωπα που παρέχουν εργασία εντός των ορίων της χώρας κατά κύριο επάγγελμα σε εργοδότες με τους οποίους είναι σύζυγοι, ή συγγενείς πρώτου και δευτέρου βαθμού συγγένειας, εφόσον για την εργασία τους αυτή δεν υπάγονται υποχρεωτικά ή προαιρετικά στην ασφάλιση άλλου φορέα κύριας ασφάλισης. Με την ίδια διάταξη προβλέφθηκε η έκδοση Κανονισμού για τη ρύθμιση των όρων και των προϋποθέσεων για την πραγματοποίηση της ασφάλισης των παραπάνω προσώπων.

Σε εφαρμογή του νόμου εκδόθηκε ο «Κανονισμός ασφάλισης στο ΙΚΑ των προσώπων που απασχολούνται σε επιχειρήσεις μελών της οικογένειάς τους, που εγκρίθηκε με την Φ21/3288/20-12-88 Απόφαση Υπουργού Υγείας Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΦΕΚ Β' 4/89).

Με το άρθρο 1 του Κανονισμού προβλέπεται ρητά η υπαγωγή των παραπάνω προσώπων ασφάλιση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, για όλους τους κλάδους ασφάλισής του, καθώς και του ΕΤΕΑΜ. Οι πιο πάνω ασφαλισμένοι δεν καλύπτονται για τους κλάδους και λογαριασμούς του ΟΑΕΔ, ΟΕΕ και ΟΕΚ, επειδή θεωρείται ότι δεν παρέχουν εξαρτημένη εργασία. Κατά τη θεωρία και τη μέχρι σήμερα διαμορφωμένη νομολογία, εξαρτημένη είναι η εργασία που παρέχεται αυτοπροσώπως, έναντι καταβολής μισθού, κάτω από την επίβλεψη και τον έλεγχο του εργοδότη, ο οποίος καθορίζει και τον τόπο και το χρόνο εργασίας του μισθωτού. Χαρακτηριστικό επομένως της εξαρτημένης εργασίας είναι η απασχόληση του μισθωτού κάτω από τον έλεγχο και την καθοδήγηση του εργοδότη.

Επειδή το παραπάνω χαρακτηριστικό δεν απουσιάζει από την απασχόληση σε οικογενειακές επιχειρήσεις, δεν είναι δικαιολογημένη η διαφοροποίηση της ασφάλισης των παραπάνω προσώπων από τους λοιπούς ασφαλισμένους που εργάζονται με τις ίδιες συνθήκες και δεν είναι σύζυγοι, ή συγγενείς πρώτου και δευτέρου βαθμού συγγένειας με τον εργοδότη τους.

Για το λόγο αυτό προτείνεται η ρητή υπαγωγή των προσώπων που παρέχουν εργασία σε εργοδότες με τους οποίους είναι σύζυγοι, ή συγγενείς πρώτου και δευτέρου βαθμού συγγένειας στην ασφάλιση όλων των κλάδων και λογαριασμών του Ο.Α.Ε.Δ., του Ο.Ε.Κ. και της Εργατικής Εστίας.

3. Σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μαζί με τον έλεγχο, τη βεβαίωση και την είσπραξη των εισφορών υπέρ των κλάδων ασφάλισης αυτού (Συντάξεων, Ασθενείας έχει αναλάβει και τη συνβεβαίωση και συνείσπραξη των εισφορών του ΕΤΕΑΜ, υπέρ των κλάδων και λογαριασμών του Ο.Α.Ε.Δ. (Ανεργία, Στράτευση, ΔΛΟΕΜ, ΛΕΠΕΕ/ΕΛΠΕΚΕ, ΛΠΕαΑΕ και Ε.Κ.Λ.Α.) του Ο.Ε.Κ. και του Ο.Ε.Ε..

Υπάρχουν όμως διάφορες ομάδες εργαζομένων, οι οποίες εξαιρούνται από την ασφάλιση των κλάδων των παραπάνω οργανισμών με αποτέλεσμα να ισχύουν διαφορετικά ασφαλιστρα για κάθε κατηγορία. Η ανάγκη διαχείρισης όλων αυτών των εξαιρέσεων οδήγησε σε μεγάλη αύξηση του αριθμού των ΚΠΚ με αποτέλεσμα να καθίσταται το σύστημα εξαιρετικά δύσχρηστο για τους εργοδότες και να δημιουργούνται σοβαροί κίνδυνοι για σφάλματα στη δήλωση των ασφαλιστικών στοιχείων.

Έτσι, καθίσταται επιτακτική η ανάγκη για απλοποίηση του συστήματος, με τη θέσπιση διατάξεων που υπαγάγουν στους κλάδους και λογαριασμούς του ΟΑΕΔ, ΟΕΚ και ΟΕΕ τις μεμονωμένες περιπτώσεις που εξαιρούνται με στόχο την ενιαία αντιμετώπιση των ασφαλισμένων όσο αυτό είναι δυνατό. Οι περιπτώσεις ασφαλισμένων που με την διάταξη προτείνεται να υπαχθούν στους πιο πάνω κλάδους είναι:

- α) Οι Έλληνες υπήκοοι που εργάζονται στο εξωτερικό εκτός χωρών Ε.Ε για λογαριασμό εργοδότη που εδρεύει στην Ελλάδα.
- β) Οι υπάλληλοι του Δημοσίου που κατά τη μονιμοποίησή τους επέλεξαν την πρότερή τους ασφάλιση στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.
- γ) Οι Ορκωτοί εκτιμητές μέλη του Σώματος Ορκωτών Εκτιμητών.
- δ) Τα μέλη αστικών συνεταιρισμών.
- ε) Οι αθλητές με αμοιβή και οι επαγγελματίες αθλητές.
- στ) Οι εργάτες αλιείς που απασχολούνται σε πλοία με ξένη σημαία που ασφαλιζονται κατά τις διατάξεις του ν. 800/1978.
- ζ) Οι εθελοντές πενταετούς υπηρεσίας των ενόπλων δυνάμεων καθώς και οι οπλίτες των ενόπλων δυνάμεων που μετά την εκπλήρωση των στρατιωτικών τους υποχρεώσεων, ανακατατάσσονται εθελοντικά για βραχεία περίοδο

Άρθρο 2

Κατάργηση απαλλαγής από εργοδοτικές εισφορές

Με το άρθρο έβδομο του ν. 1305/1982 (ΦΕΚ Α'146/9-12-1982) προστέθηκε παράγραφος 11 στο άρθρο 25 του α.ν. 1846/1951 (ΦΕΚ Α'179/21-6-1951), με την οποία ορίζεται ότι: «Απαλλαγές από εισφορές ή μειώσεις που έχουν θεσπισθεί υπέρ Νομικών Προσώπων Δημοσίου ή Ιδιωτικού Δικαίου, Ιδρυμάτων και οποιουδήποτε άλλου Οργανισμού ή Λογαριασμού δεν καταλαμβάνουν και τις υπέρ των Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης εισφορές, εκτός αν ρητά προβλέπεται τούτο από σχετική διάταξη νόμου.»

Ως διάταξη νόμου νοείται πράξη του νομοθετικού οργάνου που θεσπίζει κανόνες δικαίου (τυπικός νόμος). Επειδή κανόνες δικαίου περιλαμβάνονται και σε κανονιστικές πράξεις της Διοίκησης, όπως είναι τα διατάγματα, δημιουργήθηκαν αμφισβητήσεις ως προς το αν είναι σύμφωνες με το άρθρο έβδομο του ν. 1305/1982 απαλλαγές υπέρ Ιδρυμάτων κοινωφελούς χαρακτήρα που προβλέπονται στις διατάξεις των Οργανισμών τους και καθορίζονται με τις Ιδρυτικές τους πράξεις, οι οποίες έχουν εγκριθεί με προεδρικά διατάγματα ή σε κάποιες περιπτώσεις που δεν λειτουργούσε η Βουλή (ανώμαλοι ή μεταβατικοί περίοδοι) και με νομοθετικά διατάγματα.

Η κοινωνική ασφάλιση αποτελεί συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα. Κατά το άρθρο 22 παρ.5 του Συντάγματος, το κράτος μεριμνά για την κοινωνική ασφάλιση των εργαζομένων όπως νόμος ορίζει.

Ο α.ν. 1846/1951 (ΦΕΚ Α'179/21-6-1951), στο άρθρο 2 παρ.1 ορίζει ότι στην ασφάλιση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ υπάγονται υποχρεωτικώς και αυτοδικαίως όλα τα πρόσωπα, τα οποία μέσα στα όρια της χώρας παρέχουν κατά κύριο επάγγελμα εξαρτημένη εργασία ή υπηρεσία έναντι αμοιβής.

Η υποχρεωτική ασφάλιση αποτελεί δικαίωμα και υποχρέωση, που απορρέει από το νόμο και για τον ασφαλισμένο και για τον ασφαλιστικό φορέα. Επιπλέον, η δημιουργία της ασφαλιστικής σχέσης συντελείται αυτοδίκαια, από το πραγματικό γεγονός της απασχόλησης.

Οι ασφαλιστικές εισφορές, που οφείλονται προκειμένου να πραγματοποιηθεί η ασφάλιση των εργαζομένων για την εργασία που παρέχουν, συνδέονται στενά με τις αποδοχές τους και κατά την εισηγητική έκθεση του α.ν.1846/1951 (ΦΕΚ Α'179/21-6-1951) αποτελούν προέκταση του μισθού, του «κοινωνικού μισθού» όπως αποκαλείται. Εξάλλου οι εισφορές ασφαλισμένου και εργοδότη αποτελούν τους θεσμοθετημένους κύριους πόρους του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ κατά τη ρητή διάταξη του άρθρου 24 του α.ν. 1846/1951 (ΦΕΚ Α'179/21-6-1951). Επομένως οποιαδήποτε απαλλαγή ή μείωση ασφαλιστικών εισφορών, έχει εξαιρετικό χαρακτήρα και, επειδή σχετίζεται με το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα της κοινωνικής ασφάλισης πρέπει να στηρίζεται σε απόφαση του νομοθετικού οργάνου και όχι σε διατάξεις οργανισμών ιδρυμάτων ή λοιπών ΝΠΙΔ που απλώς εγκρίνονται με οποιασδήποτε μορφής διατάγματα.

Για τους λόγους αυτούς με την προτεινόμενη διάταξη προστίθεται εδάφιο στην παράγραφο 11 του άρθρου 25 του α.ν. 1846/1951 (ΦΕΚ Α' 179/21-6-1951), που προστέθηκε με το άρθρο έβδομο του ν. 1305/1982 (ΦΕΚ Α' 146/9-12-1982), με το οποίο ρητά ορίζεται ότι, από τη δημοσίευση του νόμου αυτού

καταργούνται όποιες απαλλαγές ή μειώσεις είχαν θεσπιστεί με διατάγματα οποιασδήποτε μορφής, συμπεριλαμβανομένων και των νομοθετικών.

Άρθρο 3

Συγχώνευση του «Ειδικού Λογαριασμού Ξενοδοχοϋπαλλήλων» στον κλάδο ασθένειας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ

Με την παρ 1 του άρθρου 4 παρ.1 του ν. 3655/2008 ο κλάδος ασθένειας του ΤΑΞΥ εντάσσεται στον κλάδο ασθένειας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και οι ασφαλισμένοι του εντασσόμενου κλάδου καθώς και τα μέλη οικογένειάς τους γίνονται υποχρεωτικά ασφαλισμένοι του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και διέπονται από τη νομοθεσία του κλάδου ασθένειας αυτού, ως προς τις παροχές σε είδος.

Ως προς τις παροχές σε χρήμα, με την παράγραφο 2 συστήθηκε λογαριασμός με την ονομασία «Ειδικός Λογαριασμός Ξενοδοχοϋπαλλήλων», με πλήρη οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια στον οποίο μεταφέρθηκε μέρος του αποθεματικού του ΤΑΞΥ, τα έσοδα του καταργούμενου κλάδου από εισφορές για παροχές σε χρήμα (ποσοστό 1,20% επί των αποδοχών των ασφαλισμένων, από το οποίο 0,80% σε βάρος των εργοδοτών και 0,40% σε βάρος των ασφαλισμένων και ποσοστό 0,40% επί των αποδοχών των ασφαλισμένων ως συμμετοχή του Κράτους στην ασφάλιση των από 1/1/1993 και μετά ασφαλισμένων), τα έσοδα από επιχορηγήσεις, προσόδους περιουσίας, αποδόσεις, καθώς και κάθε άλλο έσοδο που προκύπτει από τη δραστηριότητά του.

Για την εφαρμογή της διάταξης αυτής το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ καλείται να διαχειριστεί ένα καθεστώς με πολλές ιδιαιτερότητες σε σχέση με αυτό που ισχύει για τους λοιπούς ασφαλισμένους του . Πιο συγκεκριμένα:

α) Η ασφάλιση των υπαγομένων στον Ειδικό Λογαριασμό προσώπων μέσω της ΑΠΔ, δεν μπορεί να γίνει με τους κωδικούς που ισχύουν για τους λοιπούς ασφαλισμένους, με αποτέλεσμα την ανάγκη δημιουργίας νέων. Μέχρι σήμερα έχουν αποδοθεί 22 νέοι κωδικοί για την αιτία αυτή, χωρίς να αποκλείεται η δημιουργία και άλλων.

β) Λόγω της ασφάλισης στον Ειδικό Λογαριασμό δημιουργήθηκε η ανάγκη χρήσης και δεύτερου κωδικού για τον ίδιο ασφαλισμένο, σε αντίθεση με τα ισχύοντα για τους λοιπούς ασφαλισμένους στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, γεγονός που επιτείνει την πολυπλοκότητα του συστήματος

γ) Οι ασφαλισμένοι του λογαριασμού υπάγονται για παροχές σε είδος στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και εξυπηρετούνται από τις υγειονομικές υπηρεσίες του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

δ) Η χορήγηση των παροχών σε χρήμα εξακολουθεί να διέπεται από τις διατάξεις του καταστατικού του εντασσόμενου κλάδου ασθένειας του ΤΑΞΥ, το οποίο παραμένει σε ισχύ ως προς τις παροχές αυτές, εκτελείται δε για μεν τους κατοίκους της Αττικής από την Υποδ/ση Παροχών του Ειδικού Λογαριασμού Ξενοδοχούπαλλήλων που συστήθηκε στο Περιφερειακό Υποκ/μα ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Αθήνας, για δε τις υπόλοιπες περιοχές οι πληρωμές διεκπεραιώνονται από τα Λογιστήρια των κατά τόπον αρμοδίων Υποκ/των του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ

ε) Η διαδικασία χορήγησης των παροχών σε χρήμα του Ειδικού Λογαριασμού εξυπηρετείται από τις Υγειονομικές Επιτροπές του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

στ) Η είσπραξη των εισφορών του Λογαριασμού γίνεται από τις αρμόδιες υπηρεσίες του ΙΚΑ – ΕΤΑΜ.

ζ) Η διοίκηση και διαχείριση του Τομέα ασκείται από το Διοικητικό Συμβούλιο του ΙΚΑ – ΕΤΑΜ.

Η διατήρηση της οικονομικής και λογιστικής αυτοτέλειας του λογαριασμού με τις ιδιαιτερότητες που αυτή συνεπάγεται επιφέρει πολυπλοκότητα στο σύστημα ασφάλισης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ με δυσανάλογο λειτουργικό κόστος και άμεσες επιπτώσεις στην ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών στο σύνολο των ασφαλισμένων του.

Προκειμένου να ξεπεραστούν οι διοικητικές και οργανωτικές δυσχέρειες και να μειωθεί το λειτουργικό κόστος, κρίνεται σκόπιμη η συγχώνευση του «Ειδικού Λογαριασμού Ξενοδοχούπαλλήλων», στον κλάδο ασθένειας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, από τον οποίο θα γίνεται η χορήγηση των παροχών σε χρήμα στους δικαιούχους.

Η χορήγηση των παροχών θα γίνεται με τις διατάξεις που ισχύουν και για τους λοιπούς ασφαλισμένους του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, με δεδομένο ότι τα ποσοστά εισφορών που καταβάλλουν οι ασφαλισμένοι του Ειδικού Λογαριασμού δεν διαφοροποιούνται από αυτά των λοιπών ασφαλισμένων του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και η πλήρωση των προϋποθέσεων για τη χορήγηση παροχών ασθένειας σε χρήμα κρίνεται κατά κύριο λόγο σε ετήσια βάση.

Άρθρο 4

Καθορισμός ενιαίου ποσοστού πρόσθετων ειδικών εισφορών

1. Για ορισμένες κατηγορίες ασφαλισμένων ισχύουν ειδικά καθεστώτα συνταξιοδότησης, διαφορετικά από το συνταξιοδοτικό καθεστώς που ισχύει γενικά στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Η καθιέρωσή τους υπαγορεύθηκε από διάφορους λόγους ανά κατηγορία, αλλά σε όλες τις περιπτώσεις ο σκοπός τους είναι η θεμελίωση δικαιώματος στη σύνταξη για τα υπαγόμενα σε κάθε ένα από αυτά πρόσωπα σε ηλικία μικρότερη από αυτήν η οποία γενικά ισχύει. Σε αντιστάθμισμα της δαπάνης που υφίσταται το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ από την πρόωγη συνταξιοδότηση των υπαγομένων στα ειδικά αυτά συνταξιοδοτικά καθεστώτα έχει θεσμοθετηθεί η καταβολή αυξημένων εισφορών τόσο από τον εργοδότη όσο και από τον ασφαλισμένο. Από τις κατηγορίες αυτές, μόνο για τους υπαγομένους στα ΒΑΕ, ισχύει ενιαίο ποσοστό πρόσθετης εισφοράς 3,60% για παλαιούς και νέους ασφαλισμένους.

Για τις υπόλοιπες κατηγορίες, όσον αφορά τους ασφαλισμένους μετά την 1/1/1993 («νέους» ασφαλισμένους), με τη διάταξη του άρθρου 23 ν.2084/1992 θεσπίστηκε ενιαίο ποσοστό πρόσθετης εισφοράς 3,60% επί των αποδοχών των ασφαλισμένων, με εξαίρεση τους απασχολούμενους σε υπόγειες στοές μεταλλείων-λιγνιτωρυχείων και σε εναέριες ή υποθαλάσσιες εργασίες, καθώς και τους ασφαλισμένους της Διεύθυνσης Ασφάλισης Προσωπικού Δ.Ε.Η., που απασχολούνται σε ορυχεία, σταθμούς παραγωγής και δίκτυα, όπου το ποσοστό καθορίστηκε στο 7,50%.

Για τους ασφαλισμένους πριν την 1/1/1993 («παλαιούς» ασφαλισμένους) ισχύουν πολλά και διαφορετικά ποσοστά πρόσθετων εισφορών, τα οποία έχουν ως εξής:

α. για το προσωπικό αεροπορικών επιχειρήσεων, ποσοστό πρόσθετης εισφοράς 6,82%

β. για τους ιπτάμενους φροντιστές και ιπτάμενους συνοδούς της Ολυμπιακής Αεροπορίας και της Ολυμπιακής Αεροπλοΐας ποσοστό πρόσθετης εισφοράς 23,30%

γ. για τους πτυχιούχους χειριστές αεροσκαφών που χρησιμοποιούνται από οποιονδήποτε εργοδότη σε πτητικές εργασίες, ποσοστό πρόσθετης εισφοράς 10,85%

δ. για το προσωπικό εδάφους της Ολυμπιακής Αεροπορίας και Ολυμπιακής Αεροπλοΐας και το προσωπικό της OLYMPIC CATERING, ποσοστό πρόσθετης εισφοράς 8,72%

ε. για τους ηθοποιούς θεάτρου πρόζας και μουσικού, υποβολείς και μουσικούς εγχόρδων και κρουστών οργάνων, τεχνικούς θεάτρου και κινηματογράφου & προσωπικό σκηνής, ποσοστό πρόσθετης εισφοράς 3,60%

στ. για τους ηθοποιούς μελοδραματικού θεάτρου, μουσικούς πνευστών οργάνων και χορευτές, ποσοστό πρόσθετης εισφοράς 10%

ζ. για τους απασχολούμενους σε υπόγειες στοές Μεταλλείων-Λιγνιτωρυχείων, και σε χώρους εξόρυξης, εμπλουτισμού και κατεργασίας πετρωμάτων για παραγωγή ινών αμιάντου, καθώς και σε χώρους παραγωγής προϊόντων αμιαντοσιμέντου, ποσοστό πρόσθετης εισφοράς 11,10%.

η. για το προσωπικό των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης το οποίο απασχολείται στην αποκομιδή, μεταφορά, διαλογή, επιστάσια, καταστροφή απορριμμάτων, σε συνεργεία συντήρησης, επισκευής των μέσων καθαριότητας και με το πλύσιμο αυτών, καθώς και τους οδοκαθαριστές, εργάτες αφοδευτηρίων, εκταφείς νεκρών και καθαριστές οστών, ποσοστό πρόσθετης εισφοράς 7%.

Τα διαφορετικά αυτά ποσοστά ειδικών πρόσθετων εισφορών που ισχύουν για τους «παλαιούς» ασφαλισμένους, σε συνδυασμό με την υπαγωγή ή μη στους λοιπούς κλάδους ασφάλισης, έχουν δημιουργήσει μεγάλο αριθμό ΚΠΚ που επιβαρύνουν το ασφαλιστικό σύστημα.

Για την απλοποίηση των διαδικασιών ασφάλισης και με δεδομένο ότι τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης επανακαθορίστηκαν με το νόμο 3863/2010 (ΦΕΚ Α'115/15-7-2010) (ΦΕΚ Α'185) προς την κατεύθυνση της ενιαίας αντιμετώπισης των ασφαλισμένων, προτείνεται, για όλες τις περιπτώσεις παλαιών ασφαλισμένων για τους οποίους προβλέπεται πρόσθετη ειδική εισφορά ή θέσπιση ενιαίου ποσοστού που ορίζεται σε 7% για όλες τις κατηγορίες.

Το ίδιο ποσοστό προτείνεται να ισχύει και για τους υπαχθέντες στην ασφάλιση μετά την 1/1/1993 (νέους ασφαλισμένους) που απασχολούνται σε υπόγειες στοές μεταλλείων - λιγνιτωρυχείων και σε εναέριες ή υποθαλάσσιες εργασίες, καθώς και τους ασφαλισμένους της Διεύθυνσης Ασφάλισης Προσωπικού Δ.Ε.Η., που απασχολούνται σε ορυχεία, σταθμούς παραγωγής και δίκτυα, για τους οποίους με τη διάταξη του άρθρου 23 παρ.2 ν.2084/1992 όπως αντικαταστάθηκε από την παρ.2 άρθρ.4 Ν.2335/1995 είχε οριστεί σε 7,5%.

Το ποσοστό αυτό αποτελεί το μέσο όρο των ισχυόντων ποσοστών και κρίνεται, βάσει αναλογιστικής μελέτης ότι θα αποτελέσει το αντιστάθμισμα της συνολικής επιβάρυνσης του Κλάδου σύνταξης που επιφέρει η πρόωγη συνταξιοδότηση των ασφαλισμένων που υπάγονται στα πιο πάνω ειδικά συνταξιοδοτικά καθεστώτα.

2. Κατά την παράγραφο 2 του άρθρου 45 του ν. 2084/1992 (ΦΕΚ 165 Α'), η πρόσθετη ειδική εισφορά των ασφαλισμένων στο ΕΤΕΑΜ που έχουν υπαχθεί στην ασφάλιση πριν από την 1-1-1993, οι οποίοι απασχολούνται σε βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα, ορίζεται σε ποσοστό 2% και βαρύνει τους ασφαλισμένους κατά 1,25% και τους εργοδότες κατά 0,75%. Για τους απασχολούμενους σε υπόγειες στοές μεταλλείων - λιγνιτωρυχείων, καθώς και σε υποθαλάσσιες εργασίες, η πρόσθετη ειδική εισφορά ορίζεται σε ποσοστό 3% και βαρύνει κατά 1% τους ασφαλισμένους και κατά 2% τους εργοδότες.

Ίδια κατά το περιεχόμενο ρύθμιση ισχύει με βάση τη διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 32 του ν. 2084/1992 για τους ασφαλισμένους των ανωτέρω κατηγοριών που έχουν υπαχθεί στην ασφάλιση από 1.1.1993 και εφεξής («νέους» ασφαλισμένους).

Με το Προεδρικό Διάταγμα 34/2004 (ΦΕΚ 29/6-2-2004), από 1/4/2004, το Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Αεροπορικών Επιχειρήσεων (ΤΕΑΠΑΕ), συγχωνεύθηκε στο ΕΤΕΑΜ. Από την ημερομηνία συγχώνευσης, όλο το προσωπικό των αεροπορικών επιχειρήσεων, καθώς και το προσωπικό της OLYMPIC CATERING και της ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΑΕ, για επικουρική σύνταξη υπήχθη στο ΕΤΕΑΜ.

Με τις διατάξεις της παρ. 18 του άρθρου 22 του ν. 3232/2004 (ΦΕΚ 48 Α'), όπως ισχύει μετά το άρθρο 58 παρ.8 ν.3518/2006 (ΦΕΚ 272 Α'), ορίζεται ότι η καθοριζόμενη από τις περιπτώσεις α' και β' της παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 997/1979 μηνιαία συνολική εισφορά του ΕΤΕΑΜ προσαυξάνεται για τις παρακάτω κατηγορίες ασφαλισμένων ως εξής:

α. Ιπτάμενοι συνοδοί και φροντιστές ασφαλισμένοι Ολυμπιακής Αεροπορίας ΑΕ και Ολυμπιακής Αεροπλοΐας ΑΕ κατά 4%.

β. Λοιπό ιπτάμενο προσωπικό και διοικητικό, τεχνικό και λοιπό προσωπικό εδάφους των αεροπορικών επιχειρήσεων, καθώς και της Olympic Catering κατά 1,8%, εκτός αυτού που υπάγεται στον Κανονισμό Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ..

Επίσης ορίζεται ότι τα παραπάνω ποσοστά εισφορών επιμερίζονται ισόποσα μεταξύ ασφαλισμένου και εργοδότη.

Ο λόγος για τον οποίο θεσπίστηκε η προσαύξηση, είναι η αντιμετώπιση της επιβάρυνσης του ΕΤΕΑΜ, μετά τη συγχώνευση σε αυτό του ΤΕΑΠΑΕ, από το γεγονός ότι οι ασφαλισμένοι του συνταξιοδοτούνται σε μειωμένα όρια ηλικίας.

Η διαφοροποίηση όμως των ποσοστών με τα οποία προσαυξήθηκε η εισφορά του ΕΤΕΑΜ ανά κατηγορία ασφαλισμένων που προέρχονται από το τ. ΤΕΑΠΑΕ, σε συνδυασμό με την υπαγωγή ή μη στους λοιπούς κλάδους ασφάλισης, έχουν δημιουργήσει στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, που βεβαιώνει και εισπράττει τις εισφορές του ΕΤΕΑΜ, μεγάλο αριθμό ΚΠΚ που επιβαρύνουν το ασφαλιστικό σύστημα.

Για την απλοποίηση των διαδικασιών ασφάλισης και με δεδομένο ότι τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης επανακαθορίστηκαν με το νόμο 3863/2010 (ΦΕΚ 115 Α') προς την κατεύθυνση της ενιαίας αντιμετώπισης των ασφαλισμένων, προτείνεται, για τις περιπτώσεις ασφαλισμένων στο ΕΤΕΑΜ που απασχολούνται σε βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα, να παραμείνει υπέρ ΕΤΕΑΜ ποσοστό εισφοράς 2% για όλες τις κατηγορίες, πλην των απασχολούμενων σε υπόγειες στοές μεταλλείων - λιγνιτωρυχείων, καθώς και σε υποθαλάσσιες εργασίες, για τους οποίους ισχύει η πρόσθετη ειδική εισφορά του 3% που βαρύνει κατά 1% τους ασφαλισμένους και κατά 2% τους εργοδότες. Το ποσοστό αυτό του 3 % με τον επιμερισμό που ορίζεται ανωτέρω, προτείνεται να θεσπιστεί για όλες τις κατηγορίες υπαγομένων στα ειδικά συνταξιοδοτικά καθεστώτα εκτός των ΒΑΕ, εφόσον ασφαλίζονται επικουρικά στο ΕΤΕΑΜ και να καταργηθούν αντίστοιχα οι διατάξεις της παρ. 18 του άρθρου 22 του ν. 3232/2004 (ΦΕΚ Α' 48/12-2-2004) και της παρ. 8 του άρθρου 58 του ν.3518/2006 (ΦΕΚ Α' 272/21-12-2006), που προβλέπουν την προσαύξηση εισφοράς υπέρ ΕΤΕΑΜ για τους προερχόμενους από το τ. ΤΕΑΠΑΕ.

Άρθρο 5

Εισφορές απασχολούμενων συνταξιούχων

1. Για την ασφάλιση των εργαζόμενων συνταξιούχων και την καταβολή εισφορών γι' αυτούς έχουν θεσπιστεί αποκλίσεις από τα ισχύοντα για τους λοιπούς ασφαλισμένους, όπως η διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 25 του ν. 1902/1990, κατά την οποία οι συνταξιούχοι του Δημοσίου και των ν.π.δ.δ. εξ ίδιας υπηρεσίας και οι συνταξιούχοι λόγω γήρατος, αποχωρήσεως και αναπηρίας των φορέων κύριας ασφάλισης γενικά από δικό τους δικαίωμα που παρέχουν οποιαδήποτε εργασία ασφαλιστέα στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, υπόκεινται, επί πλέον των νομίμων κρατήσεων για την ασφάλισή τους, και σε κράτηση 3% επί των αποδοχών τους, υπέρ του κλάδου ανεργίας του ΟΑΕΔ. Το ποσοστό κράτησης 3% ειδικά για την συγκεκριμένη κατηγορία προσώπων δεν κατανέμεται κατά εργοδότη και ασφαλισμένο, αλλά βαρύνει εξ ολοκλήρου τον εργαζόμενο συνταξιούχο, παρέμεινε δε ίδιο και μετά τις διατάξεις του άρθρου 44 παρ. 6 του ν. 2084/1992, αφού η αύξηση της εισφοράς του κλάδου ανεργίας που προέβλεπαν οι τελευταίες δεν αναφερόταν και στη διάταξη του άρθρου 25 του ν. 1902/1990.

Με το άρθρο 63 του ν. 2676/1999 (ΦΕΚ 1 Α') του οποίου η ισχύς με το άρθρο 16 του ν. 3863/2010 (ΦΕΚ 115 Α') επεκτάθηκε και στους συνταξιούχους του Δημοσίου, των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) και του Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου (Ν.Α.Τ.) που αναλαμβάνουν εργασία ή αυτοαπασχολούνται προβλέπεται η υποχρέωση καταβολής των προβλεπόμενων και για τους λοιπούς (μη συνταξιούχους) ασφαλισμένους εισφορών, όπως αυτές προβλέπονται από τις οικείες διατάξεις των φορέων. Επομένως, για τους απασχολούμενους συνταξιούχους στους οποίους έχει εφαρμογή το άρθρο 63 του ν.2676/1999 το ποσοστό υπέρ του κλάδου ανεργίας ανέρχεται στο 5% και κατανέμεται μεταξύ εργοδότη και ασφαλισμένου.

Όμως, όπως προκύπτει από την περ. α της παραγράφου 3 του άρθρου 16 του ν. 3863/2010 ακόμα και μετά την πλήρη ισχύ της διάταξης (1/1/2013) παραμένει εκτός του πεδίου εφαρμογής της η κατηγορία των συνταξιούχων του Δημοσίου και των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) που εργάζονται στον ευρύτερο Δημόσιο τομέα. Τα παραπάνω πρόσωπα θα εξακολουθούν να καταβάλλουν για τον κλάδο ανεργίας το 3% που προβλέπεται από το άρθρο 25 παρ.2 του ν. 1902/1990. Παρά το γεγονός ότι η εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 25 παρ.2 θα περιοριστεί σε έναν μικρό αριθμό προσώπων, το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ για την υποστήριξη της ασφάλισής τους θα υποχρεωθεί να διατηρήσει 152 επιπλέον κωδικούς που εμπεριέχουν το ανωτέρω ποσοστό, γεγονός που προκαλεί σύγχυση σε εργοδότες και ασφαλισμένους και δημιουργεί τον κίνδυνο εσφαλμένης ασφάλισης.

Για την απλοποίηση των διαδικασιών ασφάλισης αλλά και για τον λόγο ότι δεν δικαιολογείται η διαφοροποίηση του ποσοστού υπέρ του κλάδου ανεργίας μόνο για τους εργαζόμενους στον ευρύτερο Δημόσιο τομέα συνταξιούχους του Δημοσίου και των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.), προτείνεται η αντικατάσταση της διάταξης της παρ. 2 του άρθρου 25 του ν. 1902/1990 ώστε να καταβάλλεται για το σύνολο των απασχολούμενων συνταξιούχων το ίδιο ποσοστό που καταβάλλεται και για τους λοιπούς ασφαλισμένους, επιμεριζόμενο μεταξύ εργοδοτών και ασφαλισμένων κατά την αναλογία που ορίζουν οι οικείες διατάξεις.

2. Στην ισχύουσα στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ νομοθεσία και συγκεκριμένα στο άρθρο 2 παρ.1 εδ. δ' του α.ν.1846/1951 (ΦΕΚ 179 Α') ρητά προβλέπεται ότι στην ασφάλιση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ υπάγονται υποχρεωτικώς και αυτοδικαίως οι συνταξιούχοι του Δημοσίου και των πάσης φύσεως Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης, που παρέχουν κατά κύριο επάγγελμα εξαρτημένη εργασία έναντι αμοιβής, καθώς και το πάσης φύσεως έκτακτο, ημερομίσθιο και επί συμβάσει προσωπικό του Δημοσίου, εφόσον ο χρόνος υπηρεσίας του δεν υπολογίζεται για την απονομή της σύνταξης από το Δημόσιο.

Όμως με τη διάταξη του άρθρου 10 Ν.Δ 4104/1960(ΦΕΚ 147 Α'), όπως ερμηνεύθηκε με το άρθρο 26 του Ν.Δ/τος 4197/1961, οι εισφορές κλάδου Σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ εργοδότη και ασφαλισμένου, προκειμένου περί ασφάλισης απασχολούμενου συνταξιούχου του Δημοσίου ή ΝΠΔΔ ή Ασφαλιστικού Οργανισμού από δικό του δικαίωμα καταβάλλονται διπλάσιες εφόσον το συνολικό μηνιαίο εισόδημα από σύνταξη, βοηθήματα και μερίσματα τύπου σύνταξης είναι μεγαλύτερο του εκάστοτε ισχύοντος κατωτάτου ορίου αμοιβής ιδιωτικού υπαλλήλου γραφείων αυξημένου κατά 50%.

Η διάταξη αυτή εξακολούθησε να εφαρμόζεται παρά το γεγονός ότι το ΝΔ 4197/61 καταργήθηκε από το άρθρο 28 του ΝΔ 404/74 του οποίου πολλές διατάξεις μεταξύ των οποίων και το άρθρο 28 καταργήθηκαν από το ΠΔ 669/81, γιατί θεωρήθηκε ότι, παρά την γενικότητα της καταργητικής διάταξης του άρθρου 28 του ΝΔ 404/74, η πρόθεση του νομοθέτη ήταν να καταργήσει το νομοθετικό διάταγμα 4197/61 μόνο για τα θέματα του ΤΣΑ.

Με το άρθρο 16 ν. 3863/2010 (ΦΕΚ 115 Α') επεκτάθηκαν οι περιορισμοί του άρθρου 63 του ν. 2676/1999 (ΦΕΚ 1 Α') και στους συνταξιούχους του Δημοσίου, των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) και του Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου (Ν.Α.Τ.) που αναλαμβάνουν εργασία ή αυτοαπασχολούνται και προβλέφθηκε ότι και γι αυτούς καταβάλλονται οι προβλεπόμενες και για τους λοιπούς ασφαλισμένους εισφορές, όπως αυτές προβλέπονται από τις οικείες διατάξεις των φορέων. Όμως, κατά τη διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 16 του ν. 3863/2010 (ΦΕΚ 115 Α'), οι διατάξεις του

άρθρου αυτού έχουν ανάλογη εφαρμογή και για όσους συνταξιοδοτούνται με βάση τις διατάξεις του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, που εργάζονται εκτός του ευρύτερου δημόσιου τομέα όπως αυτός έχει οριοθετηθεί με τις διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 1 του ν. 1256/1982.

Οι διατάξεις του άρθρου 63 του ν. 2676/1999, όπως αντικαταστάθηκαν με την παρ.1 του άρθρου 16 του ν. 3863/2010, κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου, θα λάβουν την πλήρη εφαρμογή τους από 1/1/2013. Επομένως, από την ημερομηνία αυτή, οι διατάξεις περί διπλασιασμού εισφορών θα περιοριστούν μόνο στους συνταξιούχους του Δημοσίου, των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) και Ασφαλιστικών Οργανισμών που εργάζονται στον ευρύτερο δημόσιο τομέα (στους οποίους δεν θα έχει εφαρμογή το άρθρο 63 του ν. 2676/1999), εφόσον το συνολικό μηνιαίο εισόδημά τους από σύνταξη, βοηθήματα και μερίσματα τύπου σύνταξης είναι μεγαλύτερο του εκάστοτε ισχύοντος κατωτάτου ορίου αμοιβής ιδιωτικού υπαλλήλου γραφείων αυξημένου κατά 50%. Αντίθετα, όσοι εξ αυτών εργάζονται εκτός του ευρύτερου δημόσιου τομέα (στους οποίους θα έχει εφαρμογή το άρθρο 63 του ν. 2676/1999) δεν υπόκεινται σε διπλασιασμό.

Η διαφοροποίηση αυτή δεν είναι δικαιολογημένη, αφού και στις δύο παραπάνω περιπτώσεις πληρούνται τα κριτήρια που θέτει η διάταξη του άρθρου 10 Ν.Δ 4104/60 όπως ερμηνεύθηκε με το άρθρο 26 του Ν.Δ/τος 4197/1961 για το διπλασιασμό των εισφορών κλάδου σύνταξης, τα οποία είναι αφενός η ιδιότητα του απασχολούμενου ως συνταξιούχου του Δημοσίου ή ΝΠΔΔ ή Ασφαλιστικού Οργανισμού και αφετέρου η υπέρβαση ορισμένου ύψους εισοδήματος (εισοδηματικό κριτήριο).

Για την αντιμετώπιση των ζητημάτων αυτών και την ίση μεταχείριση από πλευράς ασφάλισης των παραπάνω προσώπων, αλλά και προς το σκοπό της απλούστευσης της διαδικασίας ασφάλισής τους, προτείνεται η κατάργηση της διάταξης που προβλέπει το διπλασιασμό εισφορών κλάδου σύνταξης για τους απασχολούμενους συνταξιούχους του Δημοσίου ή ΝΠΔΔ ή Ασφαλιστικού Οργανισμού.

3. Με τη διάταξη του άρθρου 25 παρ. 9 Α.Ν 1846/51 όπως αναριθμήθηκε με το άρθρο 1 παρ. 7 του ν. 825/78, ο εργοδότης που απασχολεί συνταξιούχους του ΙΚΑ - ΕΤΑΜ βαρύνεται με ολόκληρη την εισφορά ασφαλισμένου και εργοδότη.

Μετά τη θέσπιση του άρθρου 63 του ν. 2676/1999, με το οποίο τέθηκαν περιορισμοί για τους συνταξιούχους λόγω γήρατος ή θανάτου Φορέων κύριας ασφάλισης αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης που αναλαμβάνουν εργασία και ορίστηκε ότι για τους συνταξιούχους αυτούς καταβάλλονται οι προβλεπόμενες από τις οικείες διατάξεις για τους λοιπούς ασφαλισμένους εισφορές εργοδότη και ασφαλισμένου, οι οποίες βαρύνουν τον ασφαλισμένο και τον εργοδότη αντίστοιχα, το πεδίο εφαρμογής της διάταξης του άρθρου 25 παρ. 9 Α.Ν 1846/51 περιορίστηκε σημαντικά, με αποτέλεσμα να καταλαμβάνει μόνο τους συνταξιούχους

13

υπαλλήλους του ΙΚΑ – ΕΤΑΜ (ειδικού καθεστώτος) για τους οποίους δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 63 του Ν. 2676/99».

Με το άρθρο 16 ν. 3863/2010 (ΦΕΚ 115 Α΄) επεκτάθηκε η εφαρμογή του άρθρου 63 του ν. 2676/1999 και στους συνταξιούχους του Δημοσίου, των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) και του Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου (Ν.Α.Τ.) που αναλαμβάνουν εργασία ή αυτοαπασχολούνται. Κατά τη διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 16 του ν. 3863/2010 οι διατάξεις του άρθρου αυτού έχουν ανάλογη εφαρμογή και για όσους συνταξιοδοτούνται με βάση τις διατάξεις του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, που εργάζονται εκτός του ευρύτερου δημόσιου τομέα όπως αυτός έχει οριοθετηθεί με τις διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 1 του ν. 1256/1982.

Τα παραπάνω έχουν σαν αποτέλεσμα, να περιοριστεί ακόμα περισσότερο το πεδίο εφαρμογής της διάταξης της παρ.9 του άρθρου 25 του α.ν. 1846/1951 ώστε από τους συνταξιούχους υπαλλήλους του ΙΚΑ – ΕΤΑΜ (ειδικού καθεστώτος) φαίνεται να καταλαμβάνει μόνο όσους εργάζονται στον ευρύτερο δημόσιο τομέα όπως αυτός έχει οριοθετηθεί με τις διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 1 του ν. 1256/1982.

Η διαφοροποίηση όμως μιας τόσο μικρής κατηγορίας απασχολούμενων συνταξιούχων από πλευράς ασφάλισης η οποία προκύπτει από το συνδυασμό όλων των παραπάνω διατάξεων δεν είναι δικαιολογημένη και δημιουργεί κίνδυνο εσφαλμένης ασφάλισης.

Προς το σκοπό της ενιαίας αντιμετώπισης των απασχολούμενων συνταξιούχων αλλά και για την αποφυγή σφαλμάτων στην ασφάλιση των προσώπων που εμπíπτουν ή δεν εμπíπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παραγράφου 9 του άρθρου 25 του Α.Ν 1846/51 προτείνεται η αντικατάσταση της παραγράφου αυτής, ώστε να απαλειφθεί από το περιεχόμενό της η διάταξη που προβλέπει την επιβάρυνση του εργοδότη με το σύνολο της εισφοράς ασφαλισμένου και εργοδότη για τους απασχολούμενους συνταξιούχους του ΙΚΑ – ΕΤΑΜ.

Άρθρο 6

Ασφάλιση οικοδόμων που απασχολούνται σε σταθερό εργοδότη ως συντηρητές κτιριακών εγκαταστάσεων

Με το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 38 του α.ν. 1846/1951 καθορίζεται το ποσό του επιδόματος που δικαιούται ο ασφαλισμένος σε περίπτωση ασθενείας με βάση το τεκμαρτό ημερομίσθιο της ασφαλιστικής κλάσης στην οποία ανήκει. Κατά το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 38 του α.ν. 1846/1951 που προστέθηκε με το άρθρο 11 παρ. 3 του ν. 1759/1988 (ΦΕΚ 50 Α΄), το ποσό του επιδόματος ασθενείας των πρώτων δεκαπέντε (15)

ημερών καταβάλλεται μειωμένο κατά 50%. Αυτή η μείωση όμως δεν ισχύει για τους εργατοτεχνίτες οικοδόμους, σύμφωνα με το τρίτο εδάφιο που προστέθηκε στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 38 του α.ν. 1846/1951 με το άρθρο 4 παρ 1 του ν. 1880/1990 (ΦΕΚ 70 Α'). Στην ίδια διάταξη ορίζεται ότι για την κάλυψη της επιβάρυνσης από τη χορήγηση του επί πλέον ποσού αυξάνεται κατά 1% το ποσοστό Κλάδου Ασθενείας σε χρήμα και βαρύνει εξ ολοκλήρου τους εργοδότες που απασχολούν οικοδόμους.

Η διάταξη αυτή έχει εφαρμογή για όλα τα πρόσωπα που απασχολούνται στην εκτέλεση οικοδομικών και τεχνικών εργασιών και ασφαλιζονται στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ με τις διατάξεις των άρθρων 35 έως 51 του Κ.Α.-ΙΚΑ για όλη τη χρονική διάρκεια της απασχόλησής τους στις εργασίες αυτές.

Εκτός όμως από τους εργατοτεχνίτες οικοδόμους που δεν έχουν σταθερό εργοδότη, υπάρχει και μία κατηγορία προσώπων που εκτελούν οικοδομικές εργασίες αλλά εργάζονται σε μη οικοδομικές επιχειρήσεις, συνήθως με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου για τη συντήρηση των κτιριακών εγκαταστάσεων των επιχειρήσεων αυτών και ασφαλιζονται με τις κοινές διατάξεις. Μάλιστα τα πρόσωπα αυτά δεν ασφαλιζονται στον ΕΛΔΕΟ, διότι λαμβάνουν τα δώρα εορτών και το επίδομα αδείας από τους εργοδότες τους όπως ισχύει και για τους λοιπούς ασφαλισμένους. Παρ' όλα αυτά καταβάλλουν την αυξημένη κατά 1% εισφορά για τον κλάδο παροχών ασθενείας σε χρήμα και λαμβάνουν το επί πλέον ποσό επιδόματος ασθενείας για τις πρώτες 15 ημέρες, που προβλέπεται από την παράγραφο 1 του άρθρου 38 του α.ν 1846/51 για τους εργατοτεχνίτες οικοδόμους.

Η διαφοροποίηση αυτή από τους κοινούς ασφαλισμένους δεν είναι δικαιολογημένη, καθόσον τα πρόσωπα αυτά απασχολούνται μόνιμα σε συγκεκριμένο εργοδότη, με τον οποίο συνδέονται με σχέση εξαρτημένης εργασίας και ο οποίος με βάση τις διατάξεις των άρθρων 657 & 658 του Αστικού Κώδικα έχει υποχρέωση καταβολής προς τους μισθωτούς του μισθού μέχρι ένα μήνα σε περίπτωση ασθένειας, αφού εκπέσει τα ποσά του επιδόματος που καταβλήθηκαν. Αυτά δεν ισχύουν για τους εργατοτεχνίτες οικοδόμους που ασφαλιζονται με τα άρθρα 35 έως 51 του Κ.Α.-ΙΚΑ, οι οποίοι λόγω της φύσης της εργασίας τους απασχολούνται σε διαφορετικούς εργοδότες κατά τη διάρκεια της ίδιας μισθολογικής περιόδου.

Επιπλέον, η διαφορετική αντιμετώπιση των συντηρητών από τους κοινούς ασφαλισμένους έχει δημιουργήσει στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ την ανάγκη διατήρησης 30

15

επιπλέον κωδικών πακέτων κάλυψης, που επιτείνουν την πολυπλοκότητα του ασφαλιστικού συστήματος και δυσχεραίνουν τη λειτουργία της ασφάλισης.

Για το λόγο αυτό προτείνεται η κατάργηση για την κατηγορία αυτή ασφαλισμένων της πρόσθετης εισφοράς του κλάδου παροχών ασθενοείας σε χρήμα και η χορήγηση του ποσού του επιδόματος ασθενοείας για τις πρώτες 15 ημέρες μειωμένου κατά 50%, όπως ισχύει για τους λοιπούς ασφαλισμένους που δεν υπάγονται στις διατάξεις των άρθρων 35 έως 51 του Κ.Α.-ΙΚΑ.

Άρθρο 7

Υπαγωγή κατηγοριών ασφαλισμένων σε κλάδους και λογαριασμούς του ΟΑΕΔ

1. Με την παρ. 2 προτείνεται η κατάργηση της εξαιρέσης από τον κλάδο ανεργίας του ΟΑΕΔ και κατ' επέκταση και από τον ΟΕΕ των μόνιμων, δόκιμων και έκτακτων εργατών, καθώς και των δόκιμων και μαθητευόμενων τεχνιτών που υπηρετούν στον ΟΛΠ.

Με την παρ.1 του άρθρου 12 του ΝΔ 2961/1954, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 2 του ν. 3464/55 και την παρ.1 του άρθρου 21 του ν.1082/1980 εξαιρούνται της ασφαλίσεως της ανεργίας οι τακτικοί υπάλληλοι και υπηρέτες του Δημοσίου και των Οργανισμών Δημοσίου Δικαίου. Με το άρθρο 1 παρ.6 του ΝΔ 3398/55 ορίστηκε ειδικά ότι εξαιρούνται της ασφαλίσεως της ανεργίας οι μόνιμοι, δόκιμοι και έκτακτοι εργάτες, καθώς και οι δόκιμοι και μαθητευόμενοι τεχνίτες που υπηρετούν στον ΟΛΠ. Ο ΟΛΠ, που ήταν αρχικά ΝΠΔΔ, μετατράπηκε με το ν.2688/99 σε ανώνυμη εταιρεία. Μετά τη μετατροπή του ΟΛΠ σε ανώνυμη εταιρία το προσωπικό όλων των ειδικοτήτων που προσλαμβάνεται από την 1-5-99 και εφεξής με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, το οποίο υπάγεται στην ασφάλιση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ για τον κλάδο σύνταξης (κοινό καθεστώς) υπάγεται στον κλάδο ανεργίας του ΟΑΕΔ και στον ΟΕΕ. Αντίθετα, το προσωπικό που ήδη υπηρετούσε στον ΟΛΠ πριν τη μετατροπή του σε ανώνυμη εταιρία εξακολουθεί να εξαιρείται από την ασφάλιση του κλάδου ανεργίας και κατ' ακολουθία και από την Εργατική Εστία, κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παρ.1 του άρθρου 12 του ΝΔ 2961/1954 και της παρ.6 του άρθρου 1 του ΝΔ 3398/55 ως συνδεόμενες με την αρχική μορφή του ως ΝΠΔΔ.

Επειδή η διατήρηση της εξαιρέσης αυτής επιβαρύνει το ασφαλιστικό σύστημα με επιπλέον ΚΠΚ, είναι αναγκαία η υπαγωγή των προσώπων αυτών και στον κλάδο ανεργίας του ΟΑΕΔ και κατ' επέκταση και στον ΟΕΕ.

2. Τα υδρονομικά όργανα που απασχολούνται στις Τοπικές Επιτροπές Αρδεύσεως, ΟΤΑ και λοιπούς οργανισμούς διέπονται από τις διατάξεις του από 28/3-15/4/1957 Β.Δ/τος, που προβλέπει ότι η σχέση που συνδέει τα όργανα αυτά με τις τοπικές επιτροπές και τους οργανισμούς είναι δημοσίου δικαίου. Για το λόγο αυτό εξαιρέθηκαν από την ασφάλιση στον Διανεμητικό Λογαριασμό Οικογενειακών Επιδομάτων Μισθωτών (ΔΛΟΕΜ) και τον Ειδικό Λογαριασμό Στρατευομένων Μισθωτών που απαιτούν για την υπαγωγή σ' αυτούς σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ο μεν πρώτος με το άρθρο 3 παρ.1 του ν.δ. 3868/58 (ΦΕΚ Α'178/29-10-58'), ο δε δεύτερος με το άρθρο 1 παρ.1 του ν.2054/1952 (ΦΕΚ Α'96/19-4-1952. Το άρθρο 103 του Συντάγματος δεν προβλέπει υπηρεσιακή σχέση δημοσίου δικαίου για τη στελέχωση της δημόσιας διοίκησης, όπου δε αναφέρεται σχέση δημοσίου δικαίου, αυτή δεν αντιμετωπίζεται διαφορετικά από την υπηρεσιακή σχέση του μόνιμου υπαλλήλου. Τα υδρονομικά όργανα που απασχολούνται στις Τοπικές Επιτροπές Αρδεύσεως, ΟΤΑ και λοιπούς οργανισμούς εφόσον δεν είναι ούτε μόνιμα, ούτε μετακλητά, θα πρέπει να αντιμετωπίζονται ως συνδεόμενα με αυτούς με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου. Επειδή, σύμφωνα με τα παραπάνω δεν είναι δικαιολογημένη η εξαίρεσή τους από την ασφάλιση στον Διανεμητικό Λογαριασμό Οικογενειακών Επιδομάτων Μισθωτών (ΔΛΟΕΜ) και τον Ειδικό Λογαριασμό Στρατευομένων Μισθωτών, προτείνεται η υπαγωγή τους σε αυτούς με ρητή διάταξη.

3. Τέλος εξαίρεση από την ασφάλιση του κλάδου ανεργίας του ΟΑΕΔ και κατ' ακολουθία και από τον ΟΕΕ υπάρχει και για τους εκπαιδευτικούς των ισότιμων προς τα δημόσια σχολεία, οι οποίοι κατέχουν οργανικές θέσεις στα σχολεία αυτά. Τα πρόσωπα αυτά συνδέονται με σχέση εξαρτημένης εργασίας με τα σχολεία αυτά, αλλά συνταξιοδοτούνται από το Δημόσιο. Παράλληλα καλύπτονται για ασθένεια και επικουρική ασφάλιση από το Δημόσιο, ενώ υπάγονται στην ασφάλιση του ΔΛΟΕΜ του ΟΑΕΔ και στον ΟΕΚ.

Με την προτεινόμενη διάταξη προβλέπεται η υπαγωγή τους στο σύνολο των κλάδων και λογαριασμών του ΟΑΕΔ.

Άρθρο 8

Ασφάλιση μαθητευομένων

Με την παρ. 2 του άρθρου 25 του α.ν. 1846/1951 όπως είχε αντικατασταθεί αρχικά με το άρθρο 30 του ν.δ 2698/1953 και εν συνεχεία με το με το άρθρο 4 του Ν.Δ. 4104/1960 (ΦΕΚ Α'147/20-9-1960) προβλέφθηκε αφενός ιδιαίτερος τρόπος υπολογισμού εισφορών και αφετέρου μειωμένες εισφορές για τους μαθητευόμενους. Η διαφοροποίηση καταλαμβάνει μαθητές τεχνίτες απασχολούμενους σύμφωνα με τις διατάξεις του από 6.6.1952 Β. Διατάγματος "περί εκπαίδευσεως μαθητών τεχνιτών" (στους οποίους περιλαμβάνονται και οι φοιτούντες στις σχολές μαθητείας του ΟΑΕΔ), μαθητευόμενους τροφίμους των Εθνικών Ιδρυμάτων Παιδικής Μέριμνας, καθώς και μαθητές και σπουδαστές των προβλεπομένων από το Ν.Δ. 3971/59 τεχνικών και

Επαγγελματικών Σχολών. Οι εισφορές που καταβάλλονται για τα παραπάνω πρόσωπα υπολογίζονται στο 1/2 του πραγματικού ημερομισθίου που λαμβάνουν, αλλά ο εργοδότης αναλαμβάνει το σύνολο των εισφορών για τους κλάδους του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Η ανάληψη των εισφορών από τον εργοδότη έχει δημιουργήσει στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ την ανάγκη διατήρησης επιπλέον κωδικών πακέτων κάλυψης, που δεν διαφοροποιούνται στο συνολικό ποσοστό από αυτούς που χρησιμοποιούνται ευρέως από τους λοιπούς ασφαλισμένους αλλά απεικονίζουν την διαφορετική κατανομή των εισφορών μεταξύ εργοδότη και ασφαλισμένου. Για την απλοποίηση των διαδικασιών ασφάλισης προτείνεται η αντικατάσταση των εδαφίων που ρυθμίζουν τα παραπάνω θέματα, ώστε να απαλειφθεί η διάταξη που προβλέπει την επιβάρυνση του εργοδότη με το σύνολο της εισφοράς ασφαλισμένου και εργοδότη, χωρίς να θιγούν οι διατάξεις που προβλέπουν τον ευνοϊκό για τους μαθητευόμενους υπολογισμό των εισφορών στο 1/2 του πραγματικού ημερομισθίου που λαμβάνουν.

Άρθρο 9

Ασφάλιση απασχολούμενων στο πλαίσιο ειδικών προγραμμάτων του ΟΑΕΔ

1. Με το άρθρο 1 του ν. 3227/2004 ΦΕΚ Α' 31/9-2-2004 (ΦΕΚ Α' 31/9-2-2004) δίνεται η δυνατότητα σε ανέργους κατά τη διάρκεια της επιδότησής τους από τον ΟΑΕΔ να προσλαμβάνονται ή να τοποθετούνται σε θέσεις εργασίας με πλήρη ή μερική απασχόληση για όσο χρόνο διαρκεί η επιδότηση ανεργίας.

Κατά τη διάρκεια της εργασίας τους, αμείβονται σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν για τους λοιπούς εργαζόμενους στον ίδιο εργοδότη, ανάλογα με την ειδικότητα που απασχολούνται και τις ώρες απασχόλησής τους οι δε αποδοχές τους σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να είναι κατώτερες από το επίδομα ανεργίας που δικαιούνται ως άνεργοι.

Η αμοιβή του προσλαμβανόμενου ή τοποθετούμενου βαρύνει τον Οργανισμό Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (Ο.Α.Ε.Δ.) κατά το ύψος του επιδόματος ανεργίας που δικαιούται και κατά τα λοιπά, τον εργοδότη, ο οποίος έχει και την ευθύνη της ασφαλιστικής του κάλυψης.

Κατά την αιτιολογική έκθεση του νόμου, θεσπίστηκε κίνητρο για τους εργοδότες για την πρόσληψη ανέργων, αφού το κόστος για τον εργοδότη μειώνεται κατά το ύψος του επιδόματος ανεργίας. Έτσι επιδοτείται η εργασία του ανέργου και παρέχεται σε αυτόν η δυνατότητα να αποκτήσει εισόδημα υψηλότερο από το ποσό του επιδόματος ανεργίας, επιπλέον δε του παρέχεται η δυνατότητα πλήρους ασφάλισης στο κοινωνικό ασφαλιστικό σύστημα.

Κατά τη ρητή πρόβλεψη της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του ν. 3227/2004 (ΦΕΚ Α' 31/9-2-2004), ο προσλαμβανόμενος ή τοποθετούμενος δεν ασφαρίζεται στην περίπτωση αυτή για ανεργία.

Κατ' εφαρμογή του ν.678/1977 (ΦΕΚ Α' 246/2-9-1977), τα παραπάνω πρόσωπα, ως εξαιρούμενα από την ασφάλιση στον κλάδο ανεργίας του ΟΑΕΔ, εξαιρούνται και από την ασφάλιση στον Οργανισμό Εργατικής Εστίας (ΟΕΕ).

Η διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του ν. 3227/2004 (ΦΕΚ Α' 31/9-2-2004) που προβλέπει απόκλιση ως προς το σημείο αυτό από τα ισχύοντα για την ασφάλιση των λοιπών εργαζομένων στον ίδιο εργοδότη με την ίδια ειδικότητα, είναι πολύ δύσκολο να απεικονιστεί στο σύστημα του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μέσω κωδικών πακέτων κάλυψης.

Με δεδομένο ότι η διάταξη αφορά το σύνολο του εργατικού δυναμικού της χώρας, που μπορεί να απασχολείται σε οποιαδήποτε εργασία με οποιαδήποτε ειδικότητα, το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, για να καλύψει ασφαλιστικά όλες τις περιπτώσεις απασχολούμενων που θα μπορούσαν να προκύψουν σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού πρέπει να δημιουργήσει νέους ΚΠΚ ισάριθμους με τους υπάρχοντες, χωρίς τα ποσοστά υπέρ των κλάδων ανεργίας και ΟΕΕ. Επειδή κάτι τέτοιο θα επιβάρυνε υπερβολικά το σύστημα ασφάλισης, αποδόθηκαν ΚΠΚ μόνο για τα βασικά πακέτα κάλυψης και αποδίδονται νέοι μόνο κατά περίπτωση. Η λύση αυτή αντιμετωπίζει προσωρινά την κατάσταση και κλονίζει την αξιοπιστία του ασφαλιστικού συστήματος.

Με δεδομένο ότι με τη διάταξη του άρθρου 1 του ν. 3227/2004- ΦΕΚ Α' 31/9-2-2004 (όπως προκύπτει από την αιτιολογική της έκθεση) επιδιώχθηκε η πλήρης ασφάλιση των επιδοτούμενων ανέργων που προσλαμβάνονται σε θέσεις εργασίας κατά τη διάρκεια της επιδότησής τους, προτείνεται η αντικατάσταση της παραγράφου 2 και η ασφάλιση των προσώπων αυτών και στον κλάδο ανεργίας του ΟΑΕΔ και κατ' επέκταση και στον ΟΕΕ.

2. Με την παράγραφο 1 προτείνεται η υπαγωγή στους κλάδους του ΟΑΕΔ, ΟΕΚ και ΟΕΕ ανέργων ηλικίας 16 έως 24 ετών, νεοεισερχομένων στην αγορά εργασίας, που απασχολούνται σε ιδιωτικές επιχειρήσεις και γενικά εργοδότες του ιδιωτικού τομέα, βάσει επιδοτούμενου από τον ΟΑΕΔ προγράμματος που καταρτίστηκε με την υπ' αριθμ.13251/531/2010 (ΦΕΚ Β'1655/18-10-2010) απόφαση Υπουργών Οικονομικών – Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας & Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης

Κατά τις διατάξεις της πιο πάνω απόφασης, η διάρκεια της επιχορήγησης που αφορά στο α' στάδιο του προγράμματος (απόκτηση εργασιακής εμπειρίας) ορίζεται μέχρι δώδεκα (12) μήνες. Ως ποσό επιχορήγησης για το α' στάδιο του προγράμματος (απόκτηση εργασιακής εμπειρίας) ορίζεται το ποσό των ασφαλιστικών εισφορών των κλάδων σύνταξης, ασθένειας σε είδος και επαγγελματικού κινδύνου του ΙΚΑ - ΕΤΑΜ, όπως αυτό υπολογίζεται επί των ακαθαρίστων αποδοχών του 80% του κατώτατου βασικού μισθού ή επί των ακαθαρίστων μηνιαίων αποδοχών του 80% του κατώτατου ημερομισθίου, όπως ορίζεται κάθε φορά από την ΕΓΣΣΕ.

19

Αντίθετα, για το δεύτερο στάδιο του προγράμματος που διαρκεί επίσης 12 μήνες, ως ποσό επιχορήγησης ορίζεται το ποσό που αντιστοιχεί στο 70% των μηνιαίων ασφαλιστικών εισφορών (εργοδοτών και εργαζομένων), για όλους τους κλάδους κύριας ασφάλισης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και της επικουρικής ασφάλισης του ΕΤΕΑΜ, καθώς και στο 70% των μηνιαίων ασφαλιστικών εισφορών εκείνων που το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ εισπράττει ή συνεισπράττει υπέρ Φορέων και Κλάδων Κοινωνικής Ασφάλισης. Για τους εργαζόμενους, που αντί του ΕΤΕΑΜ, ασφαλίζονται σε άλλα Επικουρικά Ταμεία, ως ποσό επιχορήγησης ορίζεται το ποσό που αντιστοιχεί στο 70% των μηνιαίων ασφαλιστικών εισφορών για όλους του κλάδους κύριας ασφάλισης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και στο 70% των μηνιαίων ασφαλιστικών εισφορών των αντίστοιχων Επικουρικών Ταμείων, καθώς και στο 70% των μηνιαίων ασφαλιστικών εισφορών εκείνων που το ΙΚΑ εισπράττει ή συνεισπράττει υπέρ Φορέων και Κλάδων Κοινωνικής Ασφάλισης. Επίσης, ως ποσό επιχορήγησης ορίζεται επιπλέον το ποσό που αντιστοιχεί στο 70% των μηνιαίων ασφαλιστικών εισφορών, των δώρων Χριστουγέννων και Πάσχα και των επιδομάτων αδείας, για τους μήνες που αυτά καταβάλλονται.

Τα παραπάνω έχουν σαν συνέπεια τη διαφοροποίηση, ανάλογα με το στάδιο του προγράμματος της ασφάλισης των ίδιων προσώπων που απασχολούνται για την ίδια εργασία, στον ίδιο εργοδότη, με βάση το ίδιο πρόγραμμα. Επειδή η διαφοροποίηση αυτή δεν είναι δικαιολογημένη και επιβαρύνει το ασφαλιστικό σύστημα με επιπλέον ΚΠΚ προτείνεται η υπαγωγή των προσώπων αυτών στην ασφάλιση όλων των κλάδων του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, καθώς και στους κλάδους του ΟΑΕΔ, ΟΕΚ και ΟΕΕ, και κατά το πρώτο στάδιο της συμμετοχής τους στο πρόγραμμα, ανεξάρτητα αν το ποσό για το οποίο επιχορηγούνται οι εργοδότες στο στάδιο αυτό, καλύπτει μόνο την ασφάλισή τους στους κλάδους που ορίζονται στην υπουργική απόφαση.

3. Με τη διάταξη του άρθρου 51 του ν. 3693,ΦΕΚ Α 174/25.8.2008 θεσμοθετήθηκαν τα προγράμματα "ΠΡΟΕΡΓΑΣΙΑ" . Με τον όρο αυτό νοούνται τα προγράμματα του Ο.Α.Ε.Δ. που αποσκοπούν στη συστηματική προετοιμασία ανέργων ηλικίας μέχρι τριάντα ετών, αποφοίτων τουλάχιστον της υποχρεωτικής εκπαίδευσης, σε εργασιακό περιβάλλον του δημόσιου ή του ιδιωτικού τομέα, εν όψει της σταθερής ένταξης τους στην αγορά εργασίας.

Στους συμμετέχοντες στα προγράμματα "ΠΡΟΕΡΓΑΣΙΑ" καταβάλλεται από τον Ο.Α.Ε.Δ. μηνιαίως αποζημίωση ίση με τον κατώτατο μισθό, όπως κάθε φορά καθορίζεται με βάση την Ε.Γ.Σ.Σ.Ε., καθώς και αναλογία δώρων εορτών και επιδόματος αδείας με βάση την προαναφερόμενη αποζημίωση. Κατά την παράγραφο 5 του άρθρου 51, οι συμμετέχοντες στα προγράμματα "ΠΡΟΕΡΓΑΣΙΑ", για το χρόνο συμμετοχής τους σε αυτά, υπάγονται στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. για τους κλάδους συντάξεως, ασθένειας σε είδος και κινδύνου ατυχήματος.

Επειδή η διαφοροποίηση της ασφάλισης των συμμετεχόντων στα προγράμματα αυτά επιβαρύνει το ασφαλιστικό σύστημα και δημιουργεί την ανάγκη διατήρησης ιδιαίτερου κωδικού για την ασφάλισή τους, προτείνεται η υπαγωγή τους, για όλο το διάστημα της συμμετοχής τους σε αυτά στο σύνολο των κλάδων του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, καθώς και στην ασφάλιση των κλάδων και λογαριασμών του ΟΑΕΔ, ΟΕΚ και ΟΕΕ.

Άρθρο 10

Ειδικές διατάξεις για την ασφάλιση του προσωπικού του ΟΣΕ

Με το άρθρο 14 παρ.8 του ΝΔ 674/1970 (ΦΕΚ Α' 192/19-9-1970) «Περί ιδρύσεως Οργανισμού Σιδηροδρόμων Ελλάδος», όπως κωδικοποιήθηκε σε ενιαίο κείμενο με το Β.Δ. 532/1972 (ΦΕΚ Α' 161/11-9-1972) προβλέφθηκε η εξαίρεση από την ασφάλιση του τακτικού προσωπικού του ΟΣΕ από την ασφάλιση ανεργίας καθώς και από τη συμμετοχή εις την παροχή εργατικών κατοικιών απαλλασσομένου τούτου και του ΟΣΕ των αντίστοιχων εργατικών και εργοδοτικών εισφορών.

Στη συνέχεια, τα παραπάνω πρόσωπα υπήχθησαν και στον κλάδο ανεργίας του ΟΑΕΔ, ενώ παρέμεινε η εξαίρεσή τους από τον ΟΕΚ.

Με την προτεινόμενη διάταξη, προς το σκοπό της κατάργησης των διαφοροποιήσεων στην υπαγωγή στους κλάδους και λογαριασμούς των οργανισμών τις εισφορές των οποίων συνεισπράττει το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και με στόχο την απλούστευση των διαδικασιών ασφάλισης, προβλέπεται η υπαγωγή του τακτικού προσωπικού του ΟΣΕ στην ασφάλιση του ΟΕΚ.

Άρθρο 11

Πολλαπλή ασφάλιση για παροχές ασθενείας σε είδος

Με το άρθρο 17 του ν.3918/2011 συστήθηκε Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία «Εθνικός Οργανισμός Παροχής Υπηρεσιών Υγείας» (Ε.Ο.Π.Υ.Υ). οποίος υπήχθη στην εποπτεία του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης. Στον Οργανισμό αυτό εντάσσονται ο κλάδος Υγείας του ΙΚΑ – ΕΤΑΜ με τις μονάδες υγείας του, καθώς και το Νοσοκομείο Βραχείας Νοσηλείας αυτού και οι κλάδοι Υγείας του ΟΓΑ και του ΟΑΕΕ όσον αφορά τις παροχές σε είδος. Επίσης υπάγεται ο ΟΠΑΔ, ενώ προβλέπεται η δυνατότητα να εντάσσονται στο μέλλον και άλλα Ν.Π.Δ.Δ. ή Ν.Π.Ι.Δ. που δραστηριοποιούνται στον τομέα παροχής υπηρεσιών υγείας, καθώς και άλλες κατηγορίες δικαιούχων υγειονομικής περίθαλψης.

21

Στην παράγραφο 2 του άρθρου 19 του ίδιου νόμου, ορίζεται ότι οι ασφαλιστικές εισφορές που προβλέπονται για παροχές ασθένειας των εντασσόμενων Κλάδων Υγείας εξακολουθούν να εισπράττονται από τους οικείους ασφαλιστικούς οργανισμούς, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία περί είσπραξης εισφορών. Όσον αφορά τις παροχές ασθένειας σε χρήμα που προβλέπονται από τους κανονισμούς παροχών των εντασσόμενων στον Ε.Ο.Π.Υ.Υ κλάδων ή φορέων υγείας των Ασφαλιστικών Οργανισμών, εξακολουθούν να χορηγούνται από τους φορείς αυτούς κατά τη διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 30 του ανωτέρω νόμου.

Στις περιπτώσεις παλαιών ασφαλισμένων που υπάρχει ασφάλιση στον κλάδο σύνταξης περισσότερων του ενός φορέων, για τον κλάδο παροχών ασθένειας προβλέπεται το δικαίωμα επιλογής του ασφαλισμένου, με βάση το άρθρο 14 παρ. 1 του ν. 4277/62 (ΦΕΚ Α'191/13-11-1962), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

Η ασφάλιση για παροχές ασθένειας σε είδος στον ΕΟΠΥΥ για τις περισσότερες απασχολήσεις όσον αφορά τους μετά το 1993 ασφαλισμένους, δεν θα πρέπει να αντιμετωπιστεί ως πολλαπλή ασφάλιση και θα καταβάλλονται οι εισφορές για μία μόνο απασχόληση.

Άρθρο 12

Υπολογισμός εισφορών υπέρ ΕΤΕΑΜ ασφαλισμένων τ. ΤΕΑΕΥΕΕΟ

Με το άρθρο 26 του ν. 2676/1999 (Α' 1) συγχωνεύτηκε το ΤΕΑΕΥΕΕΟ στο ΙΚΑ – ΕΤΕΑΜ (νυν ΕΤΕΑΜ). Με την παρ. 4 του άρθρου 26 του ίδιου νόμου έχει προβλεφθεί ότι οι ασφαλισμένοι του Ταμείου καθίστανται ασφαλισμένοι του Ι.Κ.Α. -Τ.Ε.Α.Μ. (νυν ΕΤΕΑΜ) και η ασφαλιστική τους σχέση μετά από τη συγχώνευση, διέπεται από τις διατάξεις του Καταστατικού του Ταμείου.

Σαν συνέπεια των ανωτέρω, εξακολουθούν να ισχύουν οι διατάξεις του Καταστατικού του τ. ΤΕΑΕΥΕΕΟ που προβλέπουν τον υπολογισμό των ασφαλιστικών εισφορών με τεκμαρτές αποδοχές (κατάταξη σε ασφαλιστικές κλάσεις) για τους ασφαλισμένους του ΕΤΕΑΜ που προέρχονται από το τ. ΤΕΑΕΥΕΕΟ, δηλ. τους Εκπροσώπους Σωματείων και Ενώσεων καθώς και τους Υπαλλήλους Εργατοϋπαλληλικών Οργανώσεων. Το ύψος των αποδοχών επί των οποίων υπολογίζονται οι εισφορές και οι παροχές καθορίζεται κάθε φορά με απόφαση του Δ.Σ. του ΕΤΕΑΜ

Με την αρ.Φ221/12403/579/6.6.03 (ΦΕΚ772/17.6.03 τ.Β) Υπουργική απόφαση προβλέπεται η είσπραξη εσόδων του Ε.Τ.Ε.Α.Μ από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μετά την εφαρμογή του μηχανογραφικού συστήματος ασφάλισης, προκειμένου να διατηρήσει τις ιδιαιτερότητες της ασφάλισης των παραπάνω προσώπων, χρησιμοποιεί ιδιαίτερους κωδικούς πακέτων κάλυψης.

Επειδή η διατήρηση των ιδιαιτεροτήτων στον τρόπο υπολογισμού των ασφαλιστικών εισφορών για την παραπάνω κατηγορία ασφαλισμένων επιφέρει αδικαιολόγητη πολυπλοκότητα στο ασφαλιστικό σύστημα, προτείνεται η εφαρμογή της νομοθεσίας του ΕΤΕΑΜ για τον υπολογισμό των εισφορών των ασφαλισμένων του τ. ΤΕΑΕΥΕΕΟ.

Άρθρο 13

Απασχολούμενοι σε εργασία ασφαλιστέα στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, παράλληλα ασφαλισμένοι στον ΟΓΑ

Με τις διατάξεις των άρθρων 1 & 2 παρ. 1 του ν.3050/2002 συστάθηκε στον Οργανισμό Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΟΓΑ) λογαριασμός με τίτλο "Λογαριασμός Αγροτικής Εστίας" (Λ.Α.Ε.) με σκοπό την οργάνωση και εφαρμογή προγραμμάτων κοινωνικού τουρισμού, διακοπών, εκδρομών κλπ. για τους αγρότες.

Δικαιούχοι των παροχών του ΛΑΕ είναι οι ασφαλισμένοι του Κλάδου Κύριας Ασφάλισης Αγροτών, ενώ πόροι του λογαριασμού αυτού είναι και η μηνιαία ατομική εισφορά των ασφαλισμένων του.

Εξ' αυτών, οι παράλληλα απασχολούμενοι σε εργασία ασφαλιστέα στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ που έχουν υπαχθεί στην ασφάλιση μετά την 1/1/1993 και επιλέγουν την ασφάλισή τους στον ΟΓΑ, εξαιρούνται από την ασφάλιση στον Οργανισμό Εργατικής Εστίας (ΟΕΕ), διότι ως ασφαλισμένοι του Κλάδου Κύριας Ασφάλισης Αγροτών υπάγονται στον ΛΑΕ.

Για την απεικόνιση της ασφάλισης των προσώπων αυτών δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν οι ΚΠΚ που ισχύουν για τους λοιπούς ασφ/νους του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, αφού υπάρχει εξαίρεση από τον ΟΕΕ, με αποτέλεσμα το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ να υποχρεώνεται να διατηρήσει επιπλέον ΚΠΚ χωρίς ποσοστό υπέρ ΟΕΕ που απεικονίζουν όλους τους συνδυασμούς κλάδων και λογαριασμών που μπορούν να υπάρξουν για την ασφάλιση των προσώπων αυτών.

Με την προτεινόμενη διάταξη και με σκοπό την απλοποίηση των διαδικασιών ασφάλισης στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ προβλέπεται, για τους ασφαλισμένους στον ΟΓΑ που έχουν υπαχθεί στην ασφάλιση από 1/1/1993 και μετά, οι οποίοι παράλληλα απασχολούνται σε εργασία ασφαλιστέα στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, η υποχρεωτική υπαγωγή στον Οργανισμό Εργατικής Εστίας (ΟΕΕ) και όχι στον "Λογαριασμό Αγροτικής Εστίας" (Λ.Α.Ε.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΘΕΜΑΤΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΙΣΦΟΡΩΝ

Άρθρο 14 έως άρθρο 21

Ρυθμίσεις για την υποβολή και επεξεργασία των Αναλυτικών Περιοδικών Δηλώσεων που υποβάλλονται στο ΙΚΑ – ΕΤΑΜ, για την ενημέρωση της ασφαλιστικής ιστορίας των απασχολημένων, το χρόνο καταβολής των ασφαλιστικών εισφορών και τη διαχείριση της διαφοράς δηλωθεισών και καταβληθεισών εισφορών.

Η τροποποίηση της περιόδου υποβολής της Α.Π.Δ. από τριμηνιαία σε μηνιαία βάση θα εξασφαλίσει την δυνατότητα διενέργειας αυτοματοποιημένων ελέγχων, από τις οποίους θα εντοπίζονται με μεγαλύτερη ευχέρεια οι εργοδότες που δεν καταβάλουν εμπρόθεσμα τις ασφαλιστικές εισφορές, ώστε τα αντίστοιχα ποσά να καταλογίζονται άμεσα και να τίθεται σε εφαρμογή διαδικασία αναγκαστικής είσπραξής τους.

Επίσης, θα εξασφαλιστεί η δυνατότητα εφαρμογής των διατάξεων των παρ. 1 και 2 του άρθρου 40 του ν. 3863/2010, που προβλέπουν την ταυτόχρονη καταβολή από τους εργοδότες των αποδοχών και των ασφαλιστικών εισφορών των εργαζομένων τους μέσω τραπεζικού συστήματος.

Τέλος, θα εντοπίζονται συντομότερα Α.Π.Δ. με περιεχόμενο που δεν ανταποκρίνεται σε πραγματική απασχόληση (εικονική ασφάλιση) ώστε να αποφευχθεί η πιθανότητα να καταστούν τα αντίστοιχα πρόσωπα δικαιούχοι παροχών του Ιδρύματος ή άλλων φορέων.

Άρθρο 22

Κατάργηση αυτοτελούς προστίμου

Με την περ. α' του άρθρου 6 του ν. 2972/2001 (ΦΕΚ 291 Α'), όπως αντικαταστάθηκε με την παρ.1 του άρθρου 10 ν. 3050/2002 (ΦΕΚ 214 Α') και με την παρ. 3 του άρθρου 9 Ν.3232/2004 (ΦΕΚ 48 Α') προβλέπεται η υποχρέωση των εργοδοτών να γνωστοποιούν στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ τις μεταβολές στα στοιχεία τους που καταχωρίστηκαν στο μητρώο εργοδοτών. Στον Κανονισμό διαδικασιών ασφάλισης για την εφαρμογή της ΑΠΔ (άρθρα 11-14) γίνεται αναλυτική και περιπτωσιολογική αναφορά των μεταβολών που επέρχονται στα στοιχεία του Μητρώου Εργοδοτών, τις οποίες είναι υποχρεωμένοι να δηλώνουν οι εργοδότες. Η παράβαση της υποχρέωσης γνωστοποίησης μεταβολών συνδέθηκε με κυρώσεις που έχουν τη μορφή αυτοτελούς προστίμου, ύψους 300 € ή 150 € ανάλογα με το είδος της μεταβολής της οποίας παραλείφθηκε η γνωστοποίηση. Η θέσπιση του προστίμου με το ν. 2972/2001 είχε υπαγορευτεί από την ανάγκη στήριξης του νέου τότε συστήματος ασφάλισης μέσω της ΑΠΔ και είχε ως σκοπό να υποχρεώσει τους εργοδότες να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις που αυτό δημιουργούσε. Η διατήρηση του αυτοτελούς αυτού προστίμου

24

σήμερα δεν είναι δικαιολογημένη, διότι λόγω του χαμηλού ύψους του αφενός δεν αποτελεί σοβαρό κίνητρο αποτροπής της συγκεκριμένης παράβασης και αφετέρου προκαλεί δυσανάλογο λειτουργικό κόστος στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Για το λόγο αυτό προτείνεται η κατάργησή του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ ΙΚΑ - ΕΤΑΜ

Άρθρο 23

Ρύθμιση οφειλών προς το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ

Με την παράγραφο 1 του άρθρου 29 διευκολύνονται επιχειρήσεις, εργοδότες ή ασφαλισμένοι οι οποίοι έχουν ξεκινήσει τη διαδικασία συνδιαλλαγής του Πτωχευτικού Κώδικα.

Με τις παραγράφους 2 και 3 παρατείνεται ο χρόνος της προθεσμίας αναστολής λήψης αναγκαστικών μέτρων και της προθεσμίας υποβολής αίτησης σε καθεστώς ρύθμισης των προβλεπόμενων στους ν. 3943/2011 και 4038/2012 διατάξεων, με δεδομένο ότι με τις ρυθμίσεις των νόμων αυτών έχουν αυξηθεί τα έσοδα των ασφαλιστικών φορέων.

25

Άρθρο 24

Αρμοδιότητες οργάνων ΙΚΑ

1. Σύμφωνα με το Βασιλικό Διάταγμα 226 της 23.2/21.3.73 (ΦΕΚ 66 τ. Α'), το ποσό μέχρι του οποίου τυχόν αξίωση του ασφαλισμένου ή των μελών της οικογενείας του προς αποζημίωση, μεταβιβάζεται στο ΙΚΑ σύμφωνα με την παράγραφο 5 του άρθρου 10 του Ν.Δ. 4104/1960, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 18 του Ν. 4476/1965, καθορίζεται με απόφαση του Διοικητή του ΙΚΑ - ΕΤΑΜ.

Επειδή η αρμοδιότητα μέχρι σήμερα ανήκει στο Τμήμα Ειδικών Θεμάτων της Διεύθυνσης Παροχών της Διοίκησης από το οποίο εκδίδεται Απόφαση Διοικητή βάσει στοιχείων που αποστέλλονται από τα Τμήματα Παροχών των Υποκαταστημάτων, στα πλαίσια της απλούστευσης των διαδικασιών κρίνεται σκόπιμη η ανάθεση της έκδοσης της σχετικής απόφασης για δαπάνες που θα πραγματοποιηθούν από 01/01/2012 και έπειτα στους Διευθυντές των Υποκαταστημάτων του τόπου κατοικίας του ασφαλισμένου.

Οι αποφάσεις του Διευθυντή έχουν βεβαιωτικό χαρακτήρα και δεν προσβάλλονται ενώπιον των ΤΔΕ Υποκαταστήματος δεδομένου ότι περιλαμβάνουν ποσά συντάξεων και παροχών ασθένειας, για τη χορήγηση των οποίων εκδόθηκαν αποφάσεις οι οποίες έχουν καταστεί αμετάκλητες με την άσκηση ή μη ενδίκων μέσων.

2. Με τα άρθρα 99 και επόμενα του πτωχευτικού κώδικα - ν. 3588/2007 (ΦΕΚ 153 Α') δημιουργήθηκε ένας νέος θεσμός του πτωχευτικού δικαίου, η διαδικασία συνδιαλλαγής και καθορίστηκαν οι προϋποθέσεις με τις οποίες τα πρόσωπα, φυσικά ή νομικά, που έχουν πτωχευτική ικανότητα, μπορούν να ζητήσουν το άνοιγμα της διαδικασίας συνδιαλλαγής από το πτωχευτικό δικαστήριο. Με την απόφαση του δικαστηρίου ορίζεται μεσολαβητής που έχει ως αποστολή να επιτύχει τη σύναψη συμφωνίας μεταξύ του οφειλέτη και των πιστωτών του που εκπροσωπούν τουλάχιστον την πλειοψηφία των απαιτήσεων κατ' αυτού, με σκοπό την άρση των οικονομικών δυσκολιών του οφειλέτη, τη συνέχιση της δραστηριότητας του και διατήρηση των θέσεων εργασίας, καθώς και να προτείνει λύσεις για τη διάσωση της επιχείρησης.

Με την προτεινόμενη διάταξη καθορίζεται το όργανο του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ που είναι αρμόδιο να εξετάζει τα αιτήματα συμφωνίας συνδιαλλαγής των οφειλετών του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, προκειμένου να μπορεί να εφαρμοστεί ο νέος θεσμός και στις περιπτώσεις που αιτών είναι οφειλέτης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

α/κ

Άρθρο 25

Ευθύνη Νομικών Προσώπων

Κατά την παρ.1 του άρθρου 1 του α.ν. 86/1967 (Α' 136), όποιος υπέχει νόμιμη υποχρέωση καταβολής των βαρυνουσών αυτόν ασφαλιστικών εισφορών (εργοδοτικών) προς τους υπαγομένους στο Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας πάσης φύσεως Οργανισμούς Κοινωνικής Πολιτικής ή Κοινωνικής Ασφάλισης ή ειδικούς λογαριασμούς και δεν τις καταβάλει εντός μηνός αφότου κατέστησαν απαιτητές, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών και χρηματική ποινή τουλάχιστον 10.000 δραχμών.

Κατά την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου, όποιος παρακρατεί ασφαλιστικές εισφορές των εργαζομένων σε αυτόν (εργατικές) με σκοπό απόδοσής τους στους οργανισμούς της παρ.1 και δεν καταβάλει ή δεν αποδίδει αυτές εντός μηνός αφότου κατέστησαν απαιτητές, τιμωρείται για το αδίκημα της υπεξαίρεσης, με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών και χρηματική ποινή τουλάχιστον 10000 δραχμών.

Όταν πρόκειται για μη καταβολή εισφορών υπέρ του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ή των φορέων ή κλάδων ή λογαριασμών των οργανισμών των οποίων τις εισφορές εισπράττει ή συνεισπράττει το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, για τη στοιχειοθέτηση των ανωτέρω αδικημάτων απαιτείται, μεταξύ άλλων, να προσδιορίζεται η ιδιότητα του υποχρέου ως εργοδότη, που απασχολεί προσωπικό, είτε ο ίδιος, είτε η επιχείρηση της οποίας ανέλαβε να εξοφλεί τα χρέη.

Για τις περιπτώσεις που ο εργοδότης είναι νομικό πρόσωπο, το οποίο δεν είναι δυνατό να καταστεί ενεργητικά υποκείμενο αξιόποινων πράξεων, δεν υπάρχει ρητή διάταξη νόμου περί των ποινικά υπεύθυνων προσώπων για τα παραπάνω αδικήματα. Για το λόγο αυτό εφαρμόζονται οι γενικές αρχές του ποινικού δικαίου και ως υπεύθυνοι θεωρούνται αυτοί που εκπροσωπούν το νομικό πρόσωπο στις προς τους τρίτους σχέσεις τους.

Τα παραπάνω, εφόσον δεν προσδιορίζεται ρητά η ιδιότητα των ποινικά υπεύθυνων ανάλογα με τη μορφή και τις ιδιαιτερότητες του κάθε νομικού προσώπου έχουν σαν αποτέλεσμα να μηνύονται συχνά πρόσωπα μη ευθυνόμενα ποινικά.

Με την προτεινόμενη διάταξη προσδιορίζονται τα φυσικά πρόσωπα τα οποία, λόγω της ιδιότητας και της θέσης που κατέχουν σε νομικά πρόσωπα ή γενικά σε εργοδότες μη φυσικά πρόσωπα, υπέχουν ποινική ευθύνη για τα αδικήματα του α.ν. 86/1967 (ΦΕΚ Α'136/7-8-1967). Τα πρόσωπα αυτά, που αναφέρονται περιπτωσιολογικά, ανάλογα με το είδος του κάθε νομικού προσώπου, είναι επιφορτισμένα με το έργο της διοίκησης του νομικού προσώπου, συμπίπτουν δε στις περισσότερες περιπτώσεις με τους ευθυνόμενους για το αδίκημα της φοροδιαφυγής των νομικών προσώπων που διοικούν κατά τις διατάξεις του άρθρου 20 του ν. 2523/1997 (ΦΕΚ Α' 279/11-9-1997).

27

Άρθρο 26

Ρυθμίσεις ασφαλιστικών θεμάτων

Με τις παραγράφους 1 και 2 της διάταξης αυτής αίρεται η διάκριση των τυφλών συνταξιούχων ασφαλισθέντων προ και μετά την 1.1.1993.

Με την παράγραφο 3 το απαιτούμενο ποσοστό αναπηρίας των παιδιών με νοητική υστέρηση που είναι ορφανά και από τους δύο γονείς μειώνεται στο 67% και με την παράγραφο 4 διαγράφεται η φράση «δεν επιδέχεται εφαρμογής τεχνητού μέλους», για λόγους εναρμόνισης με τις αποφάσεις των αρμόδιων Επιτροπών.

Σύμφωνα με την ισχύουσα στους ασφαλιστικούς οργανισμούς (πλην ΙΚΑ και ΟΓΑ) νομοθεσία, οι προσαυξήσεις των συντάξεων των συνταξιούχων για τα παιδιά τους καθώς και η σύνταξη – σε περίπτωση θανάτου των γονέων- χορηγούνται μέχρι το τέλος του μήνα κατά τον οποίο συμπληρώνουν το 18^ο έτος της ηλικίας τους. Το δικαίωμα στη σύνταξη ή στην προσαύξηση της σύνταξης του συνταξιούχου παρατείνεται εφόσον, μετά τη συμπλήρωση του ανωτέρω ορίου ηλικίας, συνεχίζουν τις σπουδές τους σε ανώτερες ή ανώτατες σχολές και μέχρι να συμπληρώσουν το 24^ο έτος της ηλικίας τους.

Οι ασφαλιστικοί οργανισμοί (πλην ΙΚΑ και ΟΓΑ), με βάση την ανωτέρω νομοθεσία διακόπτουν τη χορήγηση της προσαύξησης στο τέλος του μήνα μέσα στον οποίο τα παιδιά συμπληρώνουν το 18ο έτος της ηλικίας τους και την παρατείνουν, για όσο χρόνο σπουδάζουν σε ανώτερες ή ανώτατες σχολές, μετά τη συμπλήρωση του ορίου αυτού, οπωσδήποτε δε όχι πέραν του 24^{ου} έτους της ηλικίας τους.

Έτσι σε περίπτωση που το παιδί για το οποίο χορηγείται προσαύξηση ενηλικιώνεται πριν από την αποφοίτησή του από τη σχολή της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, η παροχή διακόπτεται. Εάν το παιδί εισαχθεί και φοιτά σε ανώτερη ή ανώτατη σχολή στο ακαδημαϊκό έτος που αρχίζει μετά τη λήξη του σχολικού έτους, επαναχορηγείται η προσαύξηση **μετά την ημερομηνία υποβολής της σχετικής αίτησης. Η διαδικασία αυτή έχει ως αποτέλεσμα να μην χορηγείται η προσαύξηση για το χρονικό διάστημα που μεσολαβεί από την ενηλικίωση έως και την εισαγωγή και φοίτηση σε σχολή της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.**

Αντίθετα, η προσαύξηση επαναχορηγείται αναδρομικά από το χρόνο διακοπής της μέχρι την ημερομηνία υποβολής της αίτησης για επαναχορήγηση, στις περιπτώσεις που το 18^ο έτος συμπληρώνεται μετά τη λήξη του σχολικού έτους και η αίτηση υποβάλλεται μέσα στο ίδιο ημερολογιακό έτος.

27

Η συγκεκριμένη πρακτική προκαλεί εύλογες αντιδράσεις εκ μέρους των συνταξιούχων που τα παιδιά τους ενηλικιώνονται πριν την αποφοίτηση από τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, οπότε η επαναχορήγηση της παροχής γίνεται μετά την υποβολή της σχετικής αίτησης και οπωσδήποτε μετά την έναρξη του ακαδημαϊκού έτους.

Επιπλέον με τις διατάξεις των παρ. 6 και 7 του άρθρου 20 του ν.4019/2011 διορθώθηκε η ανωτέρω πρακτική για τους ασφαλισμένους στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Για λόγους ίσης μεταχείρισης όλων των παιδιών που μέσα στο ίδιο έτος κατά το οποίο αποφοιτούν από τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση εισάγονται στην τριτοβάθμια εκπαίδευση κρίνεται απαραίτητη η προτεινόμενη τροποποίηση για αναδρομική χορήγηση της προσαύξησης ή της σύνταξης ακόμα και στις περιπτώσεις εκείνες που η συμπλήρωση του 18^{ου} έτους χώρησε πριν από την αποφοίτηση από το λύκειο.

Με την παράγραφο 6, διορθώνεται η ισχύουσα διάταξη της περ. α' της παρ.2 του άρθρου 26 του Ν.4038/2012:

«Ιατροί πρόεδροι ή μέλη υγειονομικών επιτροπών με το ποσό των εννέα (9) ευρώ για κάθε κρινόμενο περιστατικό για το οποίο εκδίδεται οριστική γνωμάτευση.

Τα κρινόμενα περιστατικά ανά ιατρό δεν μπορούν να υπερβαίνουν μηνιαίως τα **εκατόν πενήντα (150) ευρώ**»

Επειδή στην ανωτέρω διάταξη εκ παραδρομής αναγράφεται η λέξη «ευρώ» μετά τη φράση «εκατόν πενήντα (150)», δεδομένου ότι αυτά αφορούν στον αριθμό των κρινόμενων περιστατικών ανά ιατρό μηνιαίως και όχι στην ανώτατη επιτρεπτή αμοιβή τους, εισηγούμεθα τη διαγραφή της λέξης «ευρώ» από τη σχετική διάταξη και την **ορθή επαναδιατύπωσή της.**

Με την παρούσα διάταξη της παραγράφου 7 αποσαφηνίζεται ότι η μηνιαία εισφορά υπέρ του ΤΥΜΕΔΕ υπολογίζεται βάσει της καταβαλλόμενης μηνιαίας κύριας σύνταξης που χορηγεί το Ταμείο λόγω γήρατος και αναπηρίας και όχι βάσει της ειδικής προσαύξησης της περίπτωσης α της παραγράφου 2 του άρθρου 8 του ίδιου νόμου 3518/2006.

Με την παρούσα διάταξη της παραγράφου 8 επεκτείνεται η δυνατότητα συνταξιοδότησης των αδελφών αναπήρων, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις του άρθρου 37, και σε όσους έχουν γονείς πάνω από 75 ετών.

Με την παρούσα διάταξη της παραγράφου 9 διορθώνεται η οριζόντια περικοπή που έγινε με το άρθρο 2 του ν. 4024/2011 στο Μετοχικό Ταμείο Πολιτικών Υπαλλήλων, η οποία είναι αντίθετη με την πολιτική προστασίας των αναπήρων

που υπήρξε μέχρι και σήμερα. Πρόκειται για λιγότερο από 200 άτομα, με ελάχιστο κόστος.

Άρθρο 27

Κανονιστικό πλαίσιο ΚΕ.Π.Α

Επειδή οι διατάξεις του άρθρου 6 του Ν.3863/2010 σχετικά με τη δημιουργία στο ΙΚΑ – ΕΤΑΜ Κέντρου Πιστοποίησης Αναπηρίας, δε ρυθμίζουν τα ειδικότερα θέματα σύστασης, στελέχωσης, λειτουργίας και ασφαλιστικής αρμοδιότητας ΚΕ.Π.Α. καθώς και μια σειρά διαδικαστικών θεμάτων που αφορούν π.χ. στον τρόπο έκδοσης, οριστικοποίησης και ελέγχου των γνωματεύσεων των Υγειονομικών Επιτροπών Αναπηρίας, τη διαδικασία προσφυγής κατά αυτών κ.λπ., για τα οποία μέχρι σήμερα αναγκαστικά ακολουθούμε τα οριζόμενα στον ισχύοντα Κανονισμό Ασφαλιστικής Αρμοδιότητας [Κ.Α.Α.] του Ιδρύματος, χωρίς εν τούτοις να υπάρχει ρητή παραπομπή σε αυτόν από τις σχετικές διατάξεις.

Περαιτέρω στο άρθρο 6 του Ν. 3863/2010 δεν έχει ληφθεί υπόψη η σύσταση του Ε.Ο.Π.Υ.Υ. και οι δυσχέρειες που προκαλούνται για μια σειρά θεμάτων από τη μεταβολή της εργασιακής σχέσης των πρώην ιατρών του Ιδρύματος και νυν του Ε.Ο.Π.Υ.Υ. που απαρτίζουν το Ειδικό Σώμα Υγειονομικών Επιτροπών Αναπηρίας,

Εισηγούμεθα την προσθήκη στο άρθρο 6 του Ν.3863/2010 εξουσιοδοτικής διάταξης για τη θέσπιση εντός εύλογου χρόνου του Κανονιστικού Πλαισίου λειτουργίας του ΚΕ.Π.Α.

Άρθρο 28

Προμηθευτικοί Συνεταιρισμοί

Με την παρούσα διάταξη προτείνεται η παρακράτηση ποσού από τη σύνταξη των συνταξιούχων προς τους Προμηθευτικούς τους Συνεταιρισμούς για την κάλυψη των οφειλών τους προς αυτούς. Τυχόν διακοπή της παρακράτησης θα σημάνει πτώχευση των Συνεταιρισμών, την αδυναμία πληρωμής εκ μέρους των συνταξιούχων μεγάλου ύψους ανειλημμένων υποχρεώσεων των μελών προς τρίτους , την αδυναμία πληρωμής οφειλομένων ασφαλιστικών εισφορών , φόρου

εισοδήματος και ΦΠΑ, την απόλυση του προσωπικού κλπ. Με την προτεινόμενη ρύθμιση αποσβέννεται κάθε σχετικός κίνδυνος.

Άρθρο 29

Ρυθμίσεις ΤΑΠΙΤ

1. Μετά τη μεταστέγαση της Γ΄ Διεύθυνσης Εφάπαξ Παροχών, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.4019/2010, από τον Πειραιά στην Αθήνα, κρίνεται απαραίτητη η κατάργηση του Περιφερειακού Τμήματος Πειραιά και η συγχώνευση και άσκηση των αρμοδιοτήτων του από τη Γ΄ Διεύθυνση Εφάπαξ Παροχών (Τομέας Πρόνοιας Εργατοϋπαλλήλων Μετάλλου), για τους παρακάτω λόγους:

Η λειτουργία του είναι άμεσα συνδεδεμένη με τη Γ΄ Διεύθυνση Εφάπαξ Παροχών δεδομένου ότι συνεστήθη για την εξυπηρέτηση του Τομέα Πρόνοιας Εργατοϋπαλλήλων Μετάλλου, διαθέτουν κοινό αρχείο, και υπάρχει επικάλυψη αρμοδιοτήτων γιατί αντίστοιχες αρμοδιότητες του Περιφερειακού Τμήματος ασκούνται από τις οργανικές μονάδες της Γ΄ Διεύθυνσης Εφάπαξ Παροχών,

Θα συμβάλει στη Διοικητική αναδιοργάνωση και στην ομαλή λειτουργία του Φορέα και στον προσήκοντα Υπηρεσιακό έλεγχο αυτού και τη λειτουργικότητά του.

Θα υπάρξει μεγάλη μείωση λειτουργικών δαπανών (ενοικίων κλπ) αφού θα συστεγαστεί στο κτήριο που στεγάζεται η Γ΄ Διεύθυνση Εφάπαξ Παροχών.

Θα επιτευχθεί μείωση διοικητικών δαπανών, όπως επιδομάτων θέσης.

2. Από την ένταξη του Κλάδου Πρόνοιας του τέως ΤΕΑΥΕΚ. (1/10/2008) ως Τομέα Πρόνοιας Υπαλλήλων Εμπορικών Καταστημάτων του ΤΑ.Π.Ι.Τ., με τον Ν. 3655/2008, δεν έχει καταστεί δυνατόν, ο Τομέας Πρόνοιας Υπαλλήλων Εμπορικών Καταστημάτων του ΤΑ.Π.Ι.Τ. να εισπράξει, μέχρι σήμερα, τα έσοδά του και να βεβαιώσει τις αντίστοιχες εργοδοτικές και ασφαλιστικές εισφορές.

Μέχρι και σήμερα, η είσπραξη των εισφορών πραγματοποιείται από τον Τομέα Επικουρικής Ασφάλισης Υπαλλήλων Εμπορικών Καταστημάτων του Τ.Ε.Α.Ι.Τ., χωρίς όμως μέχρι σήμερα να έχουν αποδοθεί και χωρίς να γίνεται και η αντίστοιχη βεβαίωση των οφειλομένων ασφαλιστικών εισφορών για τον Τομέα Πρόνοιας Υπαλλήλων Εμπορικών Καταστημάτων του ΤΑ.Π.Ι.Τ., με αποτέλεσμα να υπάρχει απώλεια εσόδων για τον Τομέα Πρόνοιας Υπαλλήλων Εμπορικών Καταστημάτων του ΤΑ.Π.Ι.Τ., ως επίσης και να παραμένουν ανασφάλιστοι οι εργαζόμενοι, για τα συγκεκριμένα χρονικά διαστήματα, που οι εισφορές βεβαιώνονται από τον Τομέα Επικουρικής Ασφάλισης Υπαλλήλων Εμπορικών Καταστημάτων του Τ.Ε.Α.Ι.Τ. μόνο για τον Κλάδο Σύνταξης.

Με την προτεινόμενη διάταξη αντιμετωπίζονται αποτελεσματικά όλες οι εκκρεμότητες από το παρελθόν μεταξύ των δύο Τομέων.

Επίσης δεν υπάρχει στον Τομέα Πρόνοιας Υπαλλήλων Εμπορικών Καταστημάτων στο ΤΑ.Π.Ι.Τ. υλικοτεχνική υποδομή, διότι οι μηχανογραφικές εφαρμογές (Ολοκληρωμένο Πληροφοριακό Σύστημα του τέως ΤΕΑΥΕΚ), που είχαν διαμορφωθεί και για του δύο Κλάδους (Σύνταξης και Πρόνοιας), έχουν παραμείνει στον Τομέα Επικουρικής Ασφάλισης Υπαλλήλων Εμπορικών Καταστημάτων του Τ.Ε.Α.Ι.Τ., όπως και τα αρχεία εργοδοτών και ασφαλισμένων, επισημαίνοντας ότι το μέγιστο μέρος του προσωπικού του τέως ΤΕΑΥΕΚ εντάχθηκε στο ΤΕΑΙΤ.

Υπάρχουν πάρα πολλές εκκρεμείς αιτήσεις ασφαλισμένων και εργοδοτών για ρύθμιση οφειλών σε δόσεις, επιστροφής αχρεωστήτως καταβληθεισών ασφαλιστικών εισφορών κ.λ.π. που λόγω της υπάρχουσας κατάστασης παραμένουν εκκρεμείς και με την προτεινόμενη διάταξη θα διεκπεραιωθούν.

Άρθρο 30

ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΔΑ

1. Προκειμένου να χρηματοδοτηθεί η παροχή της κατ' οίκον φροντίδας των ασφαλισμένων, προβλέπεται η θεσμοθέτηση εισφοράς η οποία ανέρχεται σε ποσοστό 0,2% επί των συνολικών ετήσιων εσόδων από εισφορές των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης, αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, του Δημοσίου και του ΝΑΤ. Με κοινή απόφαση των αρμόδιων Υπουργών μπορεί να τροποποιείται το ύψος του ποσοστού της εισφοράς, να καθορίζονται περισσότερες κατηγορίες υπόχρεων καταβολής, να ρυθμίζονται οι διαδικασίες είσπραξης, καθώς και κάθε άλλο αναγκαίο σχετικό θέμα.

2. Με την παράγραφο 2, στην Εθνική Επιτροπή κατ' Οίκον Φροντίδας προστίθενται ένας εκπρόσωπος της Εθνικής Συνομοσπονδίας Ατόμων με Αναπηρία (ΕΣΑμεΑ) με τον αναπληρωτή του, και ένας εκπρόσωπος της Ομοσπονδίας Συνταξιούχων Ελλάδας με τον αναπληρωτή του.

Άρθρο 31

Αναγνώριση χρόνου εργασίας

1. Με την προτεινόμενη διάταξη αντικαθίστανται το δεύτερο και τρίτο εδάφια του άρθρου 17 του ν.3863/2010 και δίνεται η δυνατότητα αναγνώρισης με εξαγορά του χρόνου πραγματικής απασχόλησης σε εργασίες ή επαγγέλματα, τα οποία εξαιρέθηκαν με τις διατάξεις του νέου Πίνακα Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων . Η δυνατότητα αναγνώρισης και εξαγοράς των εν λόγω χρόνων

πραγματικής απασχόλησης παρέχεται μόνο στους ασφαλισμένους που θα απασχοληθούν κατά το χρονικό διάστημα 1.1.2012 έως 31.12.2015 σε εργασίες ή επαγγέλματα που εξαιρέθηκαν με τις διατάξεις του νέου Πίνακα Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων και οι οποίοι χρειάζονται έως και 1.200 ημέρες ασφάλισης μέχρι 31.12.2015 για την συμπλήρωση των ελάχιστων χρονικών προϋποθέσεων, δηλαδή 3.600 ημερών ασφάλισης αν πρόκειται για υπαχθέντες στην ασφάλιση έως 31.12.92 ή 3.375 για ασφαλισμένους από 1.1.93 και εφεξής .

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ' ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ ΓΓΚΑ ΚΑΙ ΦΚΑ

Άρθρο 32

Ρυθμίσεις ΟΑΕΕ

1. Με την παράγραφο 1, δίνεται η δυνατότητα στους ασφαλισμένους του ΟΑΕΕ που δεν έχουν οφειλές στον Οργανισμό μεγαλύτερες από το ποσό των 20.000 ευρώ, να πάρουν την απαραίτητη από την κείμενη νομοθεσία βεβαίωση προκειμένου να έχουν τη δυνατότητα να μεταβιβάσουν το Δημοσίας Χρήσεως όχημά τους.

2. Με την παράγραφο 2, γίνεται πρόβλεψη ώστε ιδιοκτήτες τουριστικών καταλυμάτων των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 2 του ν. 2160/1993 (Α' 118) και του π.δ. 33/1979 (Α' 10), όπως ισχύουν, και γενικά όλων των κυρίων και μη κυρίων καταλυμάτων με το ειδικό σήμα λειτουργίας του ΕΟΤ, τα οποία έχουν δυναμικότητα έντεκα (11) δωματίων και άνω και εδρεύουν σε περιοχές της περίπτωσης α της παραγράφου 1 ή έχουν δυναμικότητα από έξι (6) μέχρι και δέκα (10) δωμάτια, ασφαλιζονται υποχρεωτικά στην 1η ασφαλιστική κατηγορία του ΟΑΕΕ, αλλά με έκπτωση ποσοστού τριάντα τοις εκατό (30%) στο ποσό αυτής. Τρία χρόνια μετά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, ελέγχεται ο μέσος όρος του εισοδήματός τους από την επαγγελματική δραστηριότητα, ο οποίος δεν θα πρέπει να υπερβαίνει το 400πλάσιο του ημερομισθίου του ανειδίκευτου εργάτη, όπως ίσχυε στις 31.12.2011, προκειμένου αυτοί να παραμείνουν στην 1η ασφαλιστική κατηγορία με την ως άνω έκπτωση και να μην υποχρεούνται στην ανά τριετία μετάταξη σε ανώτερη ασφαλιστική κατηγορία. Σε αντίθετη περίπτωση, οι ιδιοκτήτες αυτοί παραμένουν με την 1^η ασφαλιστική κατηγορία αλλά χωρίς την έκπτωση του 30% και με την υποχρέωση να μετατάσσονται σε ανώτερη ασφαλιστική κατηγορία ανά τριετία.

Ιδιοκτήτες των ανωτέρω καταλυμάτων με δυναμικότητα έως πέντε (5) δωμάτια ασφαλιζονται στον ΟΓΑ, υπό την προϋπόθεση ότι ο μέσος όρος του εισοδήματός τους από την επαγγελματική δραστηριότητα για τρία (3) έτη από τη δημοσίευση του παρόντος, δεν υπερβαίνει το 400πλάσιο του ημερομισθίου του ανειδίκευτου εργάτη, όπως ίσχυε στις 31.12.2011. Σε διαφορετική περίπτωση, ασφαλιζονται υποχρεωτικά

στον ΟΑΕΕ. Η ασφάλιση στον ΟΓΑ ισχύει εφεξής και για κάθε τριετία εφόσον ο μέσος όρος του ως άνω εισοδήματος από την επαγγελματική δραστηριότητα δεν υπερβαίνει το 400πλάσιο του ημερομισθίου του ανειδίκευτου εργάτη, όπως ίσχυε στις 31.12.2011.

Η διάταξη εφαρμόζεται από την 1^η Ιουλίου 2012. Ισχυρή παραμένει η ασφάλιση όσων ασφαλιζόνταν έως την έναρξη ισχύος της διάταξης είτε στον ΟΓΑ είτε στον ΟΑΕΕ και δεν αναζητούνται εισφορές από τον ΟΑΕΕ και τον ΟΓΑ αντίστοιχα.

3. Με την παράγραφο 3, το ανώτατο όριο οφειλής που μπορούν να ρυθμίσουν ασφαλισμένοι του ΟΑΕΕ που υποβάλουν αίτηση για σύνταξη ανέρχεται στα είκοσι χιλιάδες (20.000) ευρώ και δίνεται η εξουσιοδότηση στον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης να καθορίσει τη διαδικασία εσωτερικής κατανομής και καταβολής του ως άνω ποσού μεταξύ των ασφαλιστικών φορέων, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα. Η ρύθμιση του παρόντος άρθρου εφαρμόζεται από τον τελευταίο ασφαλιστικό φορέα και σε περίπτωση διαδοχικής ασφάλισης.

4. Με την παράγραφο 4, θεσπίζεται η υποχρέωση ασφάλισης στον ΟΑΕΕ και για τα φυσικά πρόσωπα ή τα μέλη εταιρειών οποιασδήποτε μορφής, και τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της Α.Ε. με ποσοστό τουλάχιστον 3%, που εγκαθιστούν φωτοβολταϊκά συστήματα συνολικής ισχύος πάνω από 20kW, είτε σε κτιριακή εγκατάσταση που χρησιμοποιείται για κατοικία ή στέγη επιχείρησης, είτε σε αγροτεμάχια ή οικόπεδα, σε όλη την επικράτεια.

Με την παρούσα διάταξη εισάγεται και μια δεύτερη εξαίρεση από την υποχρεωτική ασφάλιση του ΟΑΕΕ: πέραν των επαγγελματιών αγροτών, ασφαλιζονται πλέον στην 7η ασφαλιστική κατηγορία του ΟΓΑ και τα φυσικά πρόσωπα που εντάσσονται σε επιδοτούμενα προγράμματα αγροτικής ανάπτυξης νέων γεωργών, που εγκαθιστούν φωτοβολταϊκά συστήματα συνολικής ισχύος μέχρι 100kW.

5. Στη δύσκολη οικονομική συγκυρία στην οποία βρίσκεται η χώρα μας, οι ασφαλισμένοι του ΟΑΕΕ, η επιβίωση των επιχειρήσεων των οποίων εξαρτάται άμεσα από τις επικρατούσες στην αγορά συνθήκες, δυσκολεύονται πολλές φορές να ανταποκριθούν εγκαίρως και με συνέπεια στην καταβολή των εισφορών τους. Εξαιτίας αυτού, τους δίνεται με την παρούσα διάταξη η δυνατότητα να ζητήσουν την υπαγωγή τους στην αμέσως κατώτερη ασφαλιστική κατηγορία ή ακόμα και στην αμέσως κατώτερη και από αυτήν, προκειμένου να μειωθεί προσωρινά το ποσό των καταβλητέων ασφαλιστικών εισφορών τους και να επιτευχθεί η, κατά το δυνατόν, οικονομική τους ανακούφιση.

Προϋπόθεση για την αποδοχή της αίτησης από τον Οργανισμό είναι είτε οι ασφαλισμένοι να μην έχουν ληξιπρόθεσμη οφειλή είτε να έχουν υπαχθεί σε ρύθμιση οφειλών και να καταβάλλουν τις δόσεις τους με συνέπεια. Σε περίπτωση που δεν είναι συνεπείς στην καταβολή των τρεχουσών εισφορών τους ή των δόσεων της ρύθμισής τους, αν υπάρχει τέτοια, επιστρέφουν αυτοδικαίως στην ασφαλιστική κατηγορία όπου βρίσκονταν πριν την υποβολή της αίτησής τους.

Η ισχύς της διάταξης παύει στις 31.12.2014 και από 01.01.2015 όλοι οι ασφαλισμένοι που έχουν υπαχθεί σε αυτήν επανέρχονται αυτοδικαίως στην αρχική τους ασφαλιστική κατηγορία. Τέλος, δίνεται με εξουσιοδοτική διάταξη η δυνατότητα στον

Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης να καθορίσει τη διαδικασία, τον τρόπο και κάθε άλλο θέμα που αφορά την εφαρμογή της παρούσας διάταξης.

Άρθρο 33

ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΕΤΑΠ ΜΜΕ

1. Με την προτεινόμενη διάταξη, η εισφορά των εκδοτών εφημερίδων και περιοδικών και η εισφορά των τυπογραφικών επιχειρήσεων κατά το χρονικό διάστημα από 01.01.2012 έως και 31.12.2013 καθορίζεται σε ποσοστό 5,1%, υπό την προϋπόθεση ότι οι θέσεις εργασίας στις επιχειρήσεις αυτές καθ' όλο το χρονικό αυτό διάστημα ισούνται με ή υπερβαίνουν τον μέσο όρο των θέσεων εργασίας του Ιανουαρίου του έτους του 2012, σύμφωνα με τις μισθοδοτικές καταστάσεις που υπέβαλαν στο ΕΤΑΠ – ΜΜΕ.

Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης ο χρόνος ισχύος της παρούσας διάταξης μπορεί να παραταθεί για χρονικό διάστημα έως και πέντε έτη.

2. Με την προτεινόμενη διάταξη, οι ασφαλισμένοι οι οποίοι έως την 31.12.2011 κατέβαλαν την πρόσθετη εισφορά του άρθρου που καταργείται χωρίς να υποχρεούνται προς αυτό και δεν έχουν συνταξιοδοτηθεί, δικαιούνται να συνταξιοδοτηθούν νωρίτερα από το προβλεπόμενο εκάστοτε όριο ηλικίας κατά σαράντα πέντε (45) ημέρες για κάθε έτος πληρωμής της ανωτέρω προσαύξησης.

3. Με την παράγραφο 3, για τη διασφάλιση θέσεων εργασίας, δίνεται η δυνατότητα στις επιχειρήσεις Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης που απασχόλησαν ή θα απασχολήσουν από 1-1-2010 μέχρι 31-12-2014 επιδοτούμενους ανέργους των Τομέων του ΕΤΑΠ-ΜΜΕ, να συμφηφίσουν ασφαλιστικές εισφορές με το ποσό που αντιστοιχεί στην ήδη καταβληθείσα επιδότηση, εφόσον δεν έχουν απολύσεις ανά έτος που υπερβαίνουν το ποσοστό του 5% των εργαζομένων.

Άρθρο 34

Ρυθμίσεις ΟΑΕΔ

Με την παράγραφο 1 του προτεινόμενου άρθρου καλύπτεται ένα σοβαρό νομοθετικό κενό, καθότι στη διάταξη του τρίτου εδαφίου της παραγράφου 5 του άρθρου 3 του Ν. 2956/2001 προβλέπεται ότι σε περίπτωση που ο Πρόεδρος του Δ.Σ. του ΟΑΕΔ απουσιάζει ή κωλύεται, προεδρεύει στο Δ.Σ. ο πρώτος κατά τη σειρά ορισμού εκ των Αντιπροέδρων και αν αυτός απουσιάζει ή κωλύεται, ο δεύτερος, πλην όμως δεν προβλέπεται τρόπος αναπλήρωσης του Διοικητή στα καθήκοντά του ως Προέδρου του Δ.Σ. και ως Διοικητή, όταν αυτός ελλείπει.

Με την παράγραφο 2 του προτεινόμενου άρθρου προβλέπεται ότι διάταξη του τρίτου εδαφίου της παραγράφου 5 του άρθρου 3 του Ν. 2956/2001, σύμφωνα με την οποία «αν ο Πρόεδρος απουσιάζει ή κωλύεται, προεδρεύει στο Δ.Σ. ο πρώτος κατά τη σειρά ορισμού εκ των Αντιπροέδρων και αν αυτός απουσιάζει ή κωλύεται, ο δεύτερος», καταργείται.

Με την παράγραφο 3 του προτεινόμενου άρθρου προβλέπεται ότι από την 1^η – 01 – 2010 καταργούνται οι διατάξεις του άρθρου 1 παρ. 5 και 6, του άρθρου 4 παρ. 1 περ. β) και γ), του άρθρου 6 παρ. 1 έως και 7 και του άρθρου 11 παρ. 3 του Ν. 2956/2001 «Αναδιάρθρωση Ο.Α.Ε.Δ. και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α'258), ήτοι οι διατάξεις που αναφέρονται στην υποχρέωση κατάρτισης Στρατηγικού και Επιχειρησιακού Σχεδίου από τον Ο.Α.Ε.Δ. και από τις πρώην θυγατρικές Εταιρείες αυτού («Επαγγελματική Κατάρτιση Α.Ε.» και «Παρατηρητήριο Απασχόλησης Ερευνητική - Πληροφορική Α.Ε.»).

Σκοπός των καταργουμένων διατάξεων ήταν, σύμφωνα με την εισηγητική έκθεση του Ν. 2956/2001, η σαφής οριοθέτηση των επιδιωκόμενων στόχων του Ο.Α.Ε.Δ. και των εταιρειών του και ο ουσιαστικός έλεγχος του βαθμού επίτευξής τους. Δεδομένου όμως ότι οι ως άνω Εταιρείες δεν ανήκουν πλέον στον ΟΑΕΔ, εξέλιπε και ο σκοπός της κατάρτισης Στρατηγικού και Επιχειρησιακού Σχεδίου από τον Ο.Α.Ε.Δ. που ήταν η «σαφής οριοθέτηση των επιδιωκόμενων στόχων του Ο.Α.Ε.Δ. και των εταιρειών του».

Σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 90 του ν.3996/2011 «Αναμόρφωση του Σώματος Επιθεωρητών Εργασίας, ρυθμίσεις θεμάτων Κοινωνικής Ασφάλισης και άλλες διατάξεις» (Α' 170), η άσκηση των αρμοδιοτήτων που ασκούσαν από τον Ο.Α.Ε.Δ. και είναι σχετικές με την απασχόληση προσώπων ειδικών κατηγοριών, κατά τις ρυθμίσεις του ν.2643/1998 (Α' 220), εξακολουθούν να ασκούνται από τον Ο.Α.Ε.Δ. μέχρι την 30.6.2012. Μετά την ημερομηνία αυτή, οι παραπάνω αρμοδιότητες θα μεταφέρονταν στις Αποκεντρωμένες Διοικήσεις, όπως προέβλεπε η περίπτωση 38 της παρ. ΙΙ του άρθρου 280 του ν.3852/2010 «Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης – Πρόγραμμα Καλλικράτης» (Α' 87).

Επειδή ο Οργανισμός Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού ασκούσε τις αρμοδιότητες που ήταν σχετικές με την απασχόληση προσώπων ειδικών κατηγοριών κατά τις ρυθμίσεις του ν.2643/1998 επί σειρά ετών, το προσωπικό του έχει αποκτήσει μεγάλη εμπειρία στα θέματα αυτά, σε αντίθεση με το προσωπικό των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων που μέχρι σήμερα δεν είχε καμία αρμοδιότητα επί των ως άνω θεμάτων.

Επίσης, οι Περιφερειακές Διευθύνσεις και τα Κ.Π.Α. που ασκούν αρμοδιότητες σχετικές με την απασχόληση προσώπων ειδικών κατηγοριών κατά τις ρυθμίσεις του ν.2643/1998 είναι δεκατέσσερις (14) σε όλη την Ελλάδα, σε αντίθεση με τις Αποκεντρωμένες Διοικήσεις που είναι μόνο επτά (7) και ενδέχεται να μην δύνανται λόγω όγκου εργασίας να απασχοληθούν και με τα θέματα αυτά.

Μετά τα ανωτέρω, για να εξακολουθήσει ο Ο.Α.Ε.Δ. να ασκεί τις αρμοδιότητες που είναι σχετικές με την απασχόληση προσώπων ειδικών κατηγοριών, κατά τις ρυθμίσεις του ν.2643/1998 (Α' 220), και μετά την 30.6.2012, φέρεται προς ψήφιση η κατωτέρω ρύθμιση:

Άρθρο 35

Προσλήψεις βάσει του ν. 2643/1998

Στο άρθρο 2 του ν. 2643/1998 προβλέπονται οι επιχειρήσεις που είναι υπόχρεες να δεχτούν αναγκαστικές τοποθετήσεις προσώπων ειδικών κατηγοριών του άρθρου 1 του ίδιου νόμου. Επίσης προβλέπονται τα ποσοστά, συνολικό και επιμέρους (ανά προστατευόμενη κατηγορία), των αναγκαστικών τοποθετήσεων. Οι τοποθετήσεις πραγματοποιούνται μετά από προκηρύξεις των θέσεων εργασίας από τις αρμόδιες υπηρεσίες του ΟΑΕΔ ή των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων μετά το ν. 3852/2010 «Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης - Πρόγραμμα Καλλικράτης. Η επιλογή των προστατευόμενων που θα καταλάβουν τις θέσεις εργασίας γίνεται με μοριοδότησή τους με βάση την ηλικία τους, τα τυπικά τους προσόντα, το ποσοστό αναπηρίας (για ΑμεΑ), την οικογενειακή και την οικονομική τους κατάσταση. Οι προστατευόμενοι του ν. 2643/1998 που τοποθετούνται στις επιχειρήσεις απολαμβάνουν προστασίας από τις απολύσεις καθώς το άρθρο 11 του νόμου προβλέπει ειδική διαδικασία και συγκεκριμένους λόγους για τους οποίους μπορεί να λυθεί η σχέση εργασίας τους.

Κάθε επιχείρηση πραγματοποιεί τις προσλήψεις του προσωπικού της με βάση τις ανάγκες της και επιλέγει άτομα που καλύπτουν τις ανάγκες αυτές. Τα πρόσωπα που τοποθετούνται αναγκαστικά στις επιχειρήσεις με το ν. 2643/1998 δεν ανταποκρίνονται απαραίτητα στις ανάγκες των επιχειρήσεων. Για το λόγο αυτό προτείνουμε τροποποίηση της παραγράφου παρ. 1 του άρθρου 2 του ν. 2643/1998 (Α' 220), όπως αντικαταστάθηκε από την περ. β της παρ. 4 του άρθρου 1 του ν. 3454/2006 (Α' 75) ώστε να μπορούν οι εργαζόμενοι που συγκεντρώνουν τις προϋποθέσεις υπαγωγής στο ν. 2643/1998 και έχουν προσληφθεί οικειοθελώς από την επιχείρηση να λογίζονται ως αναγκαστικά τοποθετημένοι σε αυτή. Με αυτό τον τρόπο οι επιχειρήσεις μπορούν να προσλαμβάνουν με ελεύθερη επιλογή ανάλογα με τις ανάγκες τους άτομα που ανήκουν στις κατηγορίες που προστατεύει ο ν. 2643/1998 και τα άτομα αυτά να αφαιρούνται από τον αριθμό των προστατευόμενων του εν λόγω νόμου που υποχρεούνται αυτές να προσλάβουν.

Άρθρο 36**Ρυθμίσεις ΕΤΕΑ**

Με τις διατάξεις της παρ. 1 ρυθμίζονται θέματα που αφορούν την τοποθέτηση προϊσταμένων οργανικών μονάδων στο ΕΤΕΑ ούτως ώστε να προϊστανται των οργανικών του μονάδων και α) οι προϊστάμενοι δ/νσης οι οποίοι έχουν οριστεί μέλη του οικείου Υπηρεσιακού Συμβουλίου και β) οι προϊστάμενοι των οργανικών μονάδων του Κλάδου Ασφάλισης Προσωπικού ΔΕΗ του ΤΑΥΤΕΚΩ.

Με τις διατάξεις της παρ. 2 ρυθμίζονται θέματα που αφορούν την υπηρεσιακή κατάσταση του αποσπασμένου στο ΕΤΕΑ προσωπικού της ΔΕΗ Α.Ε.

Άρθρο 37**Διαχωρισμός περιουσίας ΤΥΔΚΥ και ΟΠΑΔ με ΕΟΠΥΥ**

Με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 25 του ν. 3918/2011 ρυθμίζονται θέματα μεταξύ του ΕΟΠΥΥ και του ΟΠΑΔ και ΟΠΑΔ/ΤΥΔΚΥ. Με το έβδομο εδάφιο της παραγράφου αυτής ρυθμίζεται το θέμα του διαχωρισμού της εισφοράς για παροχές σε είδος και σε χρήμα, μεταξύ των Τομέων του ΟΠΑΔ και του ΕΟΠΥΥ με κοινή απόφαση των Υπουργών Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης. Επίσης με την ίδια απόφαση διαχωρίζεται και η κινητή και ακίνητη περιουσία ανάλογα με τα ποσοστά των εισφορών ασφαλισμένου και εργοδότη που θα προκύψουν από τον επιμερισμό. Σύμφωνα με το διαχωρισμό που έγινε με την κυα αριθ Φ.90380/7605/931/30-1-2011 (Β,.....) η κινητή και ακίνητη περιουσία θα πρέπει να κατανεμηθεί μεταξύ του ΟΠΑΔ και του ΕΟΠΥΥ κατά ποσοστό 6,54% και 93,46% αντίστοιχα και του ΤΥΔΚΥ και ΕΟΠΥΥ κατά 8% και 92% αντίστοιχα. Επειδή όμως με την εν λόγω κατανομή στον Τομέα Υγείας Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων περιέρχεται πολύ μικρό κομμάτι της κινητής και ακίνητης περιουσίας, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του και η κατανομή μεταξύ των τομέων του ΟΠΑΔ να μη γίνει κατά αναλογία των εισφορών. Για το λόγο αυτό κρίνεται σκόπιμο να τροποποιηθεί η σχετική διάταξη.

Άρθρο 38

Τροποποίηση της ΚΥΑ 33165/23.06.2006, όπως ισχύει

Με την προτεινόμενη τροποποίηση της τελευταίας υποπαραγράφου της περίπτωσης (θ) της παραγράφου 3 του άρθρου 3 της ΚΥΑ 33165/23.06.2006 (ΦΕΚ 780/29.06.2006) των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομίας και Οικονομικών, όπως ισχύει, επιδιώκεται η

38

ολοκλήρωση του προγράμματος στεγαστικής αποκατάστασης Ελλήνων τσιγγάνων με τη διευκόλυνση της δανειοδότησης έως εκατό (100) ακόμη οικογενειών τσιγγάνων.

Συγκεκριμένα, η εν λόγω τροπολογία θα επιλύσει το πρόβλημα των Ελλήνων τσιγγάνων, οι οποίοι έχοντας βεβαίωση δικαιούχου από την αρμόδια επιτροπή αξιολόγησης και έχοντας συνάψει συμβόλαια αγοράς κατοικίας καταβάλλοντας προκαταβολές, δεν έχουν προχωρήσει στην εκταμίευση των δανείων τους.

Άρθρο 39

Ρυθμίσεις ΤΠΔΥ

Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 κρίνονται αναγκαίες για λόγους καλύτερης αξιοποίησης των αποθεματικών του Ταμείου και των εισφορών των ασφαλισμένων.

Άρθρο 40

Ασφάλιση δικαστικών λειτουργιών

Οι δικαστικοί λειτουργοί που έχουν υπαχθεί στην ασφάλιση μέχρι 31/12/1992 ασφαλίζονται υποχρεωτικά για κύρια σύνταξη στο Δημόσιο και τον Τομέα Ασφάλισης Νομικών του Ε.Τ.Α.Α. (άρθρο 7 του Ν.Δ.4114/1960).

Αντίστοιχα, οι δικαστικοί λειτουργοί που έχουν υπαχθεί στην ασφάλιση από 1/1/1993, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 39 του ν.2084/1992, έχουν δικαίωμα να επιλέξουν το φορέα στον οποίο θα υπαχθούν για κύρια σύνταξη, δηλαδή να επιλέξουν εάν θα ασφαλιστούν στο Δημόσιο ή τον Τομέα Ασφάλισης Νομικών του Ε.Τ.Α.Α.

Με τις διατάξεις του άρθρου 2 του ν.3865/2010, οι τακτικοί και μετακλητοί υπάλληλοι και λειτουργοί του Δημοσίου κλπ. που διορίζονται στο Δημόσιο από 1/1/2011 και μετά, υπάγονται υποχρεωτικά και αυτοδίκαια στο κλάδο κύριας σύνταξης του ΙΚΑ – ΕΤΑΜ, με εξαίρεση τα πρόσωπα για τα οποία προκύπτει υποχρεωτική ασφάλιση στους Τομείς του κλάδου κύριας ασφάλισης του Ε.Τ.Α.Α. (ΤΣΜΕΔΕ, ΤΣΑΥ, Τομέας Ασφάλισης Νομικών), βάσει των καταστατικών διατάξεων των εν λόγω Τομέων (άρθρο 62, παρ.2, ν.3996/2011 και άρθρο 2, παρ.2α, ν.4002/2011).

Με την προτεινόμενη ρύθμιση αποσαφηνίζεται ότι οι δικαστικοί λειτουργοί που διορίζονται στο Δημόσιο από 1/1/2011 και μετά, υπάγονται υποχρεωτικά για κύρια σύνταξη σε ειδικό κλάδο με λογιστική και οικονομική αυτοτέλεια του Τομέα Ασφάλισης Νομικών του Ε.Τ.Α.Α., ενώ για την ασφάλισή τους καταβάλλονται οι

προβλεπόμενες από το άρθρο 22 του ν.2084/1992 εισφορές εμμίσθου ασφαλισμένου (6,67% εισφορά ασφαλισμένου, 13,33% εισφορά εργοδότη, 10% εισφορά Κράτους).

Όσον αφορά στο ύψος της παροχής που θα λάβουν, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 28, 29 παρ.1, και 30 του ν.2084/1992, όπως ισχύουν, της παρ. 2 του άρθρου 16 του ν.3232/2004, και των άρθρων 2, 3 και 4 του ν.3863/2010.

Άρθρο 41**ΔΣ ΗΔΙΚΑ**

Με τη διάταξη τροποποιείται η σύνθεση του Διοικητικού Συμβουλίου της ΗΔΙΚΑ Α.Ε.

Άρθρο 42**ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΟΓΑ**

1 Με τις διατάξεις του άρθρου 6 του ν. 3863/2010 δημιουργήθηκαν στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Κέντρα Πιστοποίησης Αναπηρίας (ΚΕ.ΠΑ), για την εξασφάλιση της ενιαίας υγειονομικής κρίσης όσον αφορά στον καθορισμό του βαθμού αναπηρίας των ασφαλισμένων όλων των ασφαλιστικών φορέων, συμπεριλαμβανομένου του Δημοσίου καθώς και των ανασφάλιστων.

Σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 7, του άρθρου 6, του ν. 3863/2010, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 76 παρ. 2 του ν. 3996/2011, από 1-9-2011 καταργήθηκαν όλες οι άλλες Επιτροπές πιστοποίησης αναπηρίας που λειτουργούν σήμερα στους φορείς κοινωνικής ασφάλισης, στις νομαρχίες και το Δημόσιο, με εξαίρεση τις Ανώτατες Υγειονομικές Επιτροπές του Στρατού, Ναυτικού, Αεροπορίας και της Ελληνικής Αστυνομίας.

Οι ασφαλισμένοι, οι συνταξιούχοι και τα μέλη των οικογενειών τους κρίνονται πλέον από τα αρμόδια κατά τόπο ΚΕ.ΠΑ.

Ο ΟΓΑ διατηρεί σύμφωνα με το άρθρο 38 του π.δ. 78/1998 το δικαίωμα να ζητήσει επανεξέταση από τα αρμόδια υγειονομικά όργανα, συνταξιούχου ή προσώπου που πρόκειται να συνταξιοδοτηθεί λόγω αναπηρίας ή προσώπου για το οποίο χορηγήθηκαν ή πρόκειται να χορηγηθούν επιδόματα ή παροχές συντάξεως λόγω αναπηρίας, εάν από στοιχεία του φακέλου ή από στοιχεία που θα περιέλθουν στον ΟΓΑ, πιθανολογείται ότι δεν υφίσταται η ανικανότητα για εργασία που απαιτείται από τις σχετικές διατάξεις.

Για να εξετασθεί η υποβληθείσα ένσταση θα πρέπει να συντρέχουν σοβαροί και στοιχειοθετημένοι λόγοι στο κείμενο της προσφυγής. Επίσης στο πλαίσιο λειτουργίας των ΚΕ.ΠΑ. προβλέπεται η δυνατότητα των κρινομένων να προσφύγουν σε δευτεροβάθμια επιτροπή, εντός ρητής προθεσμίας.

Επειδή από το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο προκύπτει ότι ο ΟΓΑ έχει δικαίωμα να ζητήσει επανεξέταση μιας υπόθεσης από τα ΚΕ.ΠΑ. Επειδή η εργασία αυτή, συνιστά υγειονομική κρίση η οποία δεν μπορεί να γίνεται από διοικητικό υπάλληλο, αλλά απαιτείται να γίνεται από ιατρούς που έχουν την εμπειρία να αξιολογούν αποφάσεις υγειονομικών επιτροπών.

Επειδή η εργασία αυτή είναι αναγκαίο να εξακολουθήσει να γίνεται ώστε να διασφαλίζονται τα συμφέροντα του Οργανισμού και του δημοσίου γενικότερα.

Επειδή στον Οργανισμό υποβάλλονται κατ' έτος περισσότερα από 30.000 αιτήματα που αφορούν τη χορήγηση ή τη συνέχιση χορήγησης συντάξεων λόγω αναπηρίας.

Επειδή για την εξέταση εί δυνατόν του συνόλου των αποφάσεων των ΚΕ.ΠΑ. απαιτείται η απασχόληση στον ΟΓΑ υπαλλήλων Κλάδου Ιατρών με εμπειρία στο συγκεκριμένο έργο προτείνεται η ακόλουθη διάταξη, η οποία δεν επιβαρύνει τον προϋπολογισμό του ΟΓΑ, αφού οι ιατροί είναι ήδη μόνιμοι υπάλληλοι του Οργανισμού και μισθοδοτούνται από αυτόν.

2. Με τη διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου 83 του ν. 3996/2011 (70 Α') θεωρήθηκαν νόμιμες οι δαπάνες για οφειλές του Ο.Γ.Α προς θεραπευτήρια και ασφαλισμένους που αφορούσαν δαπάνες νοσηλείας έως τη δημοσίευση του νόμου, δηλαδή έως 5-8-2011 των οποίων τα παραστατικά είχαν θεωρηθεί από τους ελεγκτές ιατρούς με επιφύλαξη.

Κατόπιν τούτου, ο ΟΓΑ αδυνατεί να αποδώσει στα θεραπευτήρια και στους ασφαλισμένους του δαπάνες των οποίων τα παραστατικά έχουν θεωρηθεί με επιφύλαξη από τους ελεγκτές ιατρούς το χρονικό διάστημα από 6-8-2011 έως 1-1-2012, που ο κλάδος Υγείας εντάχθηκε στον ΕΟΠΥΥ.

Συνεπώς, κρίνεται απαραίτητη η προώθηση ανάλογης νομοθετικής ρύθμισης η οποία θα νομιμοποιεί τις εν λόγω οφειλές του ΟΓΑ στα ιδιωτικά θεραπευτήρια και τους ασφαλισμένους για χρονικό διάστημα από 6-8-2011 έως την ένταξη του Κλάδου Υγείας στον ΕΟΠΥΥ.

3. Επειδή η Ενιαία Επιτροπή Προμηθειών του Υπουργείου Υγείας δεν προέβη σε ενιαίο διαγωνισμό προμήθειας υλικών φίλτρων αιμοκάθαρσης με αποτέλεσμα οι δαπάνες προμήθειας των υλικών αυτών που πραγματοποιήθηκαν από τους ασφαλιστικούς οργανισμούς αρμοδιότητας Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων, για την περίθαλψη νεφροπαθών ασφαλισμένων τους σε μονάδες τεχνητού νεφρού ιδιωτικών κλινικών και μονάδων χρόνιας αιμοκάθαρσης να μη

εγκρίνονται ως νόμιμες από το Ελεγκτικό Συνέδριο. Για λόγους διασφάλισης δημοσίου συμφέροντος και προστασίας της Δημόσιας Υγείας με τις διατάξεις της παρ.1 του άρθρου 74 του ν.3918/2011 (Α,31) θεωρήθηκαν νόμιμες οι δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν έως 22 Φεβρουαρίου 2011 προς τους εν λόγω παρόχους υγείας. Επειδή η Ενιαία Επιτροπή Προμηθειών δεν προέβη σε προμήθεια υλικών αιμοκάθαρσης έως σήμερα και οι ασφαλιστικοί οργανισμοί δεν προμηθεύονται τα φίλτρα αιμοκάθαρσης με την διενέργεια ανοικτού διαγωνισμού τα χρηματικά Εντάλματα πληρωμής που αφορούν δαπάνες μεταγενέστερες της παραπάνω ημερομηνίας δεν θεωρούνται από το Ελεγκτικό Συνέδριο προκειμένου οι ασφαλιστικοί οργανισμοί να καταβάλλουν τα οφειλόμενα ποσά στις ιδιωτικές κλινικές, μονάδες χρόνιας αιμοκάθαρσης και στους προμηθευτές κρίνεται σκόπιμο να παραταθεί η ισχύς της παρ.1 του άρθρου 74 του ν.3918/2011 έως τη δημοσίευση του νόμου.

4. Με την παράγραφο 8 του άρθρου 53 του ν. 3518/2006 προβλέφθηκε η κατ' εξαίρεση δυνατότητα χορήγησης της βασικής σύνταξης γήρατος του ν. 4169/1961 σε ασφαλισμένους του ΟΓΑ, οι οποίοι κατά την 01.01.1998, όταν και άρχισε να λειτουργεί ο Κλάδος Κύριας Ασφάλισης, είχαν συμπληρώσει τουλάχιστον 25 έτη απασχόλησης σε αγροτικές ή άλλες εργασίες που καλύπτονται από την ασφάλιση του ΟΓΑ στον Οργανισμό (μετά τη συμπλήρωση του 21^{ου} έτους της ηλικίας τους) χωρίς να έχουν ασφαλιστεί στον Κλάδο Κύριας Ασφάλισης και χωρίς να έχουν καταβάλει ασφαλιστικές εισφορές. Οι διατάξεις όμως αυτές, όπως αποδείχθηκε στην πράξη, αφενός υπονομεύουν τον ανταποδοτικό χαρακτήρα της ασφάλισης στον ΟΓΑ, λειτουργώντας πολλές φορές ως αντικίνητρο όσον αφορά στην υπαγωγή και στην καταβολή ασφαλιστικών εισφορών στον Κλάδο Κύριας Ασφάλισης και αφετέρου προκαλούν σημαντικές διοικητικές δυσλειτουργίες στις αρμόδιες υπηρεσίες (πολλαπλές αλληλογραφίες, καθυστερήσεις, παράπονα, ενστάσεις κλπ), λόγω της μεγάλης δυσχέρειας απόδειξης της συστηματικής και κατά κύριο βιοποριστικό επάγγελμα απασχόλησης των εν λόγω προσώπων στην αγροτική οικονομία (μη υποβολή φορολογικών δηλώσεων, ανυπαρξία τιμολογίων πώλησης αγροτικών προϊόντων, μη ύπαρξη ίδιας αντίληψης του Ανταποδοτική ΟΓΑ για την απασχόλησή τους κ.α.)

Επιπλέον, η διάταξη αυτή είναι άδικη για τους συνεπείς ασφαλισμένους του ΟΓΑ, οι οποίοι εντάχθηκαν στο καθεστώς της κύριας ασφάλισης, πληρώνουν κανονικά τις εισφορές τους και καταλήγουν να λαμβάνουν, σε πολλές περιπτώσεις, το ίδιο ή και μικρότερο ποσό σύνταξης.

Με την προτεινόμενη διάταξη καταργείται η δυνατότητα λήψης της μη ανταποδοτικής συνταξιοδοτικής παροχής του ν. 4169/1961 (βασική σύνταξη γήρατος) και μάλιστα πλήρους, στα πρόσωπα που δεν δικαιούνται και την ανταποδοτική σύνταξη λόγω γήρατος από τον Κλάδο Κύριας Ασφάλισης Αγροτών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε' **ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΕΟΠΥΥ**

43

Άρθρο 43

Ένταξη στον ΕΟΠΥΥ

Με τις διατάξεις του άρθρου 13 παρ. 17 του ν. 4052/2012 προβλέπεται ότι εντάσσονται στον ΕΟΠΥΥ ο Οίκος Ναύτου, οι κλάδοι υγείας του ΤΑΥΤΕΚΩ και του ΕΤΑΑ, χωρίς να ρυθμίζονται θέματα που αφορούν στις παροχές, στο προσωπικό, στις υφιστάμενες υγειονομικές και λοιπές μονάδες υγείας, στους πόρους και οτιδήποτε άλλο σχετικό με την ένταξή τους στον ΕΟΠΥΥ. Για το λόγο αυτό κρίνεται απαραίτητη η θέσπιση των άρθρων 53,54,55,56 και 57 που ρυθμίζουν τα θέματα αυτά και συστήνονται στους εντασσόμενους φορείς αυτοτελείς Λογαριασμοί Παροχών σε Χρήμα, με πλήρη λογιστική και οικονομική αυτοτέλεια.

Άρθρο 44

Οργανωτικά θέματα ΕΟΠΥΥ

Εκτός αυτών καθαιτών των παροχών ασθένειας σε είδος (αρμοδιότητας ΕΟΠΥΥ), το ασφαλιστικό δικαίωμα για τις εν λόγω παροχές, όπως επίσης όλοι οι άλλοι τομείς του κλάδου παροχών ασθένειας (π.χ παροχές σε χρήμα) καθώς και του κλάδου εργατικών ατυχημάτων και επαγγελματικών ασθενειών, παραμένουν στο ΙΚΑ – ΕΤΑΜ. Επομένως, για όλα αυτά τα θέματα, στα πλαίσια εφαρμογής των Κανονισμών Ε.Ε. για τον Συντονισμό των Συστημάτων Κοινωνικής Ασφάλειας (Καν. ΕΚ 883/2004 και 987/2009), αρμόδια παραμένει η Διεύθυνση Διεθνών Ασφαλιστικών Σχέσεων του ΙΚΑ – ΕΤΑΜ. Η Διεύθυνση αυτή θα είναι αρμόδια στα ίδια αυτά θέματα και στα πλαίσια εφαρμογής κάθε μελλοντικής σχετικής διμερούς, πολυμερούς σύμβασης ή συμφωνίας.

Δεδομένου ότι οι νεοδιοριζόμενοι στο Δημόσιο υπάλληλοι υπάγονται στην ασφάλιση του ΙΚΑ – ΕΤΑΜ, ο φορέας αυτός καθίσταται αρμόδιος για τους υπαλλήλους αυτούς, τόσο για την διαπίστωση της ασφάλισης όσο και για την έκδοση των βεβαιώσεων υπαγωγής στην ελληνική νομοθεσία κοινωνικής ασφάλειας (έντυπα Α1). Επίσης, στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μεταφέρεται κατ' ανάγκη, η αρμοδιότητα αυτή και για τους παλαιούς ασφαλισμένους του Δημοσίου, μετά την κατάργηση του ΟΠΑΔ. Κατά συνέπεια, πέραν της ήδη υπάρχουσας αρμοδιότητας σε όλα αυτά τα θέματα για τους μισθωτούς ασφαλισμένους, μεταφέρεται και η ως άνω αρμοδιότητα στη Διεύθυνση Διεθνών Ασφαλιστικών Σχέσεων του ΙΚΑ – ΕΤΑΜ στα πλαίσια εφαρμογής εκ μέρους της τόσο των ανωτέρω ενωσιακών κανονισμών όσο και κάθε μελλοντικής σύμβασης ή συμφωνίας.

Επιπλέον, το ΙΚΑ – ΕΤΑΜ και ειδικότερα η Διεύθυνση Διεθνών Ασφαλιστικών Σχέσεων αυτού, διατηρεί τόσο με τους νέους Κανονισμούς Ε.Ε., όσο και με τις υπάρχουσες Διμερείς Συμβάσεις Κοινωνικής Ασφάλειας, την ιδιότητα του αρμόδιου φορέα ασφάλισης ή/και του Οργανισμού Σύνδεσης, δηλαδή τη διαχείριση θεμάτων του κλάδου συντάξεων και της εφαρμοστέας νομοθεσίας, προκειμένου να ανταποκρίνεται στα αιτήματα παροχής πληροφοριών και συνδρομής-συνεργασίας

των αντίστοιχων φορέων των άλλων κρατών-μελών της Ε.Ε, των χωρών του ΕΟΧ και της Ελβετίας ή των αντισυμβαλλόμενων κρατών.

Άρθρο 45

Οργανωτικά και οικονομικά θέματα

Με τις διατάξεις των παρ. 1,2,3 και 4 ρυθμίζονται οργανωτικά θέματα που προκύπτουν από την ένταξη στον ΕΟΠΥΥ των κλάδων υγείας σε είδος.

Με την παρ. 5 καθορίζονται τα έσοδα που μεταφέρονται στον ΕΟΠΥΥ από τους εντασσόμενους Κλάδους Υγείας. Ο Οργανισμός, ως καθολικός διάδοχος αυτών, υπεισέρχεται στα πάσης φύσεως δικαιώματα και υποχρεώσεις τους.

Με την παρ. 7 ορίζεται ότι μέχρι την έγκριση ενσωμάτωσης των εσόδων και των δαπανών των εντασσόμενων κλάδων στον προϋπολογισμό του ΕΟΠΥΥ, οι δαπάνες εξακολουθούν να εκτελούνται σύμφωνα με τις πιστώσεις των εγγεγραμμένων προϋπολογισμών τους.

Με την παρ. 8 οι ασφαλιστικές εισφορές των εντασσόμενων Κλάδων Υγείας εξακολουθούν και εισπράττονται από τους οικείους ασφαλιστικούς οργανισμούς σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία. Ο τρόπος, η διαδικασία και η διασφάλιση έγκαιρης απόδοσης ποσών στον ΕΟΠΥΥ θα καθορισθεί με Κοινές Υπουργικές Αποφάσεις.

Με την παρ. 9 ρυθμίζονται θέματα ληξιπρόθεσμων οφειλών και ελλειμμάτων του Οίκου Ναύτου μέχρι την ημερομηνία ένταξής του στον ΕΟΠΥΥ

Άρθρο 46

Θέματα ΔΣ και ΥΣ ΕΟΠΥΥ

Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 17 του άρθρου 13 του ν. 4052/2012, όπως ισχύει, στον ΕΟΠΥΥ εντάσσονται οι υπηρεσίες και οι αρμοδιότητες ως προς την παροχή υπηρεσιών υγείας σε είδος: α) του Οίκου Ναύτου την 1-4-2012, β) του Κλάδου Υγείας του ΤΑΥΤΕΚΩ και του Κλάδου Ασφάλισης Προσωπικού ΔΕΗ την 1-5-2012 και γ) του ΕΤΑΑ την 1-6-2012. Ως εκ τούτου κρίνεται αναγκαία η θέσπιση των διατάξεων των παρ. 1, 2 και 3 του άρθρου

Ειδικότερα, για το Δ.Σ. του ΕΟΠΥΥ προτείνεται η διεύρυνση αυτού ούτως ώστε να συμμετέχουν και εκπρόσωποι των ασφαλισμένων, των εργοδοτών και συνταξιούχων των υπό ένταξη υπηρεσιών. Ο ακριβής αριθμός των εν λόγω εκπροσώπων καθώς και οι οργανώσεις από τις οποίες προτείνονται προβλέπεται να καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης.

Για δε τα προσωρινά Υπηρεσιακά Συμβούλια του ΕΟΠΥΥ, προτείνεται οι εκπρόσωποι του διοικητικού και του υγειονομικού προσωπικού καθώς και οι εκπρόσωποι των ιατρών και

915

οδοντιάτρων που συμμετέχουν σε αυτά να υποδεικνύονται και από τις οργανώσεις των εργαζομένων των υπό ένταξη υπηρεσιών.

Άρθρο 47

Θέματα προσωπικού

1. Με τις διατάξεις των παρ. 1 ,2, 3, 4 και 5 ρυθμίζονται θέματα μεταφοράς των διοικητικών υπαλλήλων, ιατρών και υγειονομικού προσωπικού από το ΕΤΑΑ, το ΤΑΥΤΕΚΩ και τον Οίκο Ναύτου στον ΕΟΠΥΥ.
2. Με τις παρ. 6 και 7 ρυθμίζονται θέματα των συμβάσεων μίσθωσης έργου με ιατρούς, οδοντιάτρους και φαρμακοποιούς που έχουν συναφθεί από το ΕΤΑΑ, ΤΑΥΤΕΚΩ και Οίκο Ναύτου καθώς και των συμβάσεων κατά πράξη και περίπτωση που έχουν συναφθεί από τον Οίκο Ναύτου.
3. Με την παρ.8 ορίζεται ότι η Φ.10050/οικ.20496/4067/04-08-2008 (ΦΕΚ 1579/ Β') κοινή απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, σύμφωνα με την οποία ρυθμίζονται θέματα που αφορούν την υπηρεσιακή κατάσταση του προσωπικού της ΔΕΗ Α.Ε. που υπηρετεί με απόσπαση στο ΤΑΥΤΕΚΩ, θα ισχύει και για το αποσπασμένο στον ΕΟΠΥΥ προσωπικό της ΔΕΗ Α.Ε.
4. Με τις παρ.9, 10 και 11 ρυθμίζονται θέματα που αφορούν α) την τοποθέτηση των μεταφερόμενων στον ΕΟΠΥΥ υπαλλήλων των εντασσόμενων κλάδων, β) την τοποθέτηση προϊσταμένων οργανικών μονάδων των εντασσόμενων κλάδων που μεταφέρονται στον ΕΟΠΥΥ και γ) τη δυνατότητα τοποθέτησης προϊσταμένων από τους αποσπασμένους από τη ΔΕΗ Α.Ε. στον ΕΟΠΥΥ.
5. Με την παρ. 12 ρυθμίζονται θέματα που αφορούν τη μισθοδοσία και την τήρηση των προσωπικών μητρώων του μεταφερόμενου προσωπικού.

Άρθρο 48

Σύσταση λογαριασμών παροχών σε χρήμα

Με τις διατάξεις της παρ.37 του άρθρου 9 του ν. 4052/2012 (Α'), εντάσσονται στον ΕΟΠΥΥ από 1-4-2012 ο Οίκος Ναύτου, από 1-5-2012 ο Κλάδος Υγείας του ΤΑΥΤΕΚΩ και από 1-6-2012 ο Κλάδος Υγείας του ΕΤΑΑ.

Σύμφωνα με το άρθρο 17 του ν.3918/2011 ο ΕΟΠΥΥ χορηγεί παροχές σε είδος στους εντασσόμενους φορείς. Με τη διάταξη της παρ.2 του άρθρου 30 αυτού προβλέπεται ότι οι παροχές ασθένειας σε χρήμα των εντασσόμενων στον ΕΟΠΥΥ Κλάδων Υγείας των Φ.Κ.Α. εξακολουθούν να χορηγούνται από τους φορείς αυτούς.

Για την σωστή διαχείριση των οικονομικών, ως προς την χορήγηση των παροχών σε χρήμα κρίνεται σκόπιμο να δημιουργηθούν λογαριασμοί στους κατ' ιδίαν φορείς με πλήρη λογιστική και οικονομική αυτοτέλεια.

Προς τούτο προτείνεται η θέσπιση της κατωτέρω διάταξης, σύμφωνα με την οποία συστήνεται στον Οίκο Ναύτου, στο ΤΑΥΤΕΚΩ, και στο ΕΤΑΑ "Λογαριασμός Παροχών σε Χρήμα", προσδιορίζεται δε ο σκοπός του Λογαριασμού αυτού, η χορήγηση των παροχών σε χρήμα, καθορίζονται οι πόροι του Λογαριασμού, καθώς με κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για τη λειτουργία του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'

Άρθρο 49

«Τροποποιήσεις του ν. 3869/2010 για τη ρύθμιση οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων και προαγωγή της διαφάνειας στη λειτουργία της ασφαλιστικής αγοράς»

Με το άρθρο 43 τροποποιείται και συμπληρώνεται ο ν. 3869/2010 για τη ρύθμιση των οφειλών των υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων, με σκοπό την απλούστευση των διαδικασιών και τη διευκόλυνση της πρόσβασης των οφειλετών στη διαδικασία (παράγραφοι 1 έως 13) και ενισχύονται οι κανόνες διαφάνειας στη λειτουργία της ασφαλιστικής αγοράς (παράγραφοι 14 έως 22).

Ειδικότερα για τις παραγράφους 1 έως 13:

Με την πρώτη παράγραφο δίνεται η δυνατότητα να υπαχθούν στις διαδικασίες του ν. 3869/2010 και φυσικά πρόσωπα που ασκούν την εμπορική τους δραστηριότητα κατά βάση μέσα από την προσωπική τους εργασία, αποβλέποντας στον βιοπορισμό τους, και έχουν περιορισμένες οφειλές από εμπορικές πράξεις. Τα πρόσωπα αυτά δεν έχουν πτωχευτική ικανότητα και ως εκ τούτου δικαιούνται να υποβάλλουν αίτηση για δικαστική ρύθμιση των χρεών.

Με τη δεύτερη παράγραφο καθίσταται προαιρετική για τον οφειλέτη πριν την κατάθεση της αίτησης η επιδίωξη εξωδικαστικής ρύθμισης των χρεών. Τα αποτελέσματα από τη μέχρι σήμερα εφαρμογή της συγκεκριμένης διάταξης δεν είναι ικανοποιητικά, εξαιτίας κυρίως της απροθυμίας των πιστωτικών ιδρυμάτων να επεξεργαστούν κατά ουσιαστικό τρόπο τα σχετικά αιτήματα των οφειλετών. Η επιδίωξη της εξώδικης ρύθμισης καθίσταται έτσι τυπική, προκαλώντας αδικαιολόγητα επιβάρυνση και επιβράδυνση της διαδικασίας. Η προσπάθεια εξώδικου συμβιβασμού ρυθμίζεται πλέον ως προαιρετική, η οποία μπορεί να εκδηλώνεται και μετά την κατάθεση της αίτησης, σε οποιοδήποτε στάδιο κι αν βρίσκεται η υπόθεση μέχρι την έκδοση τελεσίδικης απόφασης. Η νέα ρύθμιση εναρμονίζεται και με την πρόσφατη τροποποίηση του άρθρου 214Α για την επιδίωξη εξωδικαστικού συμβιβασμού.

Με την τρίτη παράγραφο θεσπίζεται καταρχήν η υποχρέωση ορισμού αντικλήτου για τους εκδοχείς των απαιτήσεων των πιστωτών που έχουν την έδρα τους στην αλλοδαπή, προκειμένου να καθίστανται εφικτές η ταχεία επίδοση της αίτησης και η

έναρξη της διαδικασίας με τη συμμετοχή των πιστωτών στο στάδιο επιδίωξης δικαστικού συμβιβασμού. Περαιτέρω, ενόψει του γεγονότος ότι οι αιτήσεις ρύθμισης των χρεών αφορούν συχνά πολλούς πιστωτές, με αποτέλεσμα να αυξάνεται επιπροσθέτως η δαπάνη που υποβάλλονται οι οφειλέτες και να δυσχεραίνεται κατ' αυτόν τον τρόπο η πρόσβασή τους στη διαδικασία ρύθμισης, θεσπίζεται μειωμένη αμοιβή των δικαστικών επιμελητών για τις επιδόσεις που αφορούν την εφαρμογή του παρόντος νόμου.

Με την τέταρτη παράγραφο διευκρινίζονται ζητήματα σχετικά με την άσκηση της αίτησης αναστολής αναγκαστικής εκτέλεσης σύμφωνα με όσα ισχύουν για τις αντίστοιχες αιτήσεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, και προβλέπεται η δυνατότητα του δικαστηρίου να αναστέλλει την αναγκαστική εκτέλεση και μετά την έκδοση της οριστικής απόφασης, εφόσον έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα έφεση κατά αυτής.

Με την πέμπτη παράγραφο επιβεβαιώνεται η δυνατότητα του ειρηνοδίκη να επιδιώκει τη συμβιβαστική ρύθμιση των οφειλών κατά τη συζήτηση της αίτησης ρύθμισης στο ακροατήριο.

Με την έκτη παράγραφο επιδιώκεται η συλλογική αντιμετώπιση των χρεών του οφειλέτη, προκειμένου να αποθαρρύνεται η δημιουργία δανειστών δύο ταχυτήτων, δηλαδή πιστωτών ενταγμένων στη διαδικασία και εκτός αυτής. Παραλειφθέντες πιστωτές μπορούν να ενταχθούν στη ρύθμιση μέσω κύριας παρέμβασης που ασκείται και προφορικά κατά αναλογική εφαρμογή του άρθρου 54 παρ. 1 ΠτωχΚ. Αν ο πιστωτής δεν ασκήσει παρέμβαση, ο δικαστής μπορεί, προς εξυπηρέτηση της καθολικής ρύθμισης των χρεών του οφειλέτη, να κάνει χρήση του ανακριτικού συστήματος που ισχύει στην εκούσια δικαιοδοσία και να ρυθμίσει, αναζητώντας αυτεπαγγέλτως τα κρίσιμα πραγματικά περιστατικά, και την οφειλή προς τον συγκεκριμένο αυτόν πιστωτή. Αν ωστόσο και πάλι το πραγματικό υλικό δεν είναι επαρκές, ο δικαστής δύναται να μην εκδώσει οριστική απόφαση, να ορίσει νέα δικάσιμο και να υποχρεώσει όποιον έχει έννομο συμφέρον, να επιδώσει κλήτευση στον πιστωτή αυτόν κατά το άρθρο 748 παρ. 3 ΚΠολΔ καθιστώντας τον διάδικο. Στη νέα δικάσιμο ο δικαστής ρυθμίζει πλέον το σύνολο των γνωστών στο δικαστήριο χρεών του οφειλέτη.

Με την έβδομη παράγραφο αντιμετωπίζεται μία σημαντική δυσλειτουργία και ανισότητα στην μεταχείριση των αιτήσεων για τη ρύθμιση των χρεών που προκύπτει από το γεγονός ότι δυστυχώς σε αρκετά ειρηνοδικεία της χώρας η εκδίκαση τους προσδιορίζεται σε μακρινούς δικασίμους, με αποτέλεσμα να παρατείνεται η ανασφάλεια και αβεβαιότητα του οφειλέτη, πολλές φορές μάλιστα και σε βάρος των πιστωτών που δεν μπορούν να υπολογίζουν σε σταθερές καταβολές για την περίοδο αυτή. Έτσι με την παράγραφο αυτή παρατείνεται από τέσσερα σε πέντε έτη η περίοδος ρύθμισης των χρεών, η οποία ωστόσο αρχίζει να υπολογίζεται όχι από την έκδοση της απόφασης αλλά από την κατάθεση της αίτησης. Με την έκδοση της απόφασης που προσδιορίζει τις καταβολές ο οφειλέτης υποχρεούται να καταβάλει τις τυχόν διαφορές για την περίοδο που έχει διανυθεί. Προκειμένου μάλιστα να μην αιφνιδιάζεται ή περιέρχεται σε δυσχερή θέση, ιδίως στην περίπτωση που έχει συσσωρευτεί σημαντική οφειλή, δίνεται η δυνατότητα ρύθμισης του συγκεκριμένου ποσού, με ευνοϊκό επιτόκιο, μέχρι και το έκτο έτος από την κατάθεση της αίτησης. Κατ' αυτόν τον τρόπο διασφαλίζεται, σε αντίθεση με την ακολουθούμενη πρακτική,

ότι ο οφειλέτης που υπαχθεί στη ρύθμιση θα έχει πετύχει την απαλλαγή του από τα χρέη που αδυνατεί να αποπληρώσει με την πάροδο ορισμένης περιόδου από την κατάθεση της αίτησης. Η όγδοη παράγραφος προβλέπει την εφαρμογή της προηγούμενης παραγράφου για τις αιτήσεις ρύθμισης που έχουν ήδη κατατεθεί και πρόκειται να εκδικαστούν ένα έτος από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

Με την ένατη παράγραφος δίνεται η δυνατότητα στο δικαστήριο να μειώσει στην περίπτωση της παραγράφου 3 του άρθρου 8 του ν. 3869/10 μέχρι τρία έτη την περίοδο ρύθμισης ή αναμονής για απαλλαγή από τα χρέη, εφόσον προκύπτει ότι η προσωπική και οικονομική κατάσταση του οφειλέτη δεν δικαιολογεί προσδοκία για καμία μελλοντική καταβολή.

Με την δέκατη παράγραφο δίνεται η δυνατότητα στο δικαστήριο να ρυθμίσει την οφειλή για την εξαίρεση από τη ρευστοποίηση της κύριας κατοικίας (άρθρο 9 παρ. 2) και σε μεγαλύτερη των είκοσι και μέχρι τριάντα πέντε ετών περίοδο, κατ' εξαίρεση και εφόσον η προσωπική κατάσταση του οφειλέτη και η ανάγκη εξυπηρέτησης της οφειλής το δικαιολογούν. Τούτο δε άλλωστε καθώς συχνά τα στεγαστικά δάνεια που ρυθμίζονται έχουν σημαντικά μακρύτερη των είκοσι ετών συμβατική διάρκεια αποπληρωμής.

Με την ενδέκατη παράγραφο προστίθεται εδάφιο στην παράγραφο 1 του άρθρου 10 που προβλέπει ως κύρωση για την περίπτωση της δόλιας παράλειψης πιστωτή κατά την υποβολή της αίτησης δικαστικής ρύθμισης των χρεών την απόρριψη της αίτησης ή και την έκπτωση από τη ρύθμιση, σύμφωνα με όσα ορίζονται στην παράγραφο αυτή.

Με την δωδέκατη παράγραφο προβλέπεται, για την περίπτωση που το εφετειακό δικαστήριο διορθώσει αυξητικά τις καταβολές που θα έπρεπε από την έναρξη της ρύθμισης να καταβάλει ο οφειλέτης, η δυνατότητα να ρυθμίσει την εξόφληση πρόσθετου αυτού ποσού με παράταση της περιόδου ρύθμισης για ένα ακόμη έτος.

Τέλος, με τη δέκατη τρίτη παράγραφο προβλέπεται, με προσθήκη στο άρθρο 982 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, το ακατάσχετο για το ποσόν των χιλίων πεντακοσίων ευρώ (1.500) όταν πρόκειται για ατομικό τραπεζικό λογαριασμό και δύο χιλιάδων ευρώ (2.000) όταν πρόκειται για κοινό τραπεζικό λογαριασμό του οφειλέτη σε πιστωτικό ίδρυμα, προκειμένου να διασφαλίζεται η πρόσβαση των καταναλωτών σε τραπεζικές συναλλαγές που είναι εξαιρετικής σημασίας για τη σύγχρονη καθημερινότητά τους, καθώς διευκολύνει καθοριστικά τη συμμετοχή τους στην οικονομική και κοινωνική ζωή (διενέργεια συναλλαγών, πληρωμή λογαριασμών, εξοικονόμηση χρόνου, διαφύλαξη ενός ελάχιστου ποσού για την κάλυψη βασικών βιοτικών αναγκών). Ας επισημανθεί ότι η υφιστάμενη διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 982 ΚΓΠοΔ περιορίζει την προστασία σε μισθωτούς και συνταξιούχους και σε ποσόν μέχρι το ύψος ενός μισθού ή μίας σύνταξης.

Περαιτέρω, με τις παραγράφους ρυθμίζονται 14 έως 22 ενισχύονται οι κανόνες διαφάνειας στην προώθηση και παροχή των ιδιωτικών ασφαλιστικών υπηρεσιών, και ιδίως των ασφαλίσεων ζωής και ασθενειών. Οι διατάξεις λαμβάνουν υπόψη τον αυξανόμενο σε βαρύτητα ρόλο της ιδιωτικής ασφάλισης, διασφαλίζουν τον

ουσιαστικό της ρόλο στην κάλυψη των κινδύνων και συνεισφέρουν στη διαμόρφωση των όρων εκείνων που θα εξασφαλίσουν τον κοινωνικό προσανατολισμό της.

Η διαφάνεια και η σωστή πληροφόρηση είναι θεμελιώδεις όροι για την ανταπόκριση της ιδιωτικής ασφάλισης στις προσδοκίες και τις ανάγκες των καταναλωτών. Τα ασφαλιστικά προϊόντα είναι συχνά τόσο σύνθετα ώστε η κατανόηση και η αξιολόγησή τους να καθίσταται δυσχερής για τον καταναλωτή. Ο καταναλωτής είναι σε θέση να λαμβάνει τη σωστή απόφαση για την ασφαλιστική του κάλυψη, μόνο αν έχει την πληροφόρηση που είναι σημαντική για την απόφασή του. Η σωστή πληροφόρηση και η διαφάνεια των όρων είναι άλλωστε αυτές που επιτρέπουν στον μη κατέχοντα ειδικές γνώσεις καταναλωτή να αντιληφθεί, δίχως την προσφυγή σε ειδικούς, αρνητικές συνέπειες που προκύπτουν από το περιεχόμενο των όρων, να συγκρίνει το προϊόν με άλλα και να λάβει τη σωστή για τον ίδιο απόφαση.

Ωστόσο, η πληροφόρηση προς τον ασφαλισμένο δεν εστιάζει πάντα στα κρίσιμα για την απόφασή του στοιχεία. Συχνά δημιουργούνται ανακριβείς εντυπώσεις για το περιεχόμενο των παροχών και καλλιεργούνται εσφαλμένες προσδοκίες προς τον ασφαλισμένο. Δεν είναι λίγες οι φορές που ο καταναλωτής αντιμετωπίζει στη διάρκεια της ασφάλισης, στην εξαγορά ή τη λήξη της, αρνητικές συνέπειες για τις οποίες δεν είχε κατά το προσυμβατικό στάδιο ενημέρωση για την ενδεχόμενη επέλευσή τους. Στις ασφαλίσσεις ζωής αγνοεί πολλές φορές ότι η σύναψη της ασφάλισης ζωής έχει έξοδα που μειώνουν την παροχή, όπως και τον τρόπο απόσβεσης των εξόδων αυτών. Εξάλλου, στις συμπληρωματικές ασφαλίσσεις ζωής, ιδίως υγείας, αιφνιδιάζεται από δυσανάλογες αυξήσεις, και μάλιστα σε ευαίσθητες ιδίως ηλικίες, τις οποίες αν γνώριζε ότι θα ακολουθούσαν, θα είχε κάνει ενδεχομένως άλλες επιλογές.

Το έλλειμμα προστασίας αναδεικνύεται με ανάγλυφο τρόπο και στα ασφαλιστικά προϊόντα επενδυτικού χαρακτήρα. Πράγματι, ενώ όσον αφορά την προώθηση επενδυτικών προϊόντων από εταιρείες παροχής επενδυτικών υπηρεσιών ή πιστωτικά ιδρύματα ισχύουν αυστηροί κανόνες ενημέρωσης και διαφώτισης του πελάτη, αντίστοιχοι κανόνες δεν ισχύουν για την προώθηση ασφαλιστικών προϊόντων επενδυτικού χαρακτήρα. Αυτό μολονότι το καταναλωτικό κοινό συνδέει την ασφάλιση με την κάλυψη οικονομικών κινδύνων, με σιγουριά και ασφάλεια, και επομένως η διαφώτιση για τον κίνδυνο απώλειας κεφαλαίου είναι ακόμη περισσότερο επιβεβλημένη.

Η πολυπλοκότητα που εμφανίζει η ασφάλιση πρέπει να αντισταθμιστεί με τη θέσπιση αντίστοιχων υποχρεώσεων για τις ασφαλιστικές εταιρείες και τους διαμεσολαβούντες για απλή, εύληπτη και σαφή πληροφόρηση των καταναλωτών, ώστε να είναι οι τελευταίοι σε θέση να σταθμίζουν πράγματι τα πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα της ασφάλισης και να την επιλέγουν. Οι παράγραφοι 14 έως 22 του παρόντος άρθρου προάγουν τη διαφάνεια και τον ανταγωνισμό στην ιδιωτική ασφάλιση και συνεισφέρουν σε μία δικαιότερη κατανομή δικαιωμάτων και υποχρεώσεων ανάμεσα στα εμπλεκόμενα στη σύναψη της ασφαλιστικής σύμβασης μέρη. Ειδικότερα:

Με την παράγραφο 14 τροποποιείται το άρθρο 2 παρ. 6 του Ν. 2496/1997 που επέτρεπε εντάσσονται στη σύμβαση και να ισχύουν οι γενικοί όροι ασφαλίσεως («ψιλιά γράμματα»), ακόμη και στην περίπτωση που δεν χορηγήθηκε το σχετικό έντυπο των γενικών όρων και δεν δόθηκε ουσιαστικά η δυνατότητα στον λήπτη της

50

ασφάλισης να λάβει γνώση αυτών. Για να αποτρέψει το ενδεχόμενο αυτό ο λήπτης της ασφάλισης θα έπρεπε να εναντιωθεί μέσα σε ορισμένη προθεσμία από την παράδοση του ασφαλιστηρίου, το οποίο στην πράξη, όπως επιβεβαιώνουν εμπειρικές έρευνες, ποτέ σχεδόν δεν αξιοποιείται. Με τη νέα διάταξη προβλέπεται, δίχως να θίγεται το δικαίωμα εναντίωσης, ότι για την ένταξη των γενικών όρων ασφάλισης στη σύμβαση ισχύουν όσα προβλέπονται και στο άρθρο 2 του ν. 2251/94 για την προστασία των καταναλωτών αλλά και ότι η κάλυψη των κενών που ανακύπτουν από την μη ένταξη συμβατικών όρων στη σύμβαση ή από την ακυρότητα κάποιων εξ αυτών καλύπτεται ερμηνευτικά με βάση τις επιταγές της καλής πίστης και τις δικαιολογημένες προσδοκίες του λήπτη της ασφάλισης.

Με την παράγραφο 15 προστίθεται στο ν. 2496/10 άρθρο 2β που μεριμνά για την ισότιμη πρόσβαση των προσώπων με αναπηρίες στις υπηρεσίες της ιδιωτικής ασφάλισης. Οι ασφαλιστικές εταιρείες συχνά αποφεύγουν τη σύναψη της ασφάλισης με άτομα με αναπηρία εξαιτίας της διάγνωσης της αναπηρίας. Αυτό μάλιστα μολονότι η υφιστάμενη νομοθεσία επιτρέπει την εξαίρεση κάλυψης των ασθενειών που έχουν διαγνωσθεί κατά το χρόνο σύναψης της ασφάλισης (άρθρο 32 παρ. 1 ν. 2496/97). Ας επισημανθεί ότι σύμφωνα με το άρθρο 25 περίπτωση ε της από το 2006 Σύμβασης για τα Δικαιώματα των Προσώπων με Αναπηρίες του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών τα κράτη-μέλη οφείλουν να απαγορεύουν διακρίσεις σε βάρος των προσώπων με αναπηρία στην παροχή ασφάλισης υγείας καθώς και της ασφάλισης ζωής, η οποία θα πρέπει να παρέχεται με δίκαιο και λογικό τρόπο. Σύμφωνα, έτσι, με την πρώτη παράγραφο του άρθρου 1δ οι ασφαλιστές υποχρεούνται να διασφαλίζουν στα άτομα με αναπηρίες πρόσβαση στις υπηρεσίες υπό προϋποθέσεις που δεν εισάγουν διακρίσεις. Διαφοροποιήσεις επιτρέπονται μόνο κατ' εξαίρεση, εφόσον δικαιολογούνται σύμφωνα με τις αναγνωρισμένες αρχές εκτίμησης του κινδύνου και θεμελιώνονται σε μία διαφανή διαδικασία εκτίμησης του κινδύνου, και ιδίως σε στατιστικές έρευνες. Απλουστευμένες προσεγγίσεις δεν επαρκούν. Με τη δεύτερη παράγραφο του ίδιου άρθρου διασφαλίζεται, τόσο κατά το προσυμβατικό στάδιο όσο και κατά τη διάρκεια της σύμβασης, ότι η εκτέλεση των υποχρεώσεων ενημέρωσης του ασφαλιστή θα γίνει σε μορφή προσβάσιμη για τον λήπτη της ασφάλισης όταν αυτός είναι πρόσωπο με αναπηρία.

Με την παράγραφο 16 προστίθεται στον Ν. 2496/1997 το άρθρο 10α, με το οποίο καλύπτεται ένα σημαντικό έλλειμμα προστασίας ασφαλισμένων και ληπτών της ασφάλισης όταν έχουν εκχωρήσει το δικαίωμα σε αυτό. Δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις που το δικαίωμα στο ασφάλισμα εκχωρείται σε τρίτο πρόσωπο βάσει άλλης έννομης σχέσης που έχει ο λήπτης της ασφάλισης με το τρίτο πρόσωπο. Ωστόσο, το τρίτο πρόσωπο αδρανή – συχνά και λόγω συγγενούς οικονομικής σχέσης που έχει με τον ασφαλιστή - να αξιώσει την είσπραξη της απαίτησης από το εκχωρημένο δικαίωμα στο ασφάλισμα. Η νομολογία έχει κρίνει ότι ο εκχωρητής δεν έχει δικαίωμα σε τέτοιες περιπτώσεις ούτε πλαγιαστικά να αξιώσει την καταβολή του ασφαλίματος στον εκδοχέα. Με τη διάταξη του άρθρου 10α καλύπτεται το νομικό κενό και ο εκχωρητής έχει το δικαίωμα να απαιτήσει την καταβολή του ασφαλίματος στον εκδοχέα.

Με την παράγραφο 17 προστίθενται στον ν. 2496/1997 τα άρθρα 27α έως 27στ που ρυθμίζουν υποχρεώσεις του ασφαλιστή για ενημέρωση και διαφώτιση του λήπτη της

ασφάλισης τόσο πριν τη σύναψη της σύμβασης, όσο και κατά τη διάρκεια αυτής.
Ειδικότερα:

Με το άρθρο 27α ρυθμίζεται η προσυμβατική ενημέρωση του ενδιαφερόμενου λήπτη της ασφάλισης ζωής. Σκοπός της ενημέρωσης είναι να λάβει εμπειριστατωμένη απόφαση ο λήπτης της ασφάλισης, ο οποίος θα συμβληθεί με επίγνωση των χαρακτηριστικών της ασφάλισης και με ικανότητα να προβλέψει το εύρος των συμβατικών του υποχρεώσεων και δικαιωμάτων. Επίσης σκοπός είναι να μπορέσει ο ενδιαφερόμενος λήπτης της ασφάλισης να προβεί σε ολοκληρωμένη σύγκριση της ασφαλιστικής παροχής αλλά και των υποχρεώσεων που αναλαμβάνει με αυτές άλλων ασφαλιστών ή εναλλακτικών στην ασφάλιση παροχών. Επισημαίνεται ως ιδιαίτερα σημαντική για τις ασφαλίσεις ζωής η πληροφόρηση που πλέον θα παρέχεται για το συνολικό κόστος σύναψης της ασφάλισης (έξοδα πρόσκτησης καθώς και τα άλλα διαχειριστικά και λειτουργικά έξοδα που επιβάλλονται κατά τη διάρκεια της σύμβασης). Επιπλέον, ενημερώνεται για το ορισμένο ύψος της ασφαλιστικής παροχής που θα λάβει στο απώτερο μέλλον, προκειμένου να γνωρίζει την αγοραστική αξία της παροχής που θα λάβει στο μέλλον. Λαμβάνεται ιδιαίτερη μέριμνα για τη διαφάνεια των παραδειγμάτων αποδόσεων που χρησιμοποιούνται για την παρουσίαση των χαρακτηριστικών της ασφάλισης. Αυτά πρέπει να υπακούουν σε ορισμένες ελάχιστες τυπικές προϋποθέσεις, ώστε να μην εκλαμβάνονται ως υποσχέσεις αποδόσεων. Σε περίπτωση παράθεσης ενδεικτικών πινάκων επί ασφαλίσεων που ενέχουν κίνδυνο απώλειας κεφαλαίου, ο ενδεικτικός πίνακας με θετικές αποδόσεις, πρέπει να συνοδεύεται και από την αντίστοιχη απαισιόδοξη εκδοχή της απώλειας κεφαλαίου.

Με το άρθρο 27β εισάγονται υποχρεώσεις προσυμβατικής αξιολόγησης για τις ασφαλίσεις ζωής που συνδέονται με επενδύσεις. Το άρθρο εισάγει την υποχρέωση του ασφαλιστή να προβεί σε αξιολόγηση της καταλληλότητας του ενδιαφερόμενου να συμμετάσχει στο συγκεκριμένο ασφαλιστικό πρόγραμμα. Πρέπει να αξιολογηθεί η καταλληλότητα συμμετοχής εν γένει σε ασφαλιστικό επενδυτικό πρόγραμμα αλλά και στο συγκεκριμένο ασφαλιστικό επενδυτικό πρόγραμμα. Αν ασφαλιστής κρίνει ότι μια συγκεκριμένη ασφάλιση δεν είναι κατάλληλη για τον λήπτη της ασφάλισης, οφείλει να τον ενημερώσει εγγράφως, προειδοποιώντας τον για τους ενδεχόμενους κινδύνους που αναλαμβάνει. Ο ασφαλιστής υποχρεώνεται να συλλέξει συγκεκριμένες πληροφορίες από τον ενδιαφερόμενο, οι οποίες θα αποτελέσουν το θεμέλιο της αξιολόγησής του.

Με το άρθρο 27γ εισάγεται η υποχρέωση προσυμβατικής ενημέρωσης στις ασφαλίσεις ζωής που συνδέονται με τις επενδύσεις. Η ενημέρωση αυτή επιτρέπει στο λήπτη της ασφάλισης να διαμορφώσει θεμελιωμένη γνώση σχετικά με το αντικείμενο, το σκοπό και τις συνέπειες από την κατάρτιση της σύμβασης ασφάλισης.

Με το άρθρο 27γ περιγράφονται οι υποχρεώσεις του ασφαλιστικού διαμεσολαβητή για ενημέρωση του λήπτη της ασφάλισης, χωρίς ασφαλώς να θίγονται άλλες διατάξεις που αφορούν στο ίδιο αντικείμενο. Οι υποχρεώσεις επικεντρώνονται στη συλλογή των πληροφοριών εκείνων που θα επιτρέψουν την αξιολόγηση των χαρακτηριστικών του λήπτη της ασφάλισης, στην γνωστοποίηση της σχέσης του ασφαλιστικού διαμεσολαβητή με την ασφαλιστική επιχείρηση, προκειμένου να αποφεύγονται συγκρούσεις συμφερόντων και να επιτυγχάνεται η διαφάνεια, στην

ενημέρωση του λήπτη της ασφάλισης για όλα τα χαρακτηριστικά και τους κινδύνους της ασφάλισης, τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του λήπτη της ασφάλισης, καθώς και στην ενημέρωση του λήπτη της ασφάλισης για τις συνέπειες εξαγοράς ή μεταφοράς της ασφάλισης. Σκοπός των υποχρεώσεων αυτών είναι η ενίσχυση των συνειδητών αποφάσεων του λήπτη της ασφάλισης και των αποφάσεων που δεν βλάπτουν τα συμφέροντά του. Για τη διασφάλιση πληρέστερης προστασίας και την ενίσχυση της υπεύθυνης δραστηριότητας του ασφαλιστή εισάγεται, για ορισμένες περιπτώσεις, η νόθος αντικειμενική ευθύνη του ασφαλιστή.

Το άρθρο 27ε αντιμετωπίζει την ανάγκη προστασίας των ασφαλισμένων που εντάσσονται σε ομαδικές ασφαλίσεις ζωής, ασθενειών. Στην περίπτωση αυτή εκείνος που επιθυμεί την ένταξή του σε ομαδική ασφάλιση δεν αντιμετωπίζεται σήμερα ως λήπτης της ασφάλισης (συμβαλλόμενος της ασφαλιστικής εταιρείας), καθώς συμβαλλόμενος με τον ασφαλιστή είναι ο τρίτος που συμφωνεί την ασφαλιστική σύμβαση, με αποτέλεσμα να μην διασφαλίζονται επαρκώς τα αντίστοιχα δικαιώματα ενημέρωσης. Για το λόγο αυτό θεσπίζονται για το συμβαλλόμενο τρίτο υποχρεώσεις προς τον συμμετέχοντα στην ομαδική ασφάλιση που διασφαλίζουν την πλήρη ενημέρωση για το περιεχόμενο της ασφαλιστικής σύμβασης που τον αφορά.

Με το άρθρο 27στ καθιερώνονται υποχρεώσεις του ασφαλιστή για ενημέρωση του λήπτη της ασφάλισης ζωής, ατυχημάτων και ασθενειών κατά τη διάρκεια της σύμβασης. Έτσι ο λήπτης της ασφάλισης ενημερώνεται για το σύνολο των καταβληθέντων από αυτόν ποσών, τα ασφάλιστρα που αντιστοιχούν στις επιμέρους παροχές, για την οικονομική επίδρασή τους στην ασφαλιστική παροχή καθώς και για τις συνέπειες εξαγοράς ή μεταφοράς της ασφάλισης.

Με το άρθρο 27ζ εισάγονται συγκεκριμένες υποχρεώσεις των ασφαλιστών που σχετίζονται με τη δραστηριότητά τους στον τομέα των ασφαλίσεων ζωής, όταν αυτές συνδέονται με επενδύσεις. Εφόσον οι ασφαλιστές παρέχουν προϊόντα εφάμιλλης επικινδυνότητας με επενδύσεις, τότε πρέπει να πληρούν τις υποχρεώσεις που πληρούν οι ΑΕΠΕΥ, με σκοπό την προστασία των προσώπων που συμμετέχουν σε αυτές τις επενδύσεις. Η δημιουργία συνθηκών ανάληψης επενδυτικού κινδύνου από τους ασφαλιστές επιβάλλει την πλήρωση αντίστοιχων προϋποθέσεων επενδυτικής ασφάλειας, όπως συμβαίνει και με τις ΑΕΠΕΥ που δραστηριοποιούνται στον τομέα των επενδύσεων. Σε αυτά τα πλαίσια εισάγονται οι υποχρεώσεις συμμόρφωσης στις οργανωτικές απαιτήσεις των ΑΕΠΕΥ, λήψης πιστοποιητικού επαγγελματικής επάρκειας και ενημέρωσης της αλλαγής επενδυτικής πολιτικής.

Με την παράγραφο 18 αντικαθίστανται οι παράγραφοι 3 και 4 του άρθρου 29 του Ν. 2496/1997, που ρυθμίζουν την άσκηση του δικαιώματος εξαγοράς στις ατομικές ασφαλίσεις ζωής.

Το δικαίωμα εξαγοράς δεν μπορεί να περιοριστεί πέραν του ενός έτους αντί των τριών ετών που προβλέπεται σήμερα. Κατά την ισχύουσα πρακτική σε περίπτωση άσκησης του δικαιώματος εξαγοράς συμψηφίζονται προκαταβολικά τα έξοδα πρόσκτησης της (συνολικής διάρκειας της) ασφάλισης με αποτέλεσμα το ασφαλιστήριο να μην έχει ή να έχει μικρή αξία εξαγοράς κατά την πρώιμη φάση της ασφάλισης. Το δικαίωμα καταγγελίας επιβαρύνεται έτσι με απαγορευτικό κόστος και ο λήπτης που περιέρχεται στην ανάγκη της πρόωρης εξαγοράς της ασφάλισης

τιμωρείται υπέρμετρα. Πλέον με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις η αφαίρεση των εξόδων πρόσκτησης κατανέμεται σε ένα μεγαλύτερο χρονικό διάστημα, με αποτέλεσμα η ασφάλιση να αποκτά σημαντική αξία εξαγοράς ήδη κατά την πρώιμη φάση. Το δικαίωμα εξαγοράς δεν μπορεί σύμφωνα με τις νέες διατάξεις να περιοριστεί πέραν του ενός έτους αντί των τριών ετών που προβλέπεται σήμερα. Οι νέες διατάξεις δεν επεμβαίνουν ευθέως στο σύστημα προμηθειών και εξόδων, ωστόσο ασκούν την πίεσή τους για τον εξορθολογισμό των χρεώσεων και σε αυτό το επίπεδο, καθώς πλέον οι εν λόγω συμφωνίες μεταξύ ασφαλιστικών εταιρειών και διαμεσολαβούντων δεν μπορούν να γίνονται σε βάρος των ληπτών της ασφάλισης. Συμφωνία για μείωση του ποσού εξαγοράς εξαιτίας μη αποσβεσθέντων εξόδων πρόσκτησης είναι άκυρη. Ο ασφαλιστής δεν υφίσταται οικονομική βλάβη καθώς μπορεί να μετακυλίσει το κόστος πρόσκτησης σε αντίστοιχο βάθος. Περαιτέρω, η επιβολή ποινής για την εξαγορά επιτρέπεται μέχρι ορισμένο ύψος και μόνο εφόσον έχει ενημερωθεί ο λήπτης της ασφάλισης και ρητά αναφέρεται στην ασφαλιστική σύμβαση.

Σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 29 του ν. 2496/97, όπως πλέον τροποποιείται, θα πρέπει να αναφέρονται στο ίδιο το ασφαλιστήριο οι πληροφορίες σχετικά με το κόστος πρόσκτησης, τον τρόπο απόσβεσης αυτού, τα διαχειριστικά έξοδα και τη συμμετοχή του λήπτη της ασφάλισης στις υπεραποδόσεις. Τα συγκεκριμένα στοιχεία αφορούν την περιγραφή της παροχής του ασφαλιστή και πρέπει να αναδεικνύονται σαφώς στο λήπτη της ασφάλισης και όχι να προκύπτουν μέσα από μαθηματικές συναγωγές που ο λήπτης της ασφάλισης αδυνατεί να συλλάβει και να πραγματοποιήσει. Η παράλειψη τήρησης των υποχρεώσεων αυτών θεμελιώνει αξίωση του λήπτη της ασφάλισης για επιστροφή του ποσού που αντιστοιχεί στα αποσιωπηθέντα έξοδα και την πλήρη συμμετοχή του στις υπεραποδόσεις.

Η παράγραφος 19 τροποποιεί και συμπληρώνει το άρθρο 4 του Ν. 1569/1985, το οποίο ρυθμίζει τα σχετικά με τις προμήθειες των διαμεσολαβούντων. Σκοπός είναι να διασφαλιστούν τα δικαιώματα του ασφαλιστικού πράκτορα και των διαμεσολαβούντων στην είσπραξη των προμηθειών που δικαιούνται από τη σύναψη ασφαλιστικών συμβάσεων ζωής για τις οποίες διαμεσολάβησαν, στην περίπτωση ιδίως που για οποιονδήποτε λόγο διακοπεί ή λήξει η συνεργασία τους με τον ασφαλιστή. Η νέα διάταξη προστατεύει τις αξιώσεις προμήθειας των διαμεσολαβούντων σε μεγαλύτερο βάθος χρόνου και διευκολύνει έτσι στις ασφαλίσεις ζωής τη μεγαλύτερη σε χρονική διάρκεια κατανομή και εξόφληση των αμοιβών τους, στοιχείο που λειτουργεί και σε όφελος του ασφαλισμένου.

Η παράγραφος 20 ρυθμίζει την άσκηση των κυρωτικών αρμοδιοτήτων για τις παραβάσεις του ν. 2496/97. Με τις παραγράφους που προστίθενται στο άρθρο 33 του νόμου αυτού επιβεβαιώνεται το δικαίωμα του λήπτη της ασφάλισης να αξιώσει αποζημίωση για τη ζημία που υφίσταται από την παραβίαση των διατάξεών του. Περαιτέρω προβλέπεται η επιβολή προστίμου σε βάρος του ασφαλιστή από την Τράπεζα της Ελλάδος για την παραβίαση των διατάξεων προσυμβατικής ενημέρωσης και διαφώτισης του λήπτη της ασφάλισης και από την Αρχή Προστασίας Καταναλωτών για την παραβίαση διατάξεων του ν. 2496/1997 που αναφέρονται στη σύναψη και εκτέλεση των συμβάσεων ασφάλισης, και ειδικότερα των διατάξεων των άρθρων 6 παρ. 2, 7 παρ. 7, 27 παρ. 6, 29 παρ. 3 και 4 και 32α του ν. 2496/97. Για την προστασία άλλωστε των ληπτών της ασφάλισης ως καταναλωτών εφαρμόζονται

και οι διατάξεις του ν. 2251/1994, και ιδίως αυτές για τους γενικούς όρους συναλλαγών, τις συμβάσεις χρηματοοικονομικών υπηρεσιών από απόσταση, την ευθύνη του παρέχοντος υπηρεσίες, η παραβίαση των οποίων ομοίως επισύρει σοβαρές διοικητικές κυρώσεις. Δεν θίγονται κατά λοιπά οι κυρωτικές αρμοδιότητες που έχει η Τράπεζα της Ελλάδος για τις παραβιάσεις της ασφαλιστικής νομοθεσίας, όπως ιδίως ισχύουν σύμφωνα με το άρθρο 120 του Ν.Δ. 400/1970.

Με την παράγραφο 21 προβλέπεται ότι οι τροποποιήσεις για τον υπολογισμό της αξίας εξαγοράς και των προμηθειών των διαμεσολαβούντων δεν καταλαμβάνουν ασφαλίσεις που έχουν συναφθεί πριν την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

Η παράγραφος 22 προβλέπει την έναρξη ισχύος των νέων διατάξεων για την ασφαλιστική αγορά τρεις μήνες μετά τη δημοσίευση του νόμου.

Τέλος, με τις παραγράφους 23 έως 25 διασφαλίζεται η συμμετοχή κάθε πιστοποιημένης ένωσης καταναλωτών στο Εθνικό Συμβούλιο Καταναλωτή και Αγοράς (Ε.Σ.Κ.Α.) και στο σώμα εκλογής των εκπροσώπων των καταναλωτών στα διάφορα όργανα, ενώ τα μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής του Ε.Σ.Κ.Α. δεν ορίζονται πλέον από τον αρμόδιο Υπουργό αλλά εκλέγονται από τα ίδια τα μέλη του Ε.Σ.Κ.Α., κατά τρόπο που να διασφαλίζεται η αντιπροσωπευτικότητα των ενώσεων καταναλωτών και να αποκαθίσταται κατ' αυτόν τον τρόπο η ανεξαρτησία του οργάνου. Η τροποποίηση είναι απαραίτητη, για να επανασυσταθεί και να επαναλειτουργήσει το Ε.Σ.Κ.Α.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ'

Ενσωμάτωση στο εθνικό δίκαιο της οδηγίας 2010/18/ΕΕ του Συμβουλίου της 8ης Μαρτίου 2010 σχετικά με την εφαρμογή της αναθεωρημένης συμφωνίας-πλαίσιου για τη γονική άδεια που συνήφθη από τις οργανώσεις BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP και ETUC και με την κατάργηση της οδηγίας 96/34/ΕΚ

Άρθρα 50 έως 56

Α'. ΓΕΝΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Σκοπός του παρόντος είναι η ενσωμάτωση διατάξεων της Οδηγίας 2010/18/ΕΕ του Συμβουλίου της 8ης Μαρτίου 2010, σχετικά με την εφαρμογή της αναθεωρημένης συμφωνίας πλαισίου για τη γονική άδεια η οποία συνήφθη στις 18 Ιουνίου 2009 από τις διακλαδικές οργανώσεις των Ευρωπαϊκών κοινωνικών εταίρων (BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP και ETUC) (στο εξής «η Οδηγία»), ως προς τις ελάχιστες απαιτήσεις του παραρτήματος.

55

Ο Έλληνας νομοθέτης επιδιώκει με τις διατάξεις του παρόντος να συμπληρώσει και να επικαιροποιήσει την ισχύουσα νομοθεσία για τα θέματα της εναρμόνισης της επαγγελματικής και οικογενειακής ζωής, στα σημεία που αυτή υπολείπεται των απαιτήσεων της οδηγίας.

Προς το σκοπό αυτό, καταργούνται οι διατάξεις των άρθρων 5 και 6 του ν. 1483/1984 (Α' 153), με τις οποίες θεσμοθετήθηκε αρχικά η γονική άδεια ανατροφής, και οι διατάξεις του άρθρου 25 του ν. 2639/1998 (Α' 205), με τις οποίες αντικαταστάθηκε στη συνέχεια η παρ. 1 του άρθρου 5 του ανωτέρω νόμου προκειμένου να μεταφερθούν στην ελληνική έννομη τάξη οι διατάξεις της οδηγίας 96/34/ΕΚ, μέσω της οποίας είχε εφαρμοσθεί η αρχική συμφωνία πλαίσιο των ευρωπαϊκών κοινωνικών εταίρων για τη γονική άδεια του 1995.

Με τις διατάξεις του παρόντος δημιουργείται νέο, γενικό πεδίο εφαρμογής, για τους σκοπούς της οδηγίας, το οποίο καλύπτει οριζόντια όλους τους εργαζόμενους που έχουν εξαρτημένη σχέση εργασίας ή μορφή απασχόλησης, στον ιδιωτικό, δημόσιο, ευρύτερο δημόσιο τομέα και τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης.

Στο πλαίσιο αυτό, οι ρυθμίσεις του παρόντος αποτελούν ατομικά και αμεταβίβαστα δικαιώματα, κάθε γονέα, και ευθυγραμμίζονται με τις ρυθμίσεις του ν. 3896/2010 (Α' 207), καθώς και με το πρωτογενές και δευτερογενές δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την ίση μεταχείριση και τις ίσες ευκαιρίες ανδρών και γυναικών στην εργασία και απασχόληση.

Εξασφαλίζεται έτσι το ατομικό δικαίωμα κάθε εργαζόμενου, ο οποίος έχει συμπληρώσει ένα χρόνο προϋπηρεσία στον ίδιο εργοδότη, ανεξάρτητα από το φύλο του και την οικογενειακή του κατάσταση, εκτός από την περίπτωση που έχει στερηθεί ολικά τη γονική μέριμνα, να διευκολυνθεί στην άσκηση των γονεϊκών του υποχρεώσεων για την ανατροφή του παιδιού αλλά και κατά την αντιμετώπιση έκτακτων και σοβαρών περιστάσεων όπως η σοβαρή ασθένεια, το ατύχημα ή η νοσηλεία του παιδιού, οι οποίες καθιστούν απαραίτητη την παρουσία του γονέα για τη φροντίδα και τη συμπαράσταση του παιδιού.

Ειδικότερα, επέρχονται τροποποιήσεις στο προγενέστερο καθεστώς για τη χορήγηση γονικής άδειας, με τις οποίες αυξάνεται το χρονικό διάστημα της χορηγούμενης άδειας από τους τρεις και μισό μήνες στους τέσσερις και αποσαφηνίζεται ο κύκλος των δικαιούχων της γονικής άδειας ανατροφής παιδιού.

Επίσης, προκειμένου να εξυπηρετηθούν οι έκτακτες και σοβαρές ανάγκες των γονέων παιδιών που πάσχουν από νεοπλασματικές ασθένειες ή άλλη εξίσου σοβαρή νόσο, μέχρι την ηλικία των δέκα οκτώ ετών, καθιερώνεται ειδική άδεια διάρκειας δέκα ημερών, με αποδοχές, κατ' έτος, χωρίς άλλη προϋπόθεση. Η άδεια αυτή θεσμοθετείται κατ' αντιστοιχία της διάταξης του άρθρου 12 της ΕΓΣΣΕ 2004-05, με την οποία χορηγείται πρόσθετη άδεια με αποδοχές, διάρκειας δέκα εργασίμων ημερών ετησίως, στους φυσικούς ή θετούς γονείς το οποίο πάσχει από νόσημα που απαιτεί μεταγγίσεις αίματος και παραγώγων του ή αιμοκάθαρση. Επέρχεται με αυτό τον τρόπο δικαιότερη αντιμετώπιση εξίσου ή/και περισσότερο σοβαρών αναγκών των παιδιών, των γονέων και της οικογένειας. Επιπλέον, θεσμοθετείται ειδική άδεια για τη νοσηλεία του παιδιού, μέχρι δέκα οκτώ ετών, η οποία είναι χωρίς αποδοχές και χορηγείται χωρίς άλλη προϋπόθεση, η οποία αντιμετωπίζεται ως ανωτέρα βία στο πλαίσιο της οδηγίας.

Επιπροσθέτως, διασφαλίζονται τα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα του εργαζόμενου, ιδιαίτερος όσον αφορά στην επιστροφή του στη θέση εργασίας του και στην προστασία του έναντι καταγγελίας λόγω αίτησης ή λήψης των αδειών που προβλέπονται στα άρθρα 3 και 4 του παρόντος νόμου. Επίσης, προβλέπονται διοικητικές, αστικές και πειθαρχικές κυρώσεις ενώ διασφαλίζεται ότι η γενική εφαρμογή των ρυθμίσεων του παρόντος νόμου δεν επηρεάζει δυσμενώς άλλες παροχές και διευκολύνσεις προς τους εργαζόμενους για την ανατροφή του παιδιού, το θηλασμό και τη φροντίδα του παιδιού, ή για λόγους που συνδέονται με την οικογένεια.

Όσον αφορά στην ενσωμάτωση στο εθνικό μας δίκαιο της ρήτρας 6 της συμφωνίας πλαισίου για την επιστροφή στην εργασία, ο παρών νόμος δεν προβαίνει σε ειδική ρύθμιση καθώς ισχύουν οι γενικές διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας των άρθρων 2 και 5 του ν. 3846/2010 (Α' 66), από τις οποίες προβλέπονται σχετικές διευθετήσεις, έπειτα από συμφωνία εργοδότη και εργαζόμενου.

Τέλος, από τις 8 Μαρτίου του 2012, ημερομηνία κατάργησης της οδηγίας 96/34/ΕΚ του Συμβουλίου, κάθε αναφορά που γίνεται σε αυτήν, σε διάταξη νόμων, διαταγμάτων, υπουργικών αποφάσεων, εσωτερικών κανονισμών επιχειρήσεων που έχουν ισχύ νόμου ή κανονιστικής πράξης νοείται ως αναφορά στην οδηγία 2010/18 του Συμβουλίου.

B. ΕΙΔΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Με το άρθρο 50 του παρόντος ορίζεται ο σκοπός του παρόντος ο οποίος είναι η ενσωμάτωση των διατάξεων της Οδηγίας 2010/18/ΕΕ του Συμβουλίου της 8^{ης} Μαρτίου 2010, σχετικά με την εφαρμογή της αναθεωρημένης συμφωνίας-πλασίου

για τη γονική άδεια η οποία συνήφθη στις 18 Ιουνίου 2009 από τις διακλαδικές οργανώσεις των Ευρωπαίων κοινωνικών εταίρων (BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP και ETUC), και με την κατάργηση της οδηγίας 96/34/EK, ως προς τις ελάχιστες απαιτήσεις του παραρτήματος της οδηγίας.

Με το άρθρο 51 καθορίζεται το πεδίο εφαρμογής του παρόντος, το οποίο είναι γενικευμένο προκειμένου να καλύπτει οριζόντια όλους τους εργαζόμενους που απασχολούνται στον ιδιωτικό, το δημόσιο τομέα, τους Ο.Τ.Α. και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, με οποιαδήποτε σχέση εργασίας ή μορφή απασχόλησης, συμπεριλαμβανομένων των συμβάσεων μερικής απασχόλησης και ορισμένου χρόνου, των συμβάσεων ή σχέσεων μέσω επιχείρησης προσωρινής απασχόλησης, της έμμισθης εντολής, ανεξάρτητα από τη φύση των παρεχόμενων υπηρεσιών. Ωστόσο, λόγω των ιδιόμορφων συνθηκών της ναυτικής εργασίας, ορίζεται ότι με Προεδρικά Διατάγματα καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις πρόσβασης των ναυτικών στη γονική άδεια, εντός του πλαισίου των απαιτήσεων της οδηγίας

Με το άρθρο 52 ορίζεται το δικαίωμα της γονικής άδειας ανατροφής, διάρκειας τεσσάρων μηνών, μέχρι το παιδί να φθάσει την ηλικία των έξι ετών, στο οποίο έχουν πρόσβαση όλοι οι εργαζόμενοι που εμπíπτουν στο πεδίο εφαρμογής του νόμου, εφόσον έχουν ένα έτος προϋπηρεσία, συνεχόμενη ή διακεκομμένη, στον ίδιο εργοδότη, με σκοπό την εκπλήρωση των ελάχιστων υποχρεώσεων ανατροφής προς αυτό. Για την άδεια αυτή, ο εργοδότης χορηγεί στον εργαζόμενο σχετική βεβαίωση, η οποία είναι απαραίτητη για την εξασφάλιση κάθε εργασιακού και ασφαλιστικού δικαιώματός του. Η άδεια αυτή χορηγείται ως ατομικό και αμεταβίβαστο δικαίωμα του εργαζόμενου προκειμένου να ενθαρρυνθούν και οι δύο γονείς να ασχοληθούν με την ανατροφή του παιδιού. Τηρείται έτσι και η υποχρέωση που προκύπτει από την παράγραφο 2 της ρήτρας 2 της συμφωνίας πλαισίου, για ισότητα μεταχείρισης και ευκαιριών των γονέων, ανεξάρτητα από το φύλο τους. Ρυθμίζεται επίσης ότι η γονική άδεια ανατροφής χορηγείται έπειτα από αίτηση του εργαζόμενου στην οποία προσδιορίζεται το αιτούμενο χρονικό διάστημα της άδειας. Η άδεια χορηγείται από τον εργοδότη με βάση τη σειρά προτεραιότητας των αιτήσεων των εργαζομένων, ενώ λαμβάνονται υπόψη οι ιδιαίτερες ανάγκες των εργαζομένων γονέων παιδιών με αναπηρία, με μακροχρόνια ή αιφνίδια ασθένεια και των μονογονέων οι οποίες αντιμετωπίζονται με απόλυτη προτεραιότητα. Επίσης, ορίζεται ρητά ότι το δικαίωμα στη γονική άδεια ανατροφής ισχύει αυτοτελώς για κάθε παιδί, με την προϋπόθεση ότι έχει μεσολαβήσει ένας χρόνος πραγματικής υπηρεσίας στον ίδιο εργοδότη, προκειμένου να γίνει εκ νέου χρήση της άδειας αυτής, για τις ανάγκες ανατροφής άλλου παιδιού. Ακόμη, στην περίπτωση που και οι δύο γονείς απασχολούνται στον ίδιο εργοδότη, ορίζεται ότι επιλέγουν με κοινή τους συμφωνία ποιος από τους δύο θα προηγηθεί στην άσκηση του

δικαιώματος αυτού. Επιπρόσθετα, αποσαφηνίζεται, ότι η γονική άδεια ανατροφής καλύπτει κάθε εργαζόμενο, λόγω της γονεϊκής του ιδιότητας, ανεξάρτητα από την οικογενειακή κατάσταση, λαμβάνοντας υπόψη την ολοένα αυξανόμενη ποικιλομορφία των οικογενειακών δομών. Στις περιπτώσεις δε που ένα παιδί στερείται παντελώς τον ένα γονέα λόγω θανάτου, μη αναγνώρισης του από τον πατέρα, ή στην περίπτωση που ο ένας εκ των γονέων έχει καθ' ολοκληρία στερηθεί τη γονική μέριμνα, ορίζεται ότι τη γονική άδεια, δικαιούται στο διπλάσιο ο άλλος γονέας. Καλύπτονται επίσης ισότιμα οι ανάγκες των γονέων που υιοθετούν ή αναδέχονται τέκνο ηλικίας έως έξι ετών, καθώς μπορούν από τη στιγμή που παραλαμβάνουν το παιδί, με αίτησή τους, να κάνουν χρήση τμήματος της άδειας αυτής, του οποίου το ανώτατο όριο δεν προσδιορίζεται, ενώ το δικαίωμα τους εξακολουθεί να ισχύει και μπορεί να εξαντληθεί, εφόσον οι σχετικές διαδικασίες που αφορούν την υιοθεσία ή την αναδοχή περατωθούν μέχρι την ηλικία των οκτώ ετών του παιδιού .

Με την παρ. 1 του άρθρου 53, καθιερώνεται ειδική γονική άδεια για την αντιμετώπιση των αναγκών των γονέων παιδιών τα οποία πάσχουν από νόσημα από νεοπλασματική ασθένεια, ή χρήζει μεταμόσχευσης, διάρκειας δέκα εργασίμων ημερών κατ' έτος, με αποδοχές, έπειτα από αίτησή του, κατά απόλυτη προτεραιότητα και μέχρι την ηλικία των δέκα οκτώ ετών. Από την ισχύουσα νομοθεσία, με τη διάταξη του άρθρου 12 της ΕΓΣΣΕ 2004-05, στους φυσικούς ή θετούς γονείς παιδιού ηλικίας ως 16 ετών συμπληρωμένων, το οποίο πάσχει από νόσημα που απαιτεί μεταγγίσεις αίματος και παραγώγων του ή αιμοκάθαρση, χορηγείται άδεια δέκα εργασίμων ημερών ετησίως, με αποδοχές, ως ατομικό δικαίωμα, επιπλέον της άδειας που δικαιούνται από άλλες διατάξεις. Με τη διάταξη της παραγράφου αυτής εξισώνεται ουσιαστικά η αντιμετώπιση των αναγκών γονέων με εξαιρετικά σοβαρά προβλήματα υγείας των παιδιών, ευθυγραμμιζόμενη με τη διάταξη του άρθρου 12 της ΕΓΣΣΕ 2004-05 και περιλαμβάνοντας ρητά όλες προαναφερθείσες περιπτώσεις, μέχρι την ηλικία των δέκα οκτώ ετών του παιδιού. Αντιμετωπίζεται έτσι, με τρόπο δικαιότερο, σχετικό έλλειμμα της νομοθεσίας, προκειμένου να πληρωθεί η υποχρέωση της ρήτρας 3 παρ. 3 της συμφωνίας πλαισίου για την ανάγκη προσαρμογής των προϋποθέσεων πρόσβασης και των τρόπων εφαρμογής της γονικής άδειας στις ανάγκες των γονέων παιδιών με αναπηρία ή μακροχρόνια ασθένεια.

Με την παρ. 2 του άρθρου 53 σε συμφωνία με τη ρήτρα 7 της συμφωνίας πλαισίου για την αντιμετώπιση επειγόντων οικογενειακών αναγκών λόγω ασθένειας ή ατυχήματος που καθιστούν απαραίτητη την άμεση παρουσία του εργαζομένου, ως ανωτέρα βία, καθιερώνεται ειδική άδεια, χωρίς αποδοχές,

προκειμένου να αντιμετωπισθούν οι ανάγκες νοσηλείας των παιδιών. Η άδεια αυτή χορηγείται χωρίς άλλη προϋπόθεση, για όσο χρονικό διάστημα διαρκεί η νοσηλεία και μέχρι τριάντα εργάσιμες ημέρες κατ' έτος, αφού εξαντληθεί η γονική άδεια ανατροφής του άρθρου 52, εφόσον ο εργαζόμενος τη δικαιούται.

Με την παρ. 3 του άρθρου 53 διευκρινίζεται ότι οι άδειες των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου αυτού αποτελούν ατομικό δικαίωμα του κάθε γονέα, οι οποίες χορηγούνται, χωρίς άλλη προϋπόθεση, και ανεξάρτητα από άλλες σχετικές διευκολύνσεις που παρέχονται από άλλες διατάξεις στους εργαζόμενους γονείς, για οικογενειακούς λόγους, αφού εξαντληθούν συναφή δικαιώματα με αποδοχές, πλην της ετήσιας κανονικής άδειας.

Με το άρθρο 54, διασφαλίζονται τα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα του εργαζόμενου γονέα, που κάνει χρήση της γονικής άδειας των άρθρων 52 και 53 του παρόντος, όσον αφορά :

α) στην επιστροφή του στη θέση εργασίας του ή σε ισοδύναμη θέση, με όχι λιγότερο ευνοϊκούς επαγγελματικούς όρους και να επωφεληθεί από οποιαδήποτε βελτίωση των συνθηκών εργασίας, την οποία θα εδικαιούτο κατά την απουσία του, σύμφωνα και με τη διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 20 του ν. 3896/2010 (Α' 207),

β) στον υπολογισμό των ανωτέρω διαστημάτων απουσίας, ως χρόνου πραγματικής υπηρεσίας για τον υπολογισμό των αποδοχών τους, τη χορήγηση της ετήσιας κανονικής άδειας απουσίας και του επιδόματος αδείας, την επαγγελματική εξέλιξη, καθώς και για τον υπολογισμό της αποζημίωσης σε περίπτωση απόλυσής του,

γ) στην προστασία από καταγγελία της σύμβασης εργασίας που μπορεί να γίνει εξαιτίας της αίτησης ή της λήψης της γονικής άδειας των άρθρων 52 και 53 του παρόντος νόμου η οποία ορίζεται ως άκυρη αλλά και από κάθε δυσμενή μεταχείριση εργαζόμενου που γίνεται λόγω της αίτησης ή της λήψης της γονικής άδειας των άρθρων 52 και 53 του παρόντος νόμου η οποία απαγορεύεται.

δ). στην πλήρη ασφαλιστική κάλυψη του εργαζόμενου από τον ασφαλιστικό του φορέα, με την υποχρέωση να αναγνωρίσει το χρόνο απουσίας σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 40 του ν. 2084/1992 (Α' 165) όπως ισχύει

ε) στη θεμελίωση του ασφαλιστικού δικαιώματος, και στον υπολογισμό του ποσού της σύνταξης

Με το άρθρο 55 ορίζεται ότι κάθε παραβίαση των διατάξεων του παρόντος νόμου επιφέρει αστικές, διοικητικές και πειθαρχικές κυρώσεις, σε όλο το πεδίο εφαρμογής του και σύμφωνα με τις ισχύουσες στον κάθε τομέα διατάξεις. Επίσης, ορίζεται ότι μη χορήγηση από τον εργοδότη της αιτούμενης από τον εργαζόμενο βεβαίωσης των στοιχείων της εργασιακής σχέσης ή των διαστημάτων χορηγούμενων αδειών του παρόντος νόμου, συνιστά παραβίαση της εργατικής νομοθεσίας.

Με το άρθρο 56 το οποίο το οποίο αφορά στις καταργούμενες διατάξεις, ορίζεται ότι από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, καταργείται κάθε γενική ή ειδική διάταξη που ρυθμίζει δυσμενέστερα τα θέματα του παρόντος, καθώς και οι διατάξεις των άρθρων 5 και 6 του νόμου 1483/1984 (Α' 153) και του άρθρου 25 του ν. 2639/1998 (Α' 205). Οποιαδήποτε παραπομπή στις καταργούμενες διατάξεις θεωρείται ως παραπομπή στις διατάξεις του παρόντος νόμου. Επίσης, καθίσταται σαφές ότι δεν θίγονται ειδικές διατάξεις νόμων, διαταγμάτων, κανονισμών, ΣΣΕ, Δ.Α., ή συμφωνιών εργοδοτών και εργαζομένων που ρυθμίζουν ευνοϊκότερα θέματα γονικής άδειας ανατροφής παιδιών. Παράλληλα, με συλλογικές συμβάσεις εργασίας, διαιτητικές αποφάσεις, κανονισμούς εργασίας ή συμφωνίες εργοδοτών και εργαζομένων μπορούν να τίθενται ευνοϊκότεροι όροι για τα ζητήματα του παρόντος νόμου. Τέλος, αποσαφηνίζεται ότι η γονική άδεια των άρθρων 52 και 53 του παρόντος νόμου δεν καταργεί και δεν επηρεάζει τον τρόπο χορήγησης άλλων δικαιωμάτων που αφορούν στη διευκόλυνση των γονέων για την ανατροφή του παιδιού, για το θηλασμό και τη φροντίδα του παιδιού, ή για λόγους που συνδέονται με την οικογένεια.

Αθήνα 22/3/2012

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ

ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ ΚΑΙ

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

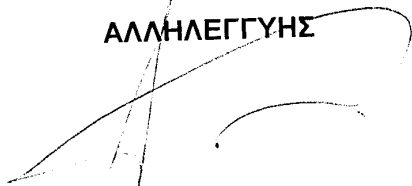

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΥΓΕΙΑΣ

ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

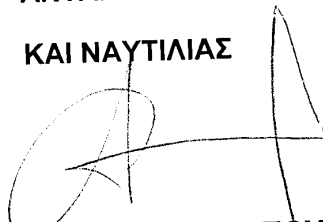

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

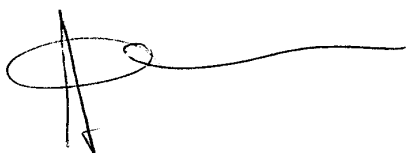
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

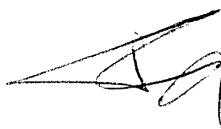
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΙΤΣΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ

ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΜΙΛΤ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΥ